

สภาพแวดล้อมชุมชน

การพัฒนาของชุมชน

สภาพแวดล้อมชุมชน ในที่นี้หมายถึง สภาพแวดล้อมของชุมชน ทั้งลักษณะ เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ ตลอดจนความคิดเห็นของคนในชุมชนในแง่มุมต่าง ๆ ในการพัฒนา รวมทั้งพัฒนาการการเปลี่ยนไปในพื้นที่ โดยแง่มุมมองสภาพแวดล้อมชุมชนในที่ศึกษานี้ แบ่งออกเป็น

1. พัฒนาการของชุมชน ความเป็นมานับแต่อดีตถึงปัจจุบัน ทั้งด้านกายภาพ เศรษฐกิจและสังคม

2. สภาพของชุมชนในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วยลักษณะทางกายภาพของชุมชน โดยลักษณะทางธรรมชาติที่นำมาพิจารณา คือ การใช้ที่ดินการถือครองที่ดิน ขนาดแปลงที่ดิน การใช้ประโยชน์อาคาร

ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคม ประชากร อาชีพรายได้ ลักษณะทางวัฒนธรรม การอยู่อาศัยในพื้นที่

- การจัดการบริหารชุมชน

3. ทศนคติของกลุ่มคนต่าง ๆ ต่อสภาพชุมชน ปัญหาและการพัฒนาในพื้นที่

ก่อนจะกล่าวถึงสภาพแวดล้อมของชุมชนสิ่งที่สำคัญที่ต้องกล่าวถึงอันดับแรกคือ ความเป็นมาของพื้นที่ พื้นฐานเดิมของพื้นที่ชุมชนจะทำให้เราสามารถเข้าใจสภาพแวดล้อม ปัจจุบันปัญหาตลอดจนแนวทางที่สอดคล้องในการพัฒนาชุมชน โดยสภาพการพัฒนาชุมชนเกาะพีพีแบ่งออกเป็นช่วงเวลาหลัก ๆ 2 ช่วงคือ

- ช่วงแรกก่อนการเข้ามาอยู่อาศัยอย่างถาวรบนพื้นที่เกาะ และช่วงที่มีการเข้ามาอยู่อาศัยอย่างถาวร มีการพัฒนาเป็นหมู่บ้าน

- ช่วงการเข้ามาของการท่องเที่ยวจนถึงปัจจุบัน เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงจากชุมชนประมงมาเป็นชุมชนบริการทางการท่องเที่ยว

ในแต่ละช่วงเวลาของการพัฒนาชุมชน สามารถแบ่งออกได้ดังตารางต่อไปนี้

ท้องถิ่น	นักท่องเที่ยว	รัฐ	พื้นที่	ภาพ	เศรษฐกิจ	ปัญหา
ชาว			เกาะคิตีดินแดนห่างไกล มีแต่ชาว	ป่าดิบ ธรรมชาติยังคงเดิม		
ชาวบ้านจากพื้นที่อื่นแสวงหา ที่ทำกินใหม่ เกาะฮาว จ.พังงา			ชาวบ้านเข้ามาใน พื้นที่ เป็นครั้งแรก	มีเพียงหักชาวบ้าน 2-3 หลัง	ชาวบ้านเข้ามา ทำประมงบางฤดู	การเดินทาง
ชาวบ้านเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น			เริ่มเข้ามาอยู่ในพื้นที่เป็นการถาวร กลุ่มบ้าน 4-5 หลังคาบหาดต่างๆ	เริ่มมีการเพาะปลูก หูกข้าวไร่ สวนมะพร้าว	เริ่มทำการเกษตร ประมง ยังคงเป็นอาชีพหลัก และการเก็บรังนกขาว	การเดินทางติดต่อกับพื้นที่อื่น
ญาติพี่น้องของคนกลุ่ม แรกตามเข้ามาในพื้นที่			เป็นชุมชนหมู่บ้าน มีอยู่ 2 กลุ่มใหญ่ โกลาแลนา บ้านเก่า แถบบ่อหิน	มีการเพาะปลูกมะพร้าว พื้นที่ป่าดิบหายไป	การประมง และการเกษตรเป็นอาชีพหลัก มีการเก็บรังนกอยู่ คนเกาะคิตีไปทำงานที่อื่น	การเดินทางติดต่อกับพื้นที่อื่น
	นักท่องเที่ยวเกิดแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ พวกเล่นเรือใบ นักท่องเที่ยวยุโรป		หมู่บ้านมีนักท่องเที่ยวเข้ามา กลุ่มแรกกลางคืนที่ชายหาด	มีการเพาะปลูกมะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ พื้นที่ป่าดิบหายไป	การประมง และการเกษตรเป็นอาชีพหลัก มีการเก็บรังนกอยู่ คนเกาะคิตีไปทำงานที่อื่น	การเดินทางติดต่อกับพื้นที่อื่น
	นักท่องเที่ยวออกต่อ เริ่มมีกลุ่มนักท่องเที่ยวเข้ามาเพิ่มขึ้น กลุ่มนักท่องเที่ยวปีทิวรีดินป่ายุโรป		เริ่มมีการสร้างที่พักบริการ นักท่องเที่ยว แต่ไม่มากนัก	มีที่พักนักท่องเที่ยว 1-2 แห่ง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นส่วนมะพร้าว ชุมชนบ้านคนอยู่บริเวณอ่าวตันไทร	การประมง และการเกษตรเป็นอาชีพหลัก มีการเก็บรังนกอยู่ เริ่มมีการทำธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	การเดินทางติดต่อกับพื้นที่อื่น มีเรือเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น
เริ่มมีการอพยพออกจากพื้นที่ใน กลุ่มของคนที่ย้ายมาในพื้นที่ในช่วงแรก โดยทำการขายที่และอพยพไปอยู่บนบก กลุ่มชาวบ้านจากเกาะข้างเคียงเริ่มเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น กลุ่มญาติพี่น้องกลุ่มคนกลุ่มแรก และระลอก 2 ของการอพยพ เข้ามาในพื้นที่ นักท่องเที่ยวยุโรป		ได้รับการโปรโมทจากภาครัฐ และกลายเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวเสริมของภูเก็ต	การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวมีมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งจากคนในพื้นที่และนอกพื้นที่ที่เริ่มเข้ามา การพัฒนาการท่องเที่ยวมีอย่างเต็มที่โดยไม่มีภาวะควบคุม	มีร้านค้าบริการนักท่องเที่ยว เข้าแทนที่ชุมชน บริเวณอ่าวตันไทร บริเวณแนวถนน ทำให้ที่หักอาศัยกระจายตามพื้นที่ต่างๆ	อาชีพทำสวนในพื้นที่ลดบทบาทลงเช่นเดียวกับการทำประมง คนเริ่มเปลี่ยนอาชีพมาให้บริการทางการท่องเที่ยว	เริ่มมีการจัดแจง ในการใช้ทรัพยากร
คนงานจากพื้นที่ข้างนอกและนักลงทุนต่างถิ่นเข้ามา นักท่องเที่ยวยุโรปมาก เริ่มมีนักท่องเที่ยวไทย			พื้นที่เกาะเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว	ที่หักนักท่องเที่ยว และร้านค้าเกิดขึ้นมากมาย	อาชีพเกี่ยวกับการ ท่องเที่ยวเป็นอาชีพหลัก	ปัญหาด้านต่างๆเกิดขึ้น เริ่ม เป็นรูปร่างโดยเฉพาะทางกายภาพ
	นักท่องเที่ยว oneday tour เข้ามามาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวเรือ มาทางภูเก็ต คนไทยมาเที่ยวมากขึ้น นักท่องเที่ยวยุโรปเริ่มไม่ออกมา คนงานจากพื้นที่ข้างนอกและนักลงทุนต่างถิ่นเข้ามา	ภาครัฐเริ่มเข้ามาแก้ไขปัญหา	การพัฒนาพื้นที่แนวราบขี้นตัว เริ่มเป็นแนวตั้ง กลุ่มคนต่างๆหลากหลายในพื้นที่	ปัญหาทางกายภาพปรากฏให้เห็นชัด ที่หักร้านค้าต่างๆมีความหนาแน่นมากขึ้น การใช้ทรัพยากร มีมากโดยไม่มีมีการวางแผน แนวปะการังถูกทำลาย	อาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเป็นอาชีพ หลักมีการแข่งขันในการประกอบอาชีพสูง	ปัญหาต่างๆหนักขึ้น ไม่เฉพาะ ทางกายภาพยังมีไปถึงเศรษฐกิจ และสังคม

1. พัฒนาการช่วงแรก-ช่วงที่สอง เกาะพีพีในยุคแรกเป็นเกาะห่างไกลกลางทะเลมีเพียงชาวเลเท่านั้นที่เดินทางมายังพื้นที่เกาะ คำว่า “พีพี” นั้นมาจากคำว่า “ปือปี่” หรือ “ปี่ปี่” ซึ่งเป็นชื่อของต้นไม้จำนวนสาม โกงกาง เป็นภาษาอูรักลาโว้ย ซึ่งเป็นกลุ่มแรกที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่ ชาวเลเป็นกลุ่มคนที่อาศัยในเรือและอพยพเร่ร่อนไปตามหมู่เกาะต่าง ๆ เกาะพีพีเป็นเกาะหนึ่งในเส้นทางการอพยพของชาวเลกลุ่มอูรักลาโว้ย มานานจวบจนเมื่อประมาณ 60 ปีที่ผ่านมาได้มีกลุ่มชาวมุสลิม (ชาวบ้านจากเกาะใกล้เคียง) เกาะยาวใหญ่ จังหวัดพังงา แล่นเรือใบเข้ามาในพื้นที่โดยช่วงแรกเข้ามายังพื้นที่เกาะจะเข้ามาเฉพาะฤดูที่ไม่มีมรสุม กลุ่มชาวบ้านที่เข้ามากลุ่มแรกเดินทางมายังพื้นที่ 3 คริวเรือน จะมาสร้างเพิงพักอยู่บริเวณเนินเขา(บนควน) เพราะในอดีตพื้นที่ราบของเกาะส่วนใหญ่ยังคงเป็นป่าดงดิบ มีความอุดมสมบูรณ์มาก การเดินทางมายังพื้นที่เกาะในอดีตใช้เดินทางโดยเรือใบหรือเรือแจว จากเกาะยาว ใช้เวลาทั้งสิ้น 3-4 วัน จนถึงเกาะพีพี โดยเดินทางเลาะมาตามเกาะต่าง ๆ ภายหลังได้มีการอพยพเข้ามาของชาวบ้านเกาะยาวมากขึ้นตามคำชักชวนของคนกลุ่มแรกที่เดินทางมาตั้งถิ่นฐานบนเกาะกระจายเป็นกลุ่มบ้านในพื้นที่บริเวณต่าง ๆ คือ

- บนเนิน
- ช่องเขา
- บริเวณอ่าวคันไทร

การเข้ามาในพื้นที่ของชาวบ้านในช่วงแรกนั้นเป็นการเข้ามาโดยยึดอาชีพต่างๆ ดังนี้คือ

การประมง โดยเป็นการทำประมงพื้นบ้าน ชายฝั่ง มีการวางลอบ และการตกเบ็ด หมู่บ้านในอดีตถือได้ว่าเป็นหมู่บ้านชาวประมง นอกจากนี้บนพื้นที่เกาะยังมีการปลูกมะพร้าว และมะม่วงหิมพานต์ และบางคนก็ทำงานให้กับบริษัทสัมปทานนกนางแอ่น รั้งจ้างเฝ้าและเก็บรังนกนางแอ่น

ช่วงเวลาที่มีการเข้ามาของกลุ่มคน และมีการพัฒนาจนเป็นหมู่บ้านในพื้นที่เกาะพีพีกินเวลานาน 40 กว่าปี ส่วนหมู่บ้านเกาะพีพีที่มีการจัดตั้งขึ้นเป็นหมู่บ้านเต็มรูปแบบเมื่อประมาณ 20 กว่าปีที่ผ่านมานี้เอง

สภาพสังคมของชุมชนเป็นสังคมมุสลิม มีการก่อสร้างมัสยิดประจำเกาะ การเดินทางไปซื้อของมักไปซื้อจากจังหวัดกระบี่ โดยการแจวเรือหรือใช้เรือใบ การเดินทางใช้เวลา 1 วัน โดยจะค้างที่จังหวัด 1 คืน ในอดีตหากมีการเจ็บไข้ได้ป่วยก็จะรักษาโดยหมอพื้นบ้านใช้ยาสมุนไพร ปัญหาส่วนใหญ่ในอดีตเป็นปัญหาการเดินทาง

2. ช่วงมีการท่องเที่ยว ช่วงมีการพัฒนาการท่องเที่ยว เริ่มมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในกลุ่มแรกเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เล่นเรือใบจากเกาะภูเก็ตเข้ามาพักแรมบนเกาะ ทางเดินที่บนชายหาด ต่อมามีการบอกกล่าวต่อ ๆ กันเรื่องความสวยงามของเกาะ ทำให้เริ่มมีการจัดกลุ่มทัวร์เข้ามาท่องเที่ยว คล้ายทัวร์ป่าน้ำเดินที่มาจากบนชายหาด

ในช่วงแรกนั้นชาวบ้านก็ยังคงดำรงชีพด้วยการประมงขนาดเล็กและทำสวนมะพร้าว ขณะที่ชาวเลบริเวณแหลมตงนั้นยังคงดำรงชีพเช่นเดียวกับอดีต

เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่มากขึ้นทำให้มีการสร้างที่พักบริการนักท่องเที่ยว โดยช่วงแรกเป็นการสร้างบังกะโลขนาดเล็ก ๆ ดำเนินการโดยชาวบ้าน กลุ่มชาวบ้านส่วนใหญ่ยังคงดำรงชีพด้วยการประมงและสวนมะพร้าวอยู่ การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่มีเพิ่มขึ้น ระบบสังคม เศรษฐกิจชุมชน ตลอดจนลักษณะกายภาพของพื้นที่เริ่มเปลี่ยนไป กลุ่มคนในพื้นที่เดิมเริ่มปรับตัวให้เข้ากับรูปแบบใหม่ของเศรษฐกิจ บางคนไม่สามารถปรับตัวได้ ก็จะขายที่ดินและอพยพไปอยู่ที่อื่น บางคนปรับตัวได้ก็ทำธุรกิจการท่องเที่ยว โดยจะทำธุรกิจการเดินทาง ทำกิจการบังกะโลบ้างแต่ภายหลังต้องเลิกกิจการเพราะขาดความรู้ในการทำธุรกิจ ชาวบ้านบางกลุ่มที่มีที่ดินเป็นของตนเองปรับตัวโดยการให้นักธุรกิจภายนอกเช่าที่ทำบังกะโลหรือทำธุรกิจ ส่วนตนเองนั้นยังคงทำการประมงหรือทำธุรกิจเรือนำเที่ยวซึ่งพอมีความรู้อยู่บ้างเนื่องจากอาชีพเดิมนั้นเป็นอาชีพประมง มีความรู้เกี่ยวกับท้องทะเลบริเวณเกาะเป็นอย่างดี ผู้ที่ไม่มีที่ดินก็จะเปลี่ยนจากอาชีพประมงมาทำงานรับจ้างและเรือนำเที่ยว

การท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ แม้ว่าจะนำรายได้มาสู่พื้นที่และคนในพื้นที่เพิ่มมากกว่าในอดีต แต่ขณะเดียวกันค่าครองชีพในพื้นที่ก็สูงตาม ทำให้เกิดความขัดสนในการยังชีพ จากการพัฒนาการท่องเที่ยวของเกาะอย่างแท้จริงเริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2529 ส่งผลต่อการดำรงชีวิตของคนในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ โดยมีผลต่อรูปแบบชุมชนดังนี้
ในอดีตชาวบ้านจะตั้งบ้านเรือนกระจายทั่วเกาะและกระจุกตัวในบางพื้นที่ เช่น บริเวณอ่าวตันไทร แต่ต่อมาเมื่อการท่องเที่ยวเข้ามา กิจการเพื่อการท่องเที่ยวกลายเป็นสิ่งที่แย่งที่อยู่อาศัยของชาวบ้าน ชาวบ้านที่เคยอยู่กระจุกกระจายตามบริเวณต่าง ๆ เมื่อมีการเปลี่ยนการถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินทำให้ต้องอพยพออกจากพื้นที่ กลุ่มชาวบ้านจะโดยเบียดให้อยู่ในพื้นที่ดินสาธารณะเช่น บริเวณหาดตันไทร บนเนินเขา และเช่าที่กระจุกตัวกันบริเวณด้านในของพื้นที่คอคอดเกาะพีพี ส่งผลต่อผู้ประกอบการอาชีพประมง ซึ่งต้องมีการโยกย้ายเรือตามน้ำขึ้น-น้ำลงทำให้อาชีพนี้มีสัดส่วนลดลงจากอดีต และจากการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดปัญหาต่อชาวบ้านคือ ปัญหาการขาดแคลนน้ำใช้

ในอดีตชาวบ้านนั้นใช้น้ำใช้ตลอดปีโดยใช้น้ำจากบ่อขุด น้ำที่ได้ใช้สำหรับอุปโภค และบริโภค นอกจากนี้บริเวณใกล้หมู่บ้านจะมีทางน้ำไหลบริเวณบึงกะโลริมนา สามารถใช้ได้ตลอดปี เมื่อมีการท่องเที่ยวเข้ามาผู้คนมากขึ้น ผู้ที่มีทุนก็จะขุดน้ำบาดาล หรือขุดบ่อดึงน้ำไปใช้ ส่งผลต่อระบบน้ำของเกาะ ชาวบ้านมีปัญหาเรื่องน้ำในพื้นที่ไม่สามารถใช้ได้ทุกฤดูกาลในช่วงหน้าแล้ง บ่อน้ำของชาวบ้านถูกน้ำทะเลรุกซึมไม่สามารถใช้น้ำได้

สภาพชุมชนปัจจุบัน

แบ่งออกเป็นส่วนต่าง ๆ คือ

1. สภาพเศรษฐกิจ สังคม
2. สภาพทางกายภาพ
  - 2.1 การใช้ที่ดิน
  - 2.2 การถือครองและขนาดแปลงที่ดิน
  - 2.3 การใช้ประโยชน์อาคารเกาะพีพี

1. สภาพเศรษฐกิจ สังคม แบ่งออกเป็น

1.1 ประชากร ประชากรในพื้นที่มีประชากร อยู่ 2 ประเภทคือ

- ประชากรแท้จริงในพื้นที่ซึ่งเป็นคนดั้งเดิมในพื้นที่ หรือเป็นประชากรในทะเบียนซึ่งในปี พ.ศ. 2536 มีประชากรในทะเบียน 841 คน

- ประชากรแฝงซึ่งเป็นประชากรที่อพยพเข้ามาในพื้นที่ในช่วงฤดูการท่องเที่ยว และอพยพกลับถิ่นฐานเดิมเมื่ออยู่นอกฤดูการท่องเที่ยว ประชากรส่วนนี้จะมีจำนวนมากกว่าประชากรจริงในพื้นที่เกือบ 3 เท่า จากการศึกษาของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย คาดว่าประชากรแฝงในพื้นที่เกาะพีพีมีถึงประมาณ 3,000 คน นอกจากประชากรแฝงแล้วลักษณะกลุ่มที่เข้ามาอาศัยในพื้นที่เกาะในบางช่วงฤดู เช่น ชาวประมงที่เดินทางมาทำการประมงบริเวณรอบเกาะในช่วงที่มีการปิดอ่าว ในฤดูวางไข่ของสัตว์น้ำ ประชากรส่วนใหญ่ของเกาะมีอาชีพทางการบริการทางการท่องเที่ยวรองลงมาคือ ประมง

1.2 อาชีพและรายได้ อาชีพของคนในพื้นที่เกาะที่กล่าวมาแล้วคือ การบริการทางการท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะทำงานรับจ้างทั่วไป เมื่อพิจารณาสัดส่วนอาชีพในพื้นที่ปัจจุบันพบว่าคนในพื้นที่ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง สำหรับการท่องเที่ยว รองลงมาคือการค้าขายและการ

ประมงตามลำดับโดยกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่โดดเด่นในพื้นที่คือ ที่พักนักท่องเที่ยวซึ่งคนกลุ่มใหญ่ในพื้นที่เกาะทำงานบริการด้านนี้โดย ที่พักนักท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะมีการกระจายตัวตามพื้นที่ต่าง ๆ

รูปแบบการลงทุนเรื่องที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะที่พบว่า ในบางกลุ่มมีการสร้างโครงข่ายการบริการโดยมีเจ้าของหรือกลุ่มคนกลุ่มเดียว แต่มีกิจกรรมที่พักกระจายอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ และระดับต่าง ๆ แตกต่างกัน กลุ่มนายทุนขนาดใหญ่ส่วนใหญ่เป็นคนนอกพื้นที่ที่เข้ามาลงทุน ส่วนกลุ่มคนในพื้นที่ ที่มีการปรับสภาพการทำมาหากินเข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ก็ผันตนเองมาเป็นนายทุนรายย่อย ที่การลงทุนในกิจการที่พักจำนวนไม่มากนักและ ผู้ลงทุนในพื้นที่เกี่ยวกับที่พักนักท่องเที่ยวมักประสบกับข้อจำกัดของการสร้างที่พักหากมีขนาดเกิน 80 ห้องจะต้องทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ดังนั้นเราจึงพบว่าห้องพักส่วนใหญ่มีขนาดไม่เกิน 80 ห้อง และมีที่พัก 2-3 แห่ง ที่มีเจ้าของคนเดียวกันแต่จดทะเบียนเป็นคนละที่พัก เมื่อหลีกเลี่ยงการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ที่พักนักท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจหลักของพื้นที่เกาะ โดยมีการกระจายตัวอยู่ทั้งเกาะ ส่วนกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีจำนวนและความสำคัญรองลงมาก็คือ กิจกรรมการบริการนักท่องเที่ยว ซึ่งมีทั้งรูปแบบของทัวร์ บริการนำเที่ยว ตลอดจนร้านอาหาร บริการนักท่องเที่ยว ระบบโครงสร้างทางเศรษฐกิจของชุมชนมีความเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการท่องเที่ยว ซึ่งมีความสัมพันธ์อีกกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักแรมในพื้นที่มากกว่ากลุ่มที่เข้ามาในพื้นที่เพียงวันเดียวกลับ

1.3 ลักษณะทางวัฒนธรรม ชาวเกาะที่พืดั้งเดิมมีวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นวัฒนธรรมของชาวไทยมุสลิมที่มีการปฏิบัติตามแบบอย่างศาสนาอย่างเคร่งครัดแต่ลักษณะดังกล่าวข้างต้นในกลุ่มคนรุ่นใหม่ได้ลดบทบาทลงค่านิยมใหม่ ๆ หลังไหลเข้ามาพร้อมกับวัฒนธรรมดั้งเดิม ถูกกลืนล้นหายไปตามสังคมแบบตะวันตกและผู้คนต่างถิ่นที่เข้ามา วัยรุ่นนิยมเข้าเรศกันมากขึ้น ปัจจุบันมีน้อยคนนักซึ่งจะเป็นกลุ่มคนพื้นบ้านที่ยังปฏิบัติตามความเชื่อดั้งเดิม การปฏิบัติตามความเชื่อดั้งเดิมที่ยังพบอยู่จะเห็นว่ากลุ่มคนในพื้นที่เมื่อถึงวันร่ายยา (ซึ่งเป็นวันทำพิธีกรรมทางศาสนา) คนบนเกาะที่เป็นชาวมุสลิมก็จะปฏิบัติพิธีกรรมที่มีสยิดบนเกาะ

ในกลุ่มของคนต่างถิ่นที่เข้าไปในพื้นที่ที่นอกเหนือชาวมุสลิมแล้ว พิธีกรรมทางศาสนาหรือวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่มของตนจะไม่ปรากฏเด่นชัด แต่ลักษณะของค่านิยมงานเลี้ยงแบบตะวันตกจะเข้ามาในพื้นที่ โดยมีการยึดเอาพื้นที่ของโรงเรียนจัดงานรื่นเริงแบบตะวันตก

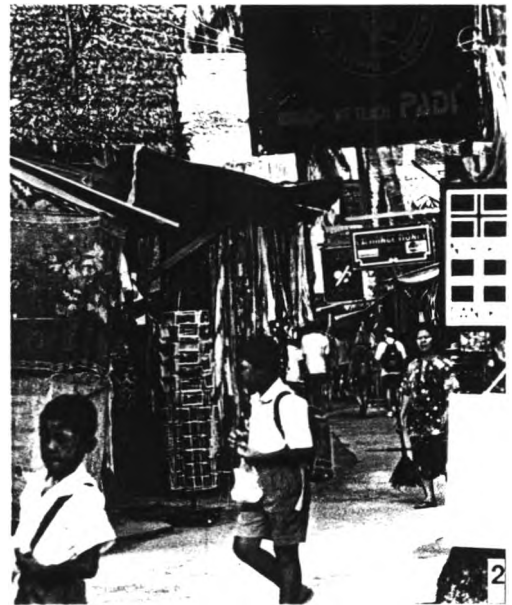

ภาพที่ 7

กลุ่มคนในพื้นที่

กลุ่มคนในพื้นที่ที่เข้ามาอาศัยบนเกาะพีพี มีทั้งเป็นคนดั้งเดิมในพื้นที่ และคนที่เข้ามาประกอบอาชีพบนเกาะพีพี

1. ชาวบ้านอาบนํ้าบริเวณบ่อน้ำ
2. เด็กในชุมชน ไปโรงเรียน
3. ชาวบ้าน
4. กลุ่มครูสอนคําน้ำ
5. เด็กนํ้าอาบนํ้า
6. ชาวบ้านอาบนํ้าจากประปาเอกชน
7. พนักงานพีพีโฮเต็ล
8. ชาวเลนอนริมหาด

มีงานเทศกาลวัน วันลาเลนไนท์ งาน Fullmoon Party ประจำเกาะแทนงานประเพณีท้องถิ่นที่ไม่ค่อยได้รับความสนใจมากนัก

ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรมของเกาะในปัจจุบันจึงออกมาในรูปของวัฒนธรรมเพื่อการค้าผลประโยชน์เป็นหลัก วัฒนธรรมที่เป็นรากเหง้าดั้งเดิมของพื้นที่กำลังถูกกลืนไปกับกระแสค่านิยมใหม่ที่เข้ามาพร้อมกลุ่มคนจากต่างถิ่นนักลงทุน และนักท่องเที่ยวผู้นำรายได้อันมหาศาลสู่พื้นที่

กลุ่มคนต่าง ๆ ในพื้นที่ที่กล่าวข้างต้นนั้นเราพบว่า มีการอยู่ในพื้นที่ในแต่ละรอบปีแตกต่างกันดังนี้คือ

ระบบความสัมพันธ์ภายในชุมชน แต่ละช่วงปีมีความขาดหายเชื่อมโยงกัน บางกลุ่มใช้เวลาอันสั้น บางกลุ่มก็อยู่บนพื้นที่ความสัมพันธ์ในชุมชนที่มีต่อกันจึงลดน้อยลง ทำให้ความเป็นปึกแผ่นจิตสำนึกในการเป็นคนของพื้นที่มีน้อย สิ่งที่ทำให้กลุ่มคนเหล่านี้อยู่ในพื้นที่ได้ในช่วงนั้น ๆ คือ ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวหรือจากทรัพยากรในพื้นที่ ซึ่งเหตุข้างต้นเป็นเหตุหนึ่งส่งผลต่อรูปแบบสภาพของชุมชนที่เป็นข้อจำกัดในการแก้ไขปัญหาหรือการพัฒนาพื้นที่เกาะให้เกิดประโยชน์ร่วมกันทุกฝ่าย

ผลของการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีทั้งในแง่บวกและลบ โดยกลุ่มคนส่วนใหญ่มองว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวนั้นนำมาซึ่งความเจริญทางเศรษฐกิจเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป เช่นเดียวกับนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เป็นทางด้านลบและก่อให้เกิดปัญหาในพื้นที่ โดยปัญหาทางด้านลบที่เด่นชัดคือ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมชุมชนทางกายภาพซึ่งเป็นที่รับรู้กันว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวไม่มากนักน้อยนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรในท้องถิ่น แต่สิ่งที่มีถูกมองข้ามไปก็คือ การเปลี่ยนแปลงของชุมชน สังคม ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว

เกาะพีพีมีลักษณะสังคมที่นับได้ว่ามีพื้นฐานทางสังคมน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น เช่น เกาะสมุย กลุ่มคนในพื้นที่ที่แท้จริงอาศัยอยู่บนเกาะไม่เกิน 2 ชั่วโมงคน ความผูกพันต่อพื้นที่สำนึกร่วมกันของชาวบ้านมีน้อยเมื่อพิจารณาจากแบบสอบถาม พบว่าสิ่งที่กลุ่มคนในพื้นที่ที่มีความภูมิใจคือทรัพยากรธรรมชาติ แทนที่จะเป็นชุมชนของตนเอง ความติดต่อกันร่วมมือและความสัมพันธ์ในชุมชนจะออกมาในแง่ลบ กลุ่มคนที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่จะแบ่งแยกออกเป็นกลุ่ม ๆ อย่างชัดเจนความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มมีน้อย การอยู่ในพื้นที่มุ่งแต่ผลตอบแทนทางธุรกิจเป็นหลัก เมื่อมาวิเคราะห์ถึงกลุ่มคนในพื้นที่ที่อยู่ในพื้นที่แต่ละช่วงปี

พบว่า ในรอบที่ 1 ปี กลุ่มคนต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่มีระยะเวลาลักษณะทางสังคม กายภาพปัญหาในพื้นที่แต่ละช่วงปีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 21 แสดงการอยู่อาศัยในพื้นที่เกาะของกลุ่มคนต่าง ๆ ในรอบปี

ช่วง เวลา เดือน	กลุ่มคน	เศรษฐกิจ	สังคม	ปัญหา
1 2 3 4 5 6	1, 2, 3, 4, 5 1, 2, 3, 4, 5 1, 2, 3, 4, 5 1, 2, 3, 4, 5 1, 3, 4, 5 1, 3, 4, 5	- เป็นช่วงเศรษฐกิจในพื้นที่ที่ตึกคักเป็นช่วงฤดูการท่องเที่ยว และการประมง - ในพื้นที่ยังคงมีนักท่องเที่ยวไทย	- กลุ่มคนหลากหลายมีการแข่งขันในการประกอบอาชีพมีกลุ่มคนมากหน้าหลายตาในพื้นที่! - นักท่องเที่ยวเริ่มหายไป	- ความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากร - การแข่งขันในการประกอบอาชีพ - สังคมมีกลุ่มคนหลากหลายไม่มีการควบคุม
7 8 9 10	1, 4 1, 4 1, 4 1, 4	- เป็นช่วงไม่มีนักท่องเที่ยว - ผู้ประกอบการและลูกจ้างรายย่อยกลับบ้านหรือโยกย้ายที่ทำกินชั่วคราว	- เศรษฐกิจไม่ค่อยดีก่อให้เกิดปัญหาหลักขโมยขึ้นในพื้นที่มีกลุ่มคนในพื้นที่มีเฉพาะชาวบ้าน และผู้ประกอบการขนาดใหญ่	- กลุ่มวัยรุ่นไม่มีเงินเที่ยวเรค / ซ็อยาเสพ ติดเกิดการลักขโมย
11 12	1, 3, 4, 5 1, 3, 4, 5	ผู้ประกอบการรายย่อยเริ่มกลับมาและนักท่องเที่ยวเริ่มเข้ามาท่องเที่ยว	- เริ่มเศรษฐกิจดีขึ้นเข้าสู่ฤดูการท่องเที่ยวกลุ่มผู้ประกอบการลูกจ้างเดิมใหม่เข้ามาในพื้นที่	- ปัญหาสภาพเริ่มรุนแรง

หมายเหตุ

กลุ่มคน 1 ชาวบ้านในท้องถิ่น

2. ชาวประมงที่อพยพจากเกาะใกล้เคียง
3. ลูกจ้าง ผู้ประกอบการรายย่อย
4. ผู้ประกอบการรายใหญ่
5. นักท่องเที่ยว

จะเห็นได้ว่าในรอบปีของชุมชนเกาะพีพีมีกลุ่มคนต่าง ๆ วนเวียนเข้ามาใช้พื้นที่หลากหลาย มีกลุ่มคนเพียง 2 กลุ่มหลักที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เกาะพีพี ดังนั้นสิ่งนี้เองที่เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ ในพื้นที่ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อกลุ่มน้อย และไม่ยืนยาว ส่วนใหญ่จะเน้นประเด็นผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ และลักษณะข้างต้นยังส่งผลกระทบต่อระบบองค์กรของเกาะพีพี ซึ่งมีกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่แบ่งออกเป็นกลุ่มทางเศรษฐกิจ ซึ่งกลุ่มเหล่านี้มักรวมตัวเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง เช่น กลุ่มเรือหางยาว หรือกลุ่มผู้ประกอบการ ร้านอาหาร ร้านค้าน้ำ เป็นต้น การรวมกลุ่มเพื่อทำงานแก่ชุมชนมี เช่น กลุ่มพิทักษ์เกาะพีพี ในส่วนกลุ่มองค์กรที่จะมาบริหารจัดการกับพื้นที่เกาะที่สำคัญ คือ กลุ่มกรรมการบริหารเกาะพีพี

1.4 การจัดการบริหารชุมชน ผู้ที่มีอำนาจในการดูแลชุมชนเกาะพีพีในอดีตการแก้ไขปัญหาจัดการเกี่ยวกับปัญหาในพื้นที่ อดีตเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้าน ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่คัดเลือกมาจากกลุ่มตัวแทนอาชีพและคนในพื้นที่เกาะพีพี โดยคณะกรรมการหมู่บ้านจะมีหน้าที่ดูแลจัดการเกี่ยวกับปัญหาเกาะพีพี ซึ่งการบริหารแบบคณะกรรมการหมู่บ้านยังมีข้อจำกัดเรื่องสิทธิอำนาจ ในเรื่องกฎหมายต่อมาได้มีการเสนอให้พื้นที่เกาะจัดตั้งเป็นสุขาภิบาลเกาะพีพี แต่ไม่สำเร็จเนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเขตอุทยานแห่งชาติจึงต้องมีการแยกพื้นที่ออกจากพื้นที่อุทยานฯ ประกอบกับได้มีการผลักดันให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกมา จึงทำให้ปัจจุบันเกาะพีพีจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งในการปกครองของสภาตำบลอ่าวนาง เกาะพีพีในปัจจุบันจึงกลายมาเป็นพื้นที่การปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางนับแต่วันที่ 3 มีนาคม 2538 เป็นต้นมา ในระดับของการจัดการกับพื้นที่นั้น ในปี พ.ศ. 2535 ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้กำหนดให้พื้นที่เกาะพีพีเป็นเขตควบคุมมลพิษ และในปีเดียวกันนั้นเองประกาศของกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมได้กำหนดให้พื้นที่เกาะพีพีเป็นเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

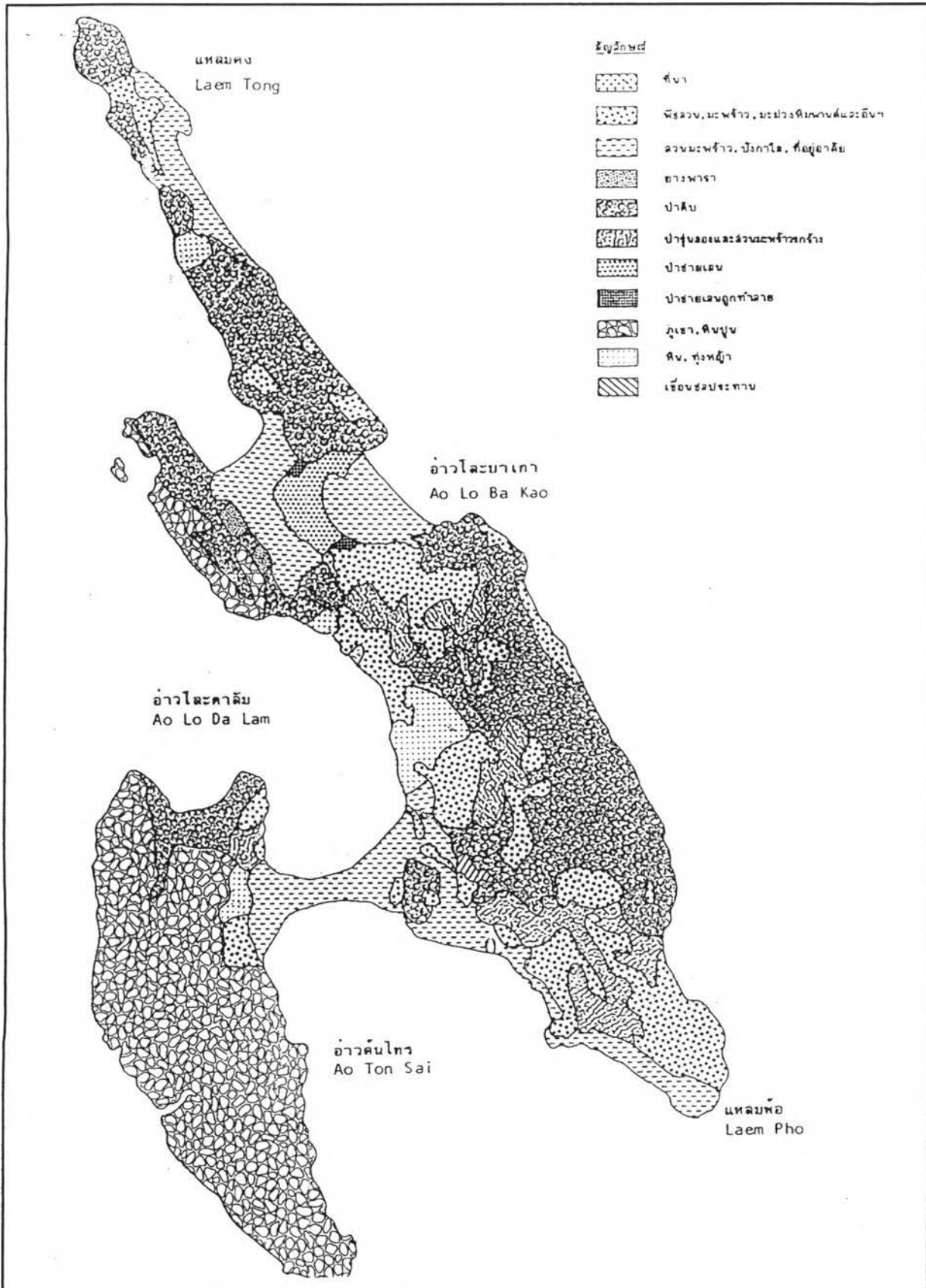
2. สภาพทางกายภาพ

2.1 การใช้ที่ดิน

เกาะพีพีตอนนั้นแบ่งประเภทการใช้ที่ดินโดยจากการศึกษาของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปี 2535 พบว่า การใช้ที่ดินบนเกาะแบ่งเป็น

ตารางที่ 22 แสดงการใช้ที่ดินบนเกาะพีพี

ประเภท	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละจากทั้งหมด
พื้นที่อยู่อาศัย		
ที่อยู่อาศัย บังกะโล	831	
- แหลมตง	111	
- โละบาเกา	127	
- โละลานา	179	
- หาดตันไทร	243	
- หาดบ่อหิน	88	
- หาดยาว	83	
พื้นที่เกษตรกรรม		
นาข้าว (เก่า)	12	14.13
ยางพารา	20	
ไม้ยืนต้น ไม้ผล	982	
โละบาเกา	41	
อ่าวผักหนาม	327	
บนเขา	213	
อ่าวตันไทร แหลมพ้อ	313	
เขาหินปูน	50	
แหลมตง	34	
พื้นที่ป่าไม้		
ป่าดิบ	1,835	0.20
ในเขตหมู่ 8	719	0.34
ในเขตหมู่ 7	990	16.70
บริเวณอ่าวหงกาเส็ม	126	
ป่ารุนสอง / สวนมะพร้าวร้าง	419	7.13
- บริเวณอ่าวหงกาเส็ม	29	
- ในเขตหมู่ 7	390	

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวกรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์

มาตราส่วน 1:20,000   แผนที่ 1๗

แผนที่แสดง

การใช้ที่ดิน

ที่มา: การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวของเกาะพีพี

ประเภท	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละจากทั้งหมด
แหล่งน้ำ อ่างเก็บน้ำชลประทาน	10	0.17
รวม	5,880	100.00

จากข้อมูลข้างต้น การใช้ที่ดินที่สำคัญบนพื้นที่เกาะ คือ

2.11 การใช้ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย ซึ่งเป็นชุมชนประกอบด้วยชุมชน ร้านค้า ที่พัก บังกะโลสำหรับนักท่องเที่ยว สถานือนามัยและสถานศึกษา ซึ่งชุมชนส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณที่ราบชายฝั่ง ซึ่งปกคลุมชุมชนด้วยสวนมะพร้าว โดยมีพื้นที่ชุมชนรวมกันประมาณ 8.31 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.13 ของพื้นที่ทั้งหมด มีการกระจายตัวของชุมชนมีดังนี้

- ชุมชนอ่าวคันไทร มีเนื้อที่ประมาณ 243 ไร่ หรือร้อยละ 29.2 เป็นชุมชนที่ใหญ่ที่สุดของพื้นที่เกาะพีพี ตั้งอยู่บริเวณที่ราบคอคอดระหว่างอ่าวคันไทรและอ่าวโละดาลัม เป็นย่านการค้าศูนย์กลางหลักของเกาะพีพีเป็นที่ตั้งของที่พักราคาถูก ราคาปานกลาง จนถึงราคาสูง มีศูนย์กลางในการกระจายตัวของชุมชน ตามแนวถนนหลักของชุมชนนั้นเป็นส่วนใหญ่เป็นที่ตั้งของร้านค้า หรือกิจการสำหรับนักท่องเที่ยว ส่วนที่อยู่อาศัยจะถัดเข้ามาหลังแนวร้านค้า ส่วนที่พักนักท่องเที่ยวและบังกะโลนั้นจะกระจายตัวอยู่ทั่วไปตามหาดโละดาลัม อ่าวคันไทร ตลอดชายฝั่งอ่าวบ่อหินตลอดเรื่อยไปจนถึงแหลมพ้อ ปลายแหลมของหาดยาว โดยมีพื้นที่ 88 และ 85 ไร่ตามลำดับ ส่วนการบริการสังคมด้านอื่น ๆ เช่น โรงเรียน มัสยิด สุสาน สถานือนามัย ที่พักเจ้าหน้าที่ตำรวจ นั้นจะมีการกระจายตัวอยู่ตลอดแนวอ่าวคันไทร จนเกือบถึงหาดบ่อหิน

- ชุมชนบ้านเกาะ เป็นชุมชนที่แผ่กระจายได้ริมของสวนมะพร้าว ตั้งอยู่ที่ราบระหว่างอ่าวโละลานา และโละบาเกา มีเนื้อที่ประมาณ 306 ไร่ โดยบ้านเรือนจะกระจายตัวอยู่ทั่วไปในพื้นที่ เป็นชุมชนดั้งเดิมประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวน ทำประมง และรับจ้างขับเรือหาขาย ในพื้นที่บริเวณอ่าวโละบาเกา มีบังกะโลสำหรับบริการนักท่องเที่ยวอยู่ 1 แห่ง ตั้งอยู่บริเวณอ่าวโละบาเกา ในพื้นที่ชุมชนนี้มีร้านค้าบริการภายในชุมชนเพียง 1 แห่ง

- ชุมชนแหลมตง มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 111 ไร่ เป็นที่ตั้งของชุมชนชาวเล และมีบังกะโลในพื้นที่ขนาดใหญ่ 3 แห่งเรียงตัวตามแนวยาวของชายหาด และมีโรงเรียน 1 แห่ง อยู่ท่ามกลางบังกะโล สำหรับลูกหลานชาวเล ส่วนร้านค้าในชุมชนมีเพียง 2-3 ร้านไว้สำหรับ

บริการนักท่องเที่ยวเป็นหลัก และในบังกะโลแต่ละแห่งก็มีร้านค้าสำหรับบริการนักท่องเที่ยวอีกด้วย ชาวเลหากต้องการซื้อหาสิ่งของต่าง ๆ ก็มักจะไป ซื้อหาจากร้านค้าบริเวณชุมชนอ่าวตันไทร

2.1.2 การใช้ที่ดินเพื่อเกษตร พื้นที่เกษตรของพีพีมีพื้นที่รวมกันประมาณ 1,014 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 17.24 โดยมีการกระจายตัวในพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้

- พื้นที่ปลูกพืชผักและที่ทำนาในอดีต มีอยู่ 2 บริเวณ ได้แก่ บริเวณทางด้านใต้อ่างเก็บน้ำชลประทาน ชุมชนอ่าวตันไทร และบริเวณใกล้เคียงป่าชายเลนของชุมชนบ้านเก่า

- ยางพารา เป็นพืชที่มีการเพาะปลูกในบริเวณเชิงเขาอ่าวโลละลานา มีประมาณ 20 ไร่

- สวนผลไม้ ไม้ยืนต้นที่สำคัญคือ มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ และพืชอื่น ๆ อีกเล็กน้อย ซึ่งพืชเหล่านี้มักมีการกระจายปลูกกันตามแนวพื้นที่ภูเขาระหว่างชุมชนอ่าวตันไทร และตามแนวชายฝั่งเรื่อยตลอดแนวเชิงเขาจนถึงหาดยาวในพื้นที่อ่าวบางแห่ง

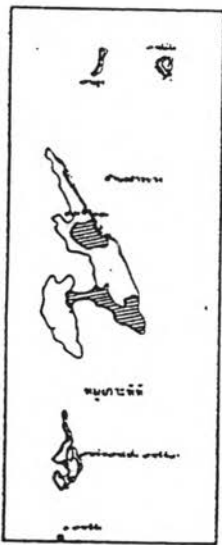
2.1.3 ป่าไม้ ลักษณะป่าไม้ของเกาะพีพีแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ ป่าดิบป่ารุ่นที่สอง และป่าชายเลน โดยแต่ละชนิดของป่า มีการกระจายตัวตามพื้นที่ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ป่าดิบ โดยป่าดิบในพื้นที่มีลักษณะเป็นป่าดิบชื้น มีร่องรอยการถูกทำลาย และกระจายตัวอยู่บริเวณภูเขาสูงทั่วเกาะ มีเนื้อที่ประมาณ 1,835 ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ทางภูเขาทางตอนใต้ รองลงมาคือเขาแหลมตง

- ป่ารุ่นที่สอง และสวนมะพร้าวกร้าง มีสภาพเป็นป่าที่ถูกทำลายกระจายอยู่ทั่วไปบริเวณป่าดิบ มีเนื้อที่รองลงมาคือ 419 ไร่

- ป่าชายเลน นั้นมี 2 ส่วนคือ ส่วนที่มีสภาพค่อนข้างสมบูรณ์และส่วนที่ถูกทำลาย ป่าชายเลนที่มีสภาพค่อนข้างสมบูรณ์นั้นจะประกอบด้วยไม้โกงกางเป็นหลัก ส่วนใหญ่อยู่บริเวณอ่าวโลละบาเกา และบางส่วนของอ่าวโลละดาลัม ป่าชายเลนที่ถูกทำลายเห็นได้ชัดคือป่าชายเลนโลละบาเกาหลังบังกะโลบนชายหาดและป่าชายเลนโลละดาลัมบางส่วน

2.1.4 พื้นที่ว่างหรือพื้นที่ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ภูเขาหินปูน และทุ่งหญ้าที่มีหินโผล่ ซึ่งภูเขาหินปูนมีพื้นที่ครอบคลุม พื้นที่ทั้งหมดทางทิศตะวันตกของอ่าวตันไทร มีเนื้อที่รวมประมาณ 1,489 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 25.32 ของพื้นที่ทั้งหมด และทุ่งหญ้านั้นมีการกระจายตัวตามบริเวณเชิงเขาด้านอ่าวโลละดาลัม พื้นที่ภูเขาหินปูนนี้เป็นที่อยู่ของนกแอ่นกินรัง บริเวณอ่าววังหลงซึ่งเป็นแหล่งเก็บรังนกที่สำคัญของเกาะพีพีแห่งหนึ่ง

.....	.....
.....	.....
.....	.....

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์

- แนวเขตอุทยานแห่งชาติ
- บริเวณที่โครงการเขตอุทยานแห่งชาติ
- ทหารบก อบจ
- เส้นที่ ๓๐๑ ค.บ

มาตราส่วน

แผ่นที่ 12

แผนที่แสดง

แนวเขตอุทยานแห่งชาติ หาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี

2.1.5 พื้นที่แหล่งน้ำ มีแหล่งน้ำบนพื้นที่เกาะจำนวนน้อยมาก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นอ่าวเก็บน้ำจืดแห่งเดียวบนเกาะตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาทางทิศตะวันออกของอ่าวตันไทร มีเนื้อที่ประมาณ 10 ไร่

2.2 การถือครองและขนาดแปลงที่ดิน

ในพื้นที่เกาะพีพีจากที่กล่าวมาข้างต้นพบว่ากรรมสิทธิ์ที่ดินในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่อุทยานบางส่วนได้ถูกเพิกถอนพื้นที่ออกมาบางส่วนของอ่าวตันไทร และหาดโล๊ะบาเกา แต่ยังมีบางส่วนที่เป็นพื้นที่มีเอกสารสิทธิ์ถูกต้องและซ้อนทับกับพื้นที่เขตอุทยาน ไม่มีการกันพื้นที่ออก ทำให้เกิดความขัดแย้งในการใช้พื้นที่และเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการพัฒนาพื้นที่ โดยพื้นที่เกาะพีพีจากการศึกษาของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยในปี พ.ศ. 2535 พบว่า บนพื้นที่เกาะพีพีมีที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ทั้งสิ้น 145 แปลง รวมเนื้อที่กว่า 1,000 ไร่ โดยมีการจำแนกกรรมสิทธิ์ได้ดังนี้

1. โฉนดตราจอง	4 แปลง	ขนาด	49-1-17 ไร่
2. นส. 3 ก.	80 แปลง	ขนาด	187-0-52 ไร่
3. นส. 3	13 แปลง	ขนาด	216-3-68 ไร่
4. สค. 1	29 แปลง	ขนาด	451-1-00 ไร่
5. นส. 2	23 แปลง	ขนาด	144-0-00 ไร่

โดยพื้นที่มีเอกสารสิทธิ์ได้แก่ พื้นที่

บริเวณอ่าวตันไทร โล๊ะดาลัยเรื่อยไปทางหาดบ่อหินจนถึงแหลมพ้อ เป็นพื้นที่ที่ถูกกันออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ และในพื้นที่หาดโล๊ะบาเกาบริเวณซึ่งเป็นที่ตั้งของหมู่บ้าน บางส่วนบริเวณหาดโล๊ะลานาเป็นที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์แต่ยังคงอยู่ในพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติ ในส่วนแหลมคงเป็นที่อยู่อาศัยของชาวเล ที่ดินบริเวณนี้มี นส. 3 ออกตามพระราชดำริสำหรับใช้ชาวเลอาศัย และยังคงเป็นพื้นที่ส่วนหนึ่งของอุทยานแห่งชาติได้มีนักลงทุนเข้าไปประกอบกิจการ บังกะโลในพื้นที่บางส่วน นอกจากประเภทของแปลงที่ดินข้างต้นแล้วรูปแบบการใช้ที่ดินของเกาะพีพียังมีพื้นที่กันออกจากป่าถาวรโดยมติรัฐบาลในปี พ.ศ. 2515 ด้วย

2.2.1 ขนาดแปลงที่ดิน ในพื้นที่เกาะจากการสำรวจปี 2538 พบว่า ขนาดแปลงที่ดินรวมแบ่งออกเป็นขนาด 3 ขนาดด้วยกัน ดังตารางข้างล่าง

ตารางที่ 23 แสดงขนาดแปลงที่ดินบนพื้นที่เกาะพีพี

แปลงที่ดิน	จำนวน
มากกว่า 19 ไร่	29
ไร่	29
น้อยกว่า 7 ไร่	25

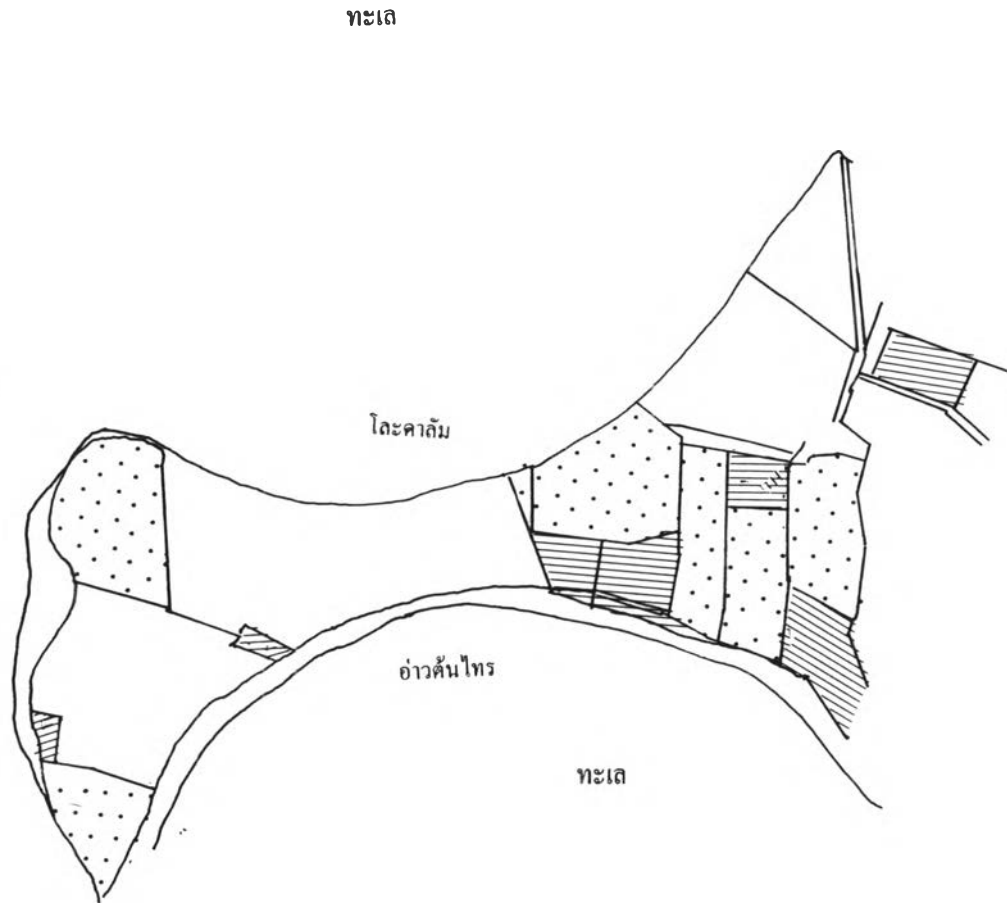
การกระจายตัวของขนาดแปลงที่ดินในพื้นที่ต่าง ๆ โดยมีการจัดแบ่งพื้นที่
ดังนี้ คือ

1. บริเวณหาดตันไทร โละดาลัม
2. บริเวณหาดยาว
3. บริเวณหาดโละบาเกา-โละลานา
4. แหลมตง

บริเวณหาดตันไทร-โละดาลัมพบว่า พื้นที่บริเวณนี้มีแปลงที่ดินขนาดใหญ่เกิน 19 ไร่ จำนวน 3 แปลง แปลงที่ดินขนาด 19 - 7 ไร่ 6 แปลง โดยที่ดินขนาดใหญ่จะเป็นของผู้ที่อาศัยเจ้าของดั้งเดิม และเป็นแปลงที่ดินที่ส่วนใหญ่มีการใช้ประโยชน์เป็นที่พักนักท่องเที่ยวใน ส่วนที่ดินแปลงขนาดเล็กจะเป็นพื้นที่ชุมชนเป็นที่ตั้งของร้านค้าและที่พักอาศัย

บริเวณหาดยาว แปลงที่ดินบริเวณหาดยาวส่วนใหญ่จะเป็นแปลงที่ดินขนาดใหญ่มีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่เนินเขา มีการใช้ประโยชน์เป็นสวนมะพร้าวเสียส่วนมาก โดยมีแปลงที่ดินขนาดใหญ่เกิน 19 ไร่ จำนวน 12 แปลง ในขณะที่แปลงขนาดกลางน้อยกว่า 19 ไร่แต่ มากกว่า 7 ไร่ อยู่จำนวน 7 แปลง และเป็นพื้นที่อยู่บริเวณชายฝั่งและเป็นพื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์จากคนในพื้นที่เป็นที่ตั้งของบังกะโลที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวจะไม่มีชุมชนพักอาศัยในบริเวณหาดยาว

พื้นที่บริเวณหาดโละบาเกาเป็นพื้นที่ที่มีบางส่วนอยู่ในพื้นที่อุทยาน แต่แปลงที่ดินของพื้นที่อ่าวโละบาเกามีครอบคลุมจนถึงอีกฟากของอ่าวโละลานา บริเวณตรงกลางระหว่างอ่าวเป็นพื้นที่ป่าโกงกางที่มีการถือครอง โดยมีแปลงที่ดินขนาดใหญ่ที่มีขนาดใหญ่กว่า 19 ไร่ จำนวน 8 แปลง รวมทั้งแปลงที่ดินป่าชายเลนที่มีการถือครอง แปลงที่ดินขนาดกลางจำนวน 4 แปลง และแปลงที่ดินขนาดเล็กจำนวน 6 แปลง โดยแปลงที่ดินขนาดใหญ่บริเวณอ่าวโละบาเกาเป็นแปลงที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์และถูกกันออกจากพื้นที่อุทยาน ปัจจุบันผู้ที่ครอบครองแปลงที่ดินคือ นายทุนจากต่างถิ่นที่เข้ามาสร้างบังกะโลสำหรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่ กรรมสิทธิ์ที่ดินบริเวณ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

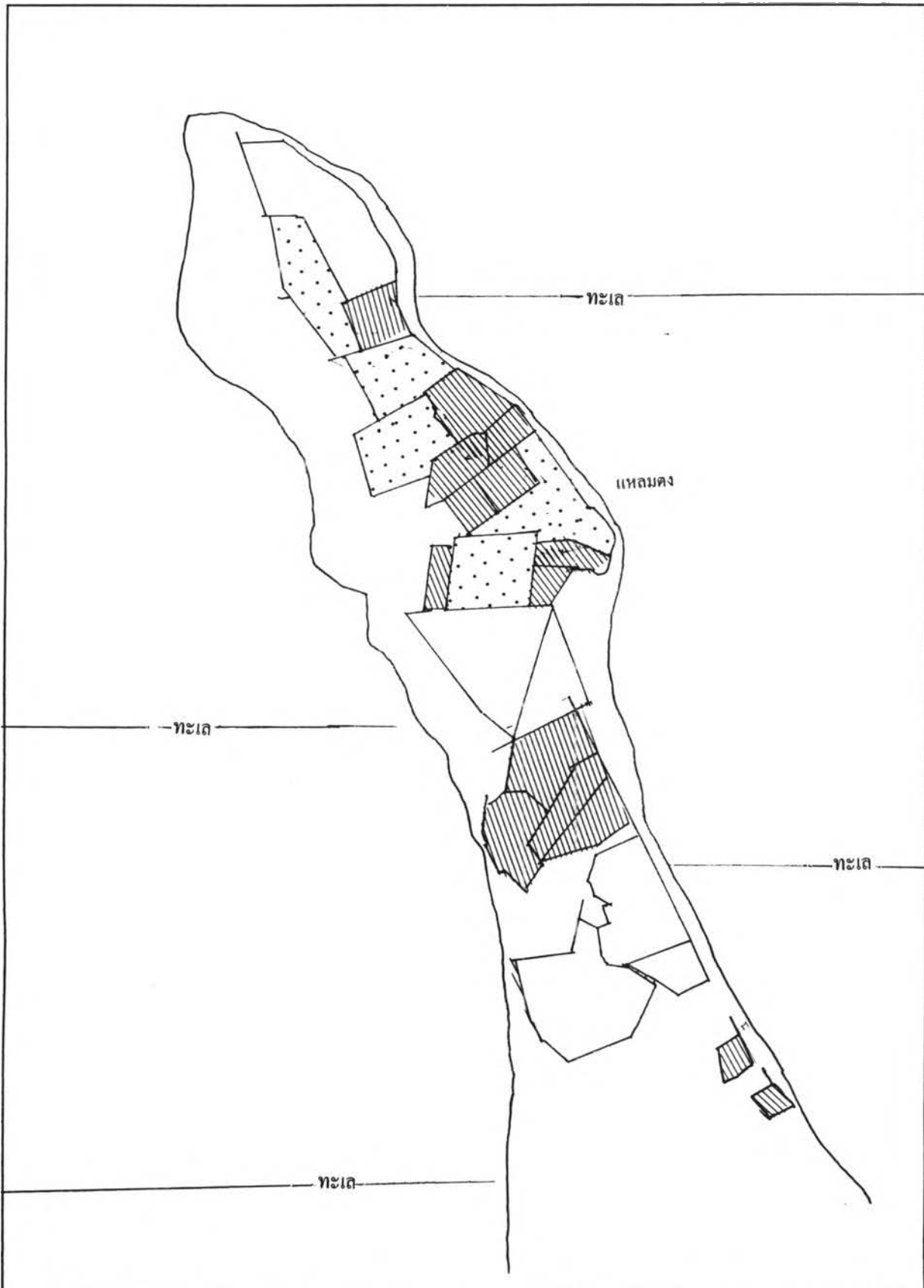
สัญลักษณ์

- มากกว่า 19 ปี
- 19-7 ปี
- น้อยกว่า 7 ปี

มาตราส่วน

แผ่นที่ 14   แผนที่แสดง

แปลงที่ดินหาดคันไทร

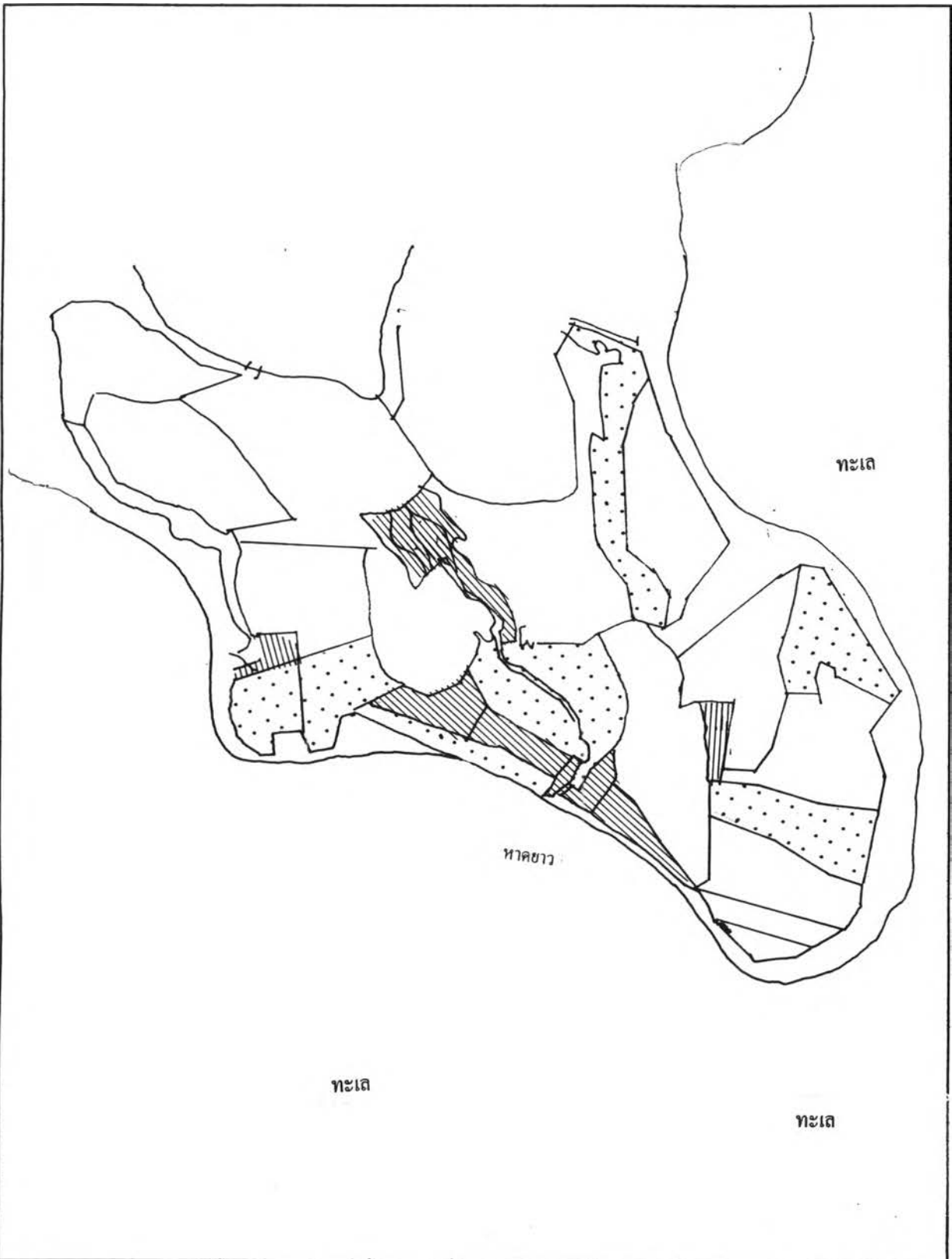

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์ มากกว่า 19 ไร่
 7-19 ไร่

มาตราส่วน แผนที่ 15

แผนที่แสดง
 แปลงที่ดินแหลมคาง

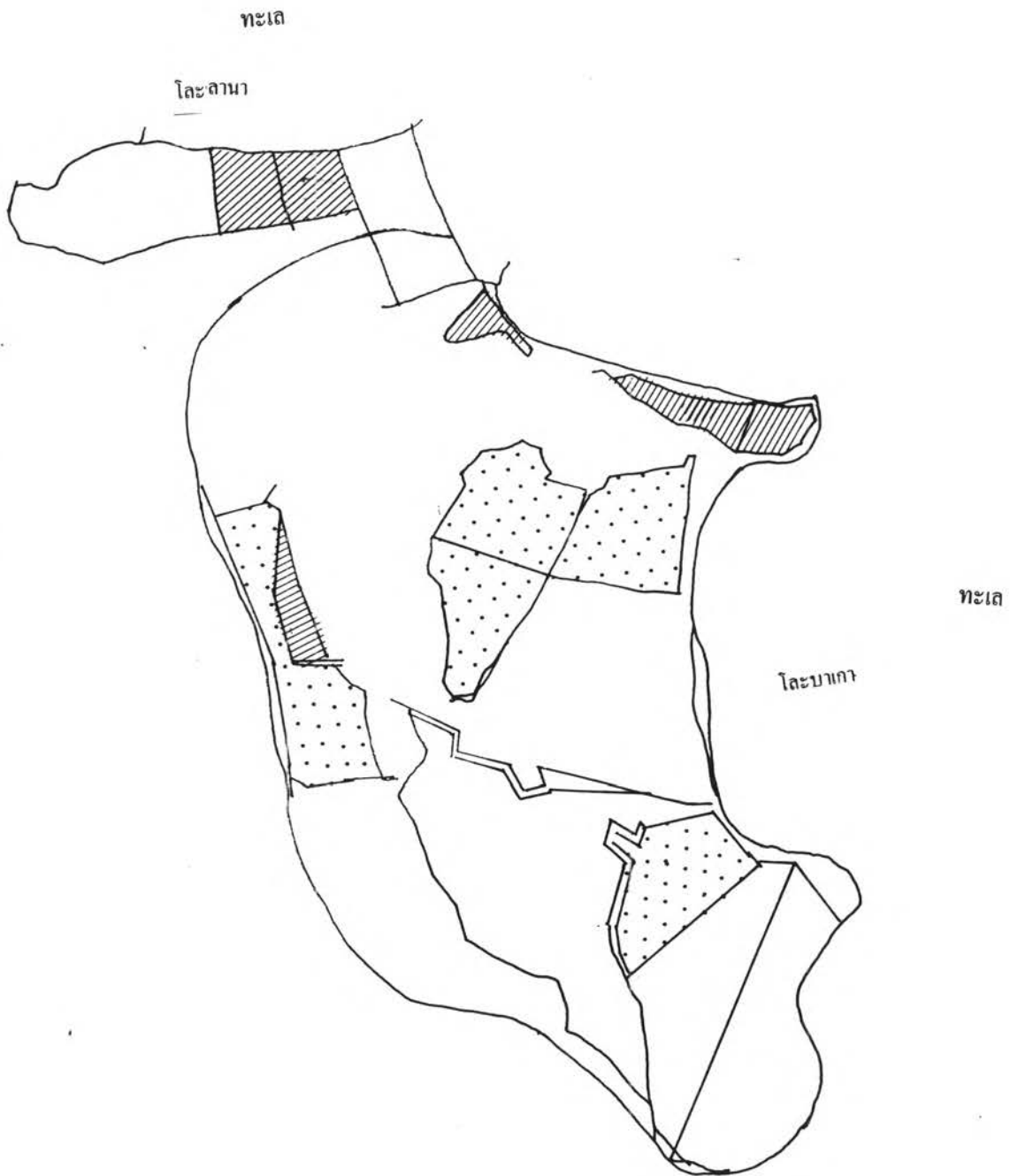

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์ มากกว่า 19 ไร่
 19-7 ไร่ น้อยกว่า 7 ไร่

มาตราส่วน แผนที่ 16

แผนที่แสดง แปลงที่ดินหาดยาว

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์

- มากกว่า 19 ไร่
- 19-7 ไร่
- น้อยกว่า 7 ไร่

มาตราส่วน

แผนที่ 17 แผนที่แสดง

แปลงที่ดินโต๊ะบงกา

อ่าวโละลานาปัจจุบัน เป็นปัญหาสำคัญเนื่องจากเป็นบริเวณที่มีเอกสารสิทธิและบริเวณที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ

พื้นที่บริเวณหาดแหลมตง เป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติมีการออกเอกสารสิทธิ นส. 2 ตามพระราชดำริของสมเด็จพระศรีนครินทราบราชให้เป็นที่พักอาศัยของชาวเล ในพื้นที่มีโรงเรียน 1 แห่ง ปัจจุบันชาวเลได้ขายสิทธิในการครอบครองแก่นายทุนต่างถิ่นไปเสียส่วนใหญ่ มีการจัดพื้นที่สำหรับให้เป็นที่อยู่อาศัยของชาวเลบางส่วน พื้นที่แหล่งตงส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์เพื่อเป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว โดยมีที่พัก 3 แห่ง โดยมีการแบ่งแปลงที่ดินออกเป็นแปลงที่ดินขนาดใหญ่ขนาดมากกว่า 15 ไร่ จำนวน 4 แปลง แปลงที่ดินขนาดกลาง 19-7 ไร่ จำนวน 5 แปลง และเป็นแปลงที่ดินขนาดเล็กจำนวน 15 แปลง พื้นที่ทั้งหมดของแหลมตงยังคงอยู่ในพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี

2.3 ราคาประเมินที่ดินในพื้นที่เกาะพีพี

ที่ดินในเกาะพีพีนั้นมีการซื้อขายกันในราคาสูง ซึ่งราคาซื้อขายกันแท้จริงจะมีค่าสูงกว่าราคาประเมินของทางภาครัฐ การซื้อขายที่ดินส่วนใหญ่เป็นการซื้อขายสิทธิทำกินบนพื้นดิน มีเพียงส่วนน้อยที่ทำการขายขาด ปัจจุบันการซื้อขายที่ดินบนเกาะมีความเกี่ยวข้องกับทำเลที่ตั้งตลอดจนแหล่งน้ำ และลักษณะของพื้นที่ โดยราคาที่ดินปัจจุบันของการซื้อขายบนพื้นที่เกาะราคาสูงที่สุด คือ ที่ดินบริเวณอ่าวตันไทรและโละดาลัมถือได้ว่าเป็นทำเลที่เหมาะสมต่อการพัฒนา และจากการซื้อขายแต่ละครั้งขึ้นกับขนาดที่ดินและกรรมสิทธิประเภทที่ถือครอง โดยพื้นที่มีเอกสารสิทธิและอยู่นอกเขตอุทยานมีราคาไร่ละกว่า 5 ล้านบาท หากเป็นพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิที่มั่นคง โดยราคาที่ดินมีราคาไร่ละกว่า 5 แสนบาท

จากการประเมินราคาที่ดินของกรมที่ดินเกี่ยวกับราคาซื้อขายที่ดินบนพื้นที่เกาะพีพี แบ่งออกเป็นโซนต่าง ๆ ดังนี้ (1 มกราคม 2535-21 ธันวาคม 2538)

ตารางที่ 24 แสดงราคาประเมินที่ดินบนพื้นที่เกาะพีพี

โซน	บริเวณที่ดิน	ราคาประเมิน	
		บาท / ไร่	บาท / ตารางวา
I	1. ที่ดินติดทะเลระยะ 100 เมตร	1,000,000	2,500
	2. ที่ดินติดถนน ซอย ทางระยะ 40 เมตร	200,000	500
	3. ที่ดินนอกจากหน่วยที่ 1-2	100,000	25
02J	1. ที่ดินติดทะเลอ่าวตันไทร จากโรงเรียนบ้านเกาะพีพี ไปทางทิศตะวันตกจรดเขาระยะ 100 เมตร	3,000,000	7,500
	2. ที่ดินติดทะเลอ่าวดาลัม อ่าวหยงกาเสม จากเขตหมู่ 8 ไปทางทิศตะวันตกจรดเขาระยะ 100 เมตร	2,000,000	5,000
	3. ที่ดินติดทะเลนอกจากหน่วยที่ 1-2 ระยะ 100 เมตร	1,000,000	2,500
	4. ที่ดินติดถนน ซอยทางระยะ 40 เมตร	400,000	1,000
	5. ที่ดินนอกจากหน่วยที่ 1-4	200,000	500

ที่มา : สำนักงานที่ดินจังหวัดกระบี่

ในความเป็นจริงแล้วราคาซื้อขายที่ดินบนพื้นที่เกาะมีราคาสูงกว่าราคาประเมินข้างต้น ปัจจุบันมีการจัดสรรที่ดินโดยนักลงทุนต่างชาติเพื่อการค้า โดยการซื้อที่ดินจากเจ้าของเดิมแล้วนำมาแบ่งแปลงย่อยขายเพื่อเป็นแหล่งค้าขาย โดยเฉพาะบริเวณชุมชนอ่าวตันไทร

จากการสำรวจของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม (2535) ในส่วนบังกะโลพบว่า จากตัวอย่างการศึกษาพบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่มีขนาดเนื้อที่เฉลี่ย 1.5-77 ไร่ ขนาดเฉลี่ย 22.97 ไร่ ส่วนใหญ่มีการใช้พื้นที่บางส่วน ขนาดการใช้ประโยชน์ที่ดินเฉลี่ยร้อยละ 60.77 ของทั้งหมด หรือ 13.96 ไร่ สิ่งก่อสร้างส่วนใหญ่จะเป็นอาคารที่พัก และอาคารบริการ ร้านอาหาร บางส่วนเป็นโรงสูบน้ำ โรงไฟฟ้า และที่พักอาศัยของผู้ประกอบการและลูกค้า ลักษณะส่วนใหญ่เป็นอาคารไม้ชั้นเดียวหลังคาจากยกขึ้น มีอาคารตึกไม่มากนักในพื้นที่ ลักษณะอาคารกึ่งถาวรมีความสูง 4-5 เมตร ระยะห่างระหว่างอาคารประมาณ 4-7 เมตร เมื่อมองถึงขนาดที่ดินและอาคารรวมของทุกพื้นที่ทำให้มีการประเมินสิ่งปลูกสร้างคลุมดิน (Grand Coverage Area) โดยมีขนาดเนื้อที่ใช้สอยในอาคารทั้งหมด (Floor Area) เมื่อพิจารณาสัดส่วนของสิ่งปลูกสร้างคลุมดินต่อเนื้อที่ดิน (Grand Coverage Area) และพื้นที่ใช้ประโยชน์อาคารต่อดิน (Floor Area Ratio : FAR)

ตารางที่ 25 แสดงการใช้พื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในเกาะพีพี

ตัวอย่าง	พื้นที่		พื้นที่ใช้ประโยชน์		พื้นที่อาคาร (ตร.ม.)	พื้นที่อาคาร คลุมดิน	FAR (%)	GCR (%)
	(ไร่)	(คน/ไร่)	(ไร่)	(คน/ไร่)				
พีพีไอส์แลนด์คาบาน่า	48	2.6	28	5.5	3,950	5,254	8.8	12.05
ดั้นไทรวิลเลจ	7	14.29	6.1	16.39	1,162	1,545	11.91	15.83
พีพีซาลี บีช รีสอร์ท	12	13.17	8.7	18.16	2,858	3,800	20.53	27.35
พีพี วิวพอยท์รีสอร์ท	27	2.22	16	3.75	1,040	1,224	4.06	4.78
อิปซีวิลเลจ 1	6.5	7.69	6.5	7.69	634	843	6.1	8.1
ช่องเขาบังกะโล	6.7	11.64	4.8	16.25	423	550	5.5	7
พีพีพาราไดส์เฟิร์ล	20	9.9	18	11	4,460	5,632	15.5	19.6
พีพีคอร์รัลรีสอร์ท	24	4.25	13	7.89	4,400	5,852	21.15	28.13
พีพีไอส์แลนด์วิลเลจ	77	2	37	4.16	8,200	10,906	13.85	18.42
ทวินปาล์มเกสต์เฮาส์	1.5	53.33	1.5	53.33	625	500	26.04	20.8
รวม	229.7	4.91	139.6	8.08	27,752	35,441	-	-
เฉลี่ย	22.97	14.11	13.96	14.38	27,752	36,106	12.82	16.2

ที่มา : การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเกาะพีพี

หมายเหตุ: ไม่รวมอาคารที่เกิดขึ้นหลังพ.ศ. 2535

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์	มาตราส่วน
	แผ่นที่ 19 แผนที่แสดง

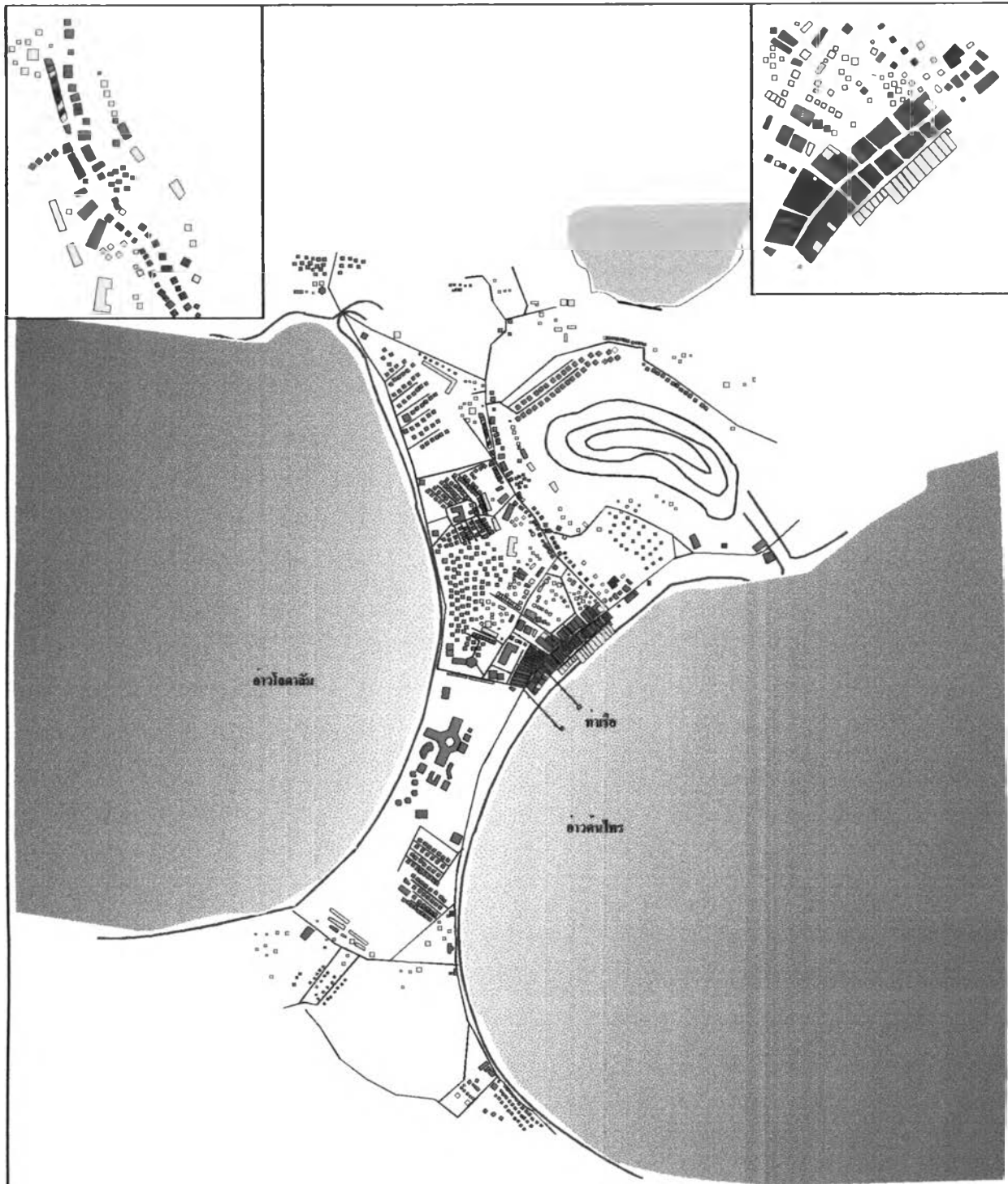
พบว่าค่า FAR และ GCR มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 4.06-21.15 และ 4.88-28.13 หรือเฉลี่ยร้อยละ 16.2 และ 12.82 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าในกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาเป็นช่วงก่อนมีการก่อสร้างอาคารที่พักขนาดใหญ่ ที่สัดส่วนใหญ่ยังเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับเป็นสถานพักผ่อน มีพื้นที่ว่างไม่ใช้ประโยชน์ถึง 40%

การใช้ประโยชน์อาคาร ความสามารถของสถานประกอบการสามารถรับนักท่องเที่ยวแปรตามจำนวนห้อง หรือเฉลี่ย 56 ห้องต่อที่พัก 1 แห่ง หรือเฉลี่ยจำนวนห้อง 7.19 ห้องต่อไร่ รับนักท่องเที่ยวได้ 14.38 คน/ไร่ การใช้พื้นที่อาคารเฉลี่ยคนละ 21.74 ตารางเมตร ความหนาแน่นต่ำสุด 1.88-3.92 ห้องต่อไร่ กลุ่มที่สองมีความหนาแน่น 5.33-9.08 ห้องต่อไร่ และสูงสุดมีความหนาแน่น 26.67 ห้อง/ไร่ ซึ่งเป็นเกสต์เฮาส์ 2 ชั้นในที่ดินขนาดเล็ก (การศึกษานี้ไม่ได้รวมถึงอาคารขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้นในช่วงหลังปี พ.ศ. 2535)

2.4 การใช้ประโยชน์อาคารเกาะพีพี

พื้นที่เกาะพีพีมีการใช้ประโยชน์อาคารส่วนใหญ่เพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งมีการใช้ประโยชน์อาคารเพื่อเป็นที่พักนักท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคืออาคารเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยว และชุมชนตามลำดับ พื้นที่การใช้ประโยชน์อาคารบนเกาะพีพีแบ่งออกเป็นพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้ คือ การใช้พื้นที่อาคารมีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงและลักษณะข้อจำกัดของพื้นที่ ซึ่งเกาะพีพีนั้นพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ภูเขาหินปูนและภูเขาสูง มีที่ราบชายฝั่งเพียงเล็กน้อยที่เหมาะสมแก่การตั้งถิ่นฐาน โดยพื้นที่ราบขนาดใหญ่ของเกาะก็เป็นที่ตั้งของชุมชนถึง 2 แห่ง คือ ที่ราบระหว่างอ่าวโละดาลัม และอ่าวตันไทรที่เกิดจากการเชื่อมตัวของหาดทรายระหว่างเกาะ 2 เกาะจนกลายเป็นคอคอดที่สวยงามและเป็นสัญลักษณ์ของเกาะพีพี ส่วนอีกแห่งคือที่ราบบริเวณอ่าว โละลานา และอ่าวโละบาเกา เป็นที่ราบที่เกิดขึ้นจากการเชื่อมตัวของหาดทรายเช่นเดียวกับที่ราบที่เป็นที่ตั้งของชุมชนอ่าวตันไทรเช่นกัน สำหรับส่วนกลางของที่ราบเป็นป่าโกงกางและมีลำธารไหลผ่านในส่วนอื่น ๆ ของพื้นที่ที่มีการปลูกสร้างอาคาร จะอยู่บริเวณที่ราบชายฝั่งซึ่งเป็นที่ราบที่แคบ ๆ ยาวขนานระหว่างชายฝั่งและภูเขา เช่น บริเวณแหลมตง หาดยาว และหาดบ่อหิน พื้นที่การใช้ประโยชน์อาคารแบ่งออกเป็น

1. พื้นที่กลุ่มอาคารบริเวณอ่าวตันไทร-อ่าว โละดาลัม
2. พื้นที่กลุ่มอาคารหาดบ่อหิน
3. พื้นที่กลุ่มอาคารหาดยาว
4. พื้นที่กลุ่มอาคาร หาดโละลานา-หาด โละบาเกา
5. พื้นที่กลุ่มอาคารแหลมตง

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์

	ที่พักอาศัย		วัด		สถานที่ราชการ ธนาคาร
	ที่พักนักท่องเที่ยว		ร้านขายของชำ		สวนสาธารณะ
	ร้านอาหาร บาร์		โรงงาน		บึง หนองน้ำ
	ร้านค้า		ศาสนสถาน		อื่นๆ

มาตราส่วน

0 20 60 100

แผนที่ แสดงการใช้อาคารอ่าวคนไทร

แผนที่
20

2.4.1 พื้นที่กลุ่มอาคารบริเวณอ่าวตันไทร-อ่าวโละดาลัย แบ่งการใช้พื้นที่อาคารออกเป็นประเภทต่าง ๆ คือ

ตารางที่ 2 6 แสดงประเภทการใช้อาคารอ่าวตันไทร

ประเภท	หลัง	ร้อยละ
1. ที่พักอาศัย	184	24.56
2. ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	401	53.53
3. ร้านค้า ธุรกิจ	149	19.83
4. อุตสาหกรรมและอื่น ๆ	15	2.20
รวม	749	100.00

จากตารางข้างต้นพบว่า การใช้อาคารเพื่อพักอาศัยในพื้นที่ชุมชนตันไทรส่วนใหญ่จะมีการกระจายทั่วไปในพื้นที่ตอนกลาง และบริเวณด้านอ่าวตันไทรเรื่อยไปถึงบริเวณริมเขาโละดาลัย ลักษณะที่พักอาศัยมีทั้งที่อยู่อาศัยกึ่งถาวร โดยกลุ่มของอาคารพักอาศัยกลุ่มใหญ่จะกระจุกตัวบริเวณด้านหน้าอ่าวตันไทร หลังแนวของถนนหลักกลางหมู่บ้านซึ่งเป็นแนวที่ตั้งของร้านค้าของเกาะพีพี กลุ่มบ้านพักอาศัยเป็นบ้านยกพื้นที่ก่อสร้างด้วยสังกะสี มีการยกพื้นสูงประมาณ 2 ชั้น หากหลังใดอยู่บริเวณด้านในของแนวติดกับถนนจะเป็นอาคาร 2 ชั้น มีชั้นบนสำหรับใช้ประโยชน์พักอาศัยได้ แต่ในแนวของอาคารด้านนอกที่ติดต่อกับอ่าวตันไทรจะเป็นบ้านยกพื้นสูง เลยแนวน้ำขึ้น-น้ำลงในฤดูต่าง ๆ กลุ่มบ้านบริเวณนี้มีลักษณะการก่อสร้างที่มีความหนาแน่นและไม่ค่อยเป็นระเบียบ มีกลุ่มบ้านในบริเวณนี้มีประมาณกว่า 16 หลังคาเรือน

กลุ่มบ้านกลุ่มใหญ่อีกกลุ่มคือ บริเวณกลางชุมชนตามแนวถนนกลางหมู่บ้านและถนนสายหลักที่เป็นที่ตั้งของร้านค้า บ้านมีลักษณะเป็นบ้านยกพื้น วัสดุที่ใช้ก่อสร้างคือ สังกะสี จะอยู่บริเวณข้างหลังของแนวอาคารร้านค้าถัดจากถนนสายหลัก ผังตรงกันข้ามกับอ่าวตันไทร กลุ่มอาคารพักอาศัยกลุ่มนี้มีบริเวณกระจายจนไปชนกับเขตของบังกะโลบริเวณอ่าวโละดาลัยและเรื่อยไปทางตะวันออกเฉียงเหนือของพื้นที่ตามแนวทางเดินไปยังจุดวิวยอดนิยม ซึ่งแนวที่พักอาศัยจะเป็นอาคารที่อยู่ถัดเข้ามาจากแนวร้านค้าซึ่งจะวางตัวเรียงตลอดแนวทางเดิน ลักษณะอาคารพักอาศัยในกลุ่มนี้จะมีทั้งบ้านที่ยกพื้นสูงและชั้นเดียวที่ไม่ยกพื้น อาคารส่วนใหญ่เป็นอาคารของชาวบ้านที่ไม่ใช่เจ้าของที่ดิน มักจะมีการเช่าพื้นที่เพื่อสร้างที่พักอาศัย หรือไม่ก็เป็นอาคารที่สร้างขึ้นมาเพื่อให้ผู้มาจากรายนอกเช่าพักอาศัย มีเพียงบางส่วนซึ่งเป็นส่วนน้อยที่เป็น

อาคารถาวรมีความสูง 2 ชั้น มีลักษณะเป็นตึกแถว นอกจากกลุ่มบ้าน 2 กลุ่มหลักข้างต้นแล้วกลุ่มบ้านพักอาศัยบริเวณบึงกะโลริมทางขึ้นเขาไปยังจุดชมวิว และบริเวณบึงกะโลริมเขาก็เป็นอีกแห่งที่มีที่พักอาศัยกระจายตัวอยู่ซึ่งมีจำนวนบ้านกลุ่มละ 12-14 หลัง

อาคารที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว อาคารประเภทนี้ส่วนใหญ่มักจะกระจายตัวอยู่ริมหาดทางด้านอ่าวโละดาลัม โดยในพื้นที่มีอาคารสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 200 แห่ง โดยแบ่งออกตามประเภทและระดับของอาคารบริการที่พักได้ดังนี้ คือ แบ่งตามประเภทได้รูปแบบอาคารที่พัก 2 รูปแบบใหญ่ คือ

- บึงกะโลเป็นหลัก ๆ ปลูกชั้นเดียวไว้บริการนักท่องเที่ยว มีระยะห่างระหว่างบึงกะโลพอสมควร โดยบึงกะโลพวกนี้จะกระจายอยู่ตามแนวชายฝั่งโละดาลัม ได้แก่ ซาลี ฟิฟิพาวิลเลียม และวิวพอยท์ บึงกะโล นอกจากนี้ยังกระจายในพื้นที่อ่าวตันไทรคือ ต้นไทรวิลเลจและชาวเกาะในพื้นที่ส่วนกลางคือ บึงกะโลริมนา

- ที่พักที่ก่อสร้างในรูปแบบโรงแรมเป็นอาคารขนาดใหญ่ 2 ชั้นขึ้นไปคือ ฟิฟิไฮเต็ลและ คาบาน่า โดยเป็นที่พักอาคารแบบมีการบริการที่ครบวงจรภายในตัวรูปแบบที่พักมีการแบ่งระดับการบริการของที่พักนักท่องเที่ยวในพื้นที่แบ่งได้เป็น 4 ระดับ

- ที่พักราคาแพง
- ที่พักราคาปานกลางค่อนข้างสูง
- ที่พักราคาปานกลาง
- ที่พักราคาประหยัด

ที่พักราคาแพงแบ่งคือที่พักที่มีบริการที่พักในรูปแบบอาคารตึก โรงแรม ได้แก่ อาคาร ในกลุ่มของโรงแรมฟิฟิคาบาน่า ซึ่งมีอาคารรูปแบบตึกสูงอยู่ระหว่าง 9 หลัง และอาคารของโรงแรมเกาะฟิฟิ 1 หลัง โดยอาคารของโรงแรมฟิฟิคาบาน่าตั้งอยู่บนส่วนแคบที่สุดของระหว่างอ่าวตันไทรและอ่าวโละดาลัมซึ่งความสูงของอาคารเหล่านี้มีความสูง 3 ชั้นเหนือยอดมะพร้าว ซึ่งเป็นแนวของหลังคาชุมชน อาคารเหล่านี้สามารถมองเห็นได้จากกลางทะเลและจากจุดชมวิวของเกาะ อาคารเหล่านี้เป็นอาคารที่พักขนาดใหญ่ แต่ละอาคารโดยเฉพาะตึกกลางของ ฟิฟิคาบาน่าและอาคารฟิฟิไฮเต็ลมีห้องพักกว่า 40 ห้องไว้ให้บริการ

ที่พักในรูปแบบของอาคารบึงกะโลซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาคารเดี่ยวมีความสูงเพียง 1 ชั้น ส่วนใหญ่จะมีการยกพื้นอาคาร โดยที่ตั้งของอาคารเหล่านี้จะอยู่ตลอดแนวอ่าวโละดาลัม ซึ่งมีบึงกะโลพักอาศัย 4 แห่ง มีจำนวนอาคารที่พักกว่า 200 อาคาร ซึ่งวางตัวตลอดแนวชายหาดและถัดเข้ามาจนกระทั่งจรดกับชุมชนพักอาศัย และร้านค้าตามถนนสายหลักกลางหมู่บ้าน นอกจากนี้อาคารบึงกะโลบางส่วนยังกระจายอยู่ในบริเวณอ่าวตันไทรและแนวของคัน

มะพร้าวตรงกลางเกาะ เช่น บังกะโลริมนา บังกะโลริเมเขา และบังกะโลตันไทร บังกะโลชาวเกาะที่ตั้งอยู่ริมอ่าวตันไทร

อาคารร้านค้าและการบริการสำหรับการท่องเที่ยว อาคารร้านค้าส่วนใหญ่จะเป็นอาคารที่มีเนื้อที่จำกัดเฉพาะกิจการนั้น ๆ โดยเฉพาะบริเวณแนวของถนนสายหลักของชุมชน แนวถนนที่ลาดคอนกรีตเป็นที่ตั้งหลักของร้านค้าของเกาะมีร้านค้าบนแนวถนนทั้งหมด 57 บล็อก โดยอาคารส่วนใหญ่เป็นอาคารประเภทร้านขายของชำและของที่ระลึกเสียส่วนใหญ่ โดยมีจำนวน 20 บล็อก รองลงมาคือร้านอาหารจำนวน 18 หลัง (บล็อก) และลำดับที่ 3 คือบริษัททัวร์และการบริการ เพื่อการท่องเที่ยวจำนวน 10 หลัง โดยจำนวนและสัดส่วนของการใช้อาคาร ร้านค้าและการบริการธุรกิจต่าง ๆ ในบริเวณถนนสายคอนกรีตหลัก อาคารแนวถนนส่วนใหญ่จะเป็นตึกแถวที่มีความสูงประมาณ 2 ชั้น แบ่งเป็นบล็อก ๆ มีความหนาแน่น รูปแบบอาคารจะมีลักษณะแตกต่างตามกิจกรรมการใช้สอย เช่น อาคาร ร้านอาหาร มีการจัดและรูปแบบเฉพาะเพื่อดึงดูดลูกค้าและสอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอยกิจกรรม เช่น ร้านค่าน้ำจะมีที่พักสำหรับลูกค้าและครูสอนค่าน้ำได้สังสรรค์กัน ร้านอาหารซีฟู้ดจะเปิดโล่งและมีส่วนด้านหน้าไว้แสดงรายการอาหารหรือประเภทอาคารที่มี

ตารางที่ 27 แสดงประเภทการใช้อาคารบนถนนสายหลักของชุมชน

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ร้านอาหาร บาร์	18	31.50
ร้านค่าน้ำ	6	10.52
ทัวร์บริการท่องเที่ยว	11	15.29
ร้านขายของชำของที่ระลึก	20	35.08
ร้านถ่ายรูป	2	3.50
รวม	57	100.00

นอกจากแนวถนนการค้าหลักของชุมชนข้างต้นแล้ว แนวของถนนซอยและถนนกลางหมู่บ้านซึ่งขนานและแนวถนนที่แยกตัวไปทางจุดชุมวิวบริเวณกลางของชุมชนยังเป็นอีกแนวที่เป็นที่ตั้งของอาคาร กิจกรรมทางธุรกิจ แต่อาคารบริเวณกลุ่มหลังนี้จะได้เห็นว่าส่วนใหญ่เป็นอาคารเดี่ยวเป็นหลัก ๆ บางส่วนมีการกระจายตัวแทรกปนกับอาคารที่พักอาศัยของชาวบ้าน แต่ทำเลจะตั้งติดแนวทางเดินเสียส่วนใหญ่ การใช้อาคารมีทั้งที่เป็นบาร์และร้านอาหาร

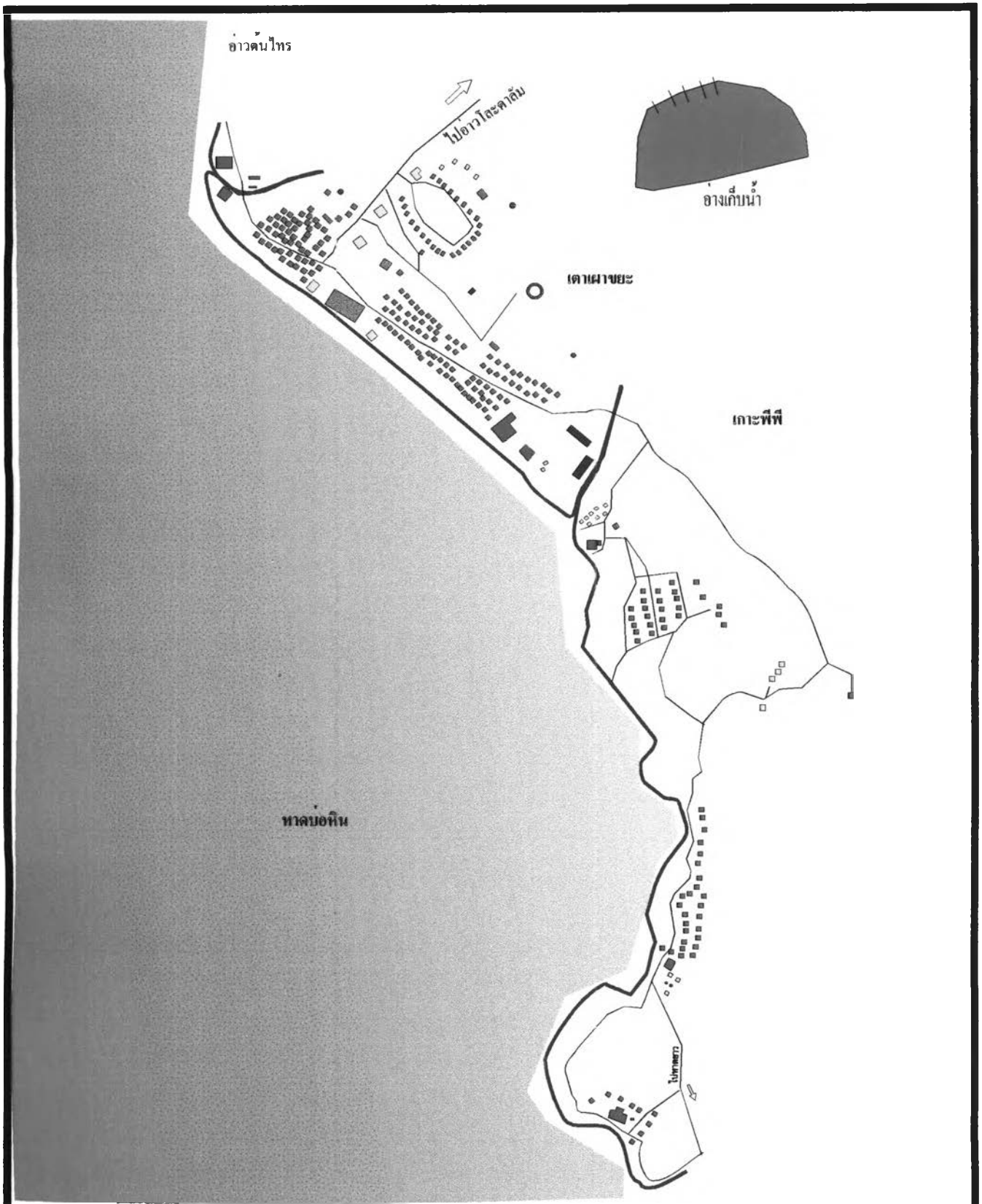
สนุกเกอร์ ร้านค่าน้ำ ร้านนวด ขายของชำของที่ระลึก ซึ่งร้านค้าธุรกิจในพื้นที่ชุมชนมีจำนวนทั้งสิ้น 149 หลัง หรือคิดเป็นร้อยละ 19.83 ของการใช้อาคารในพื้นที่ชุมชนต้นไทรทั้งหมด

การใช้อาคารแบบอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวในข้างต้นบริเวณอ่าวต้นไทร คือ อาคารสำหรับอุตสาหกรรม และอาคารที่ทำกิจกรรมทางศาสนา อาคารของทางราชการและธนาคาร

อาคารสำหรับอุตสาหกรรมในพื้นที่ส่วนใหญ่คือ อาคารสำหรับผลิตกระแสไฟฟ้าในชุมชน โดยมีอาคารผลิตกระแสไฟฟ้าของเอกชนที่ผลิตกระแสไฟฟ้าบริการในชุมชน โดยมีอาคารผลิตกระแสไฟฟ้าของเอกชนที่ผลิตกระแสไฟฟ้าบริการในพื้นที่ชุมชน 1 แห่ง ตั้งอยู่บริเวณใจกลางชุมชนบริเวณแนวถนนหลักกลางชุมชน ซึ่งบริเวณนั้นมีโรงงานตั้งอยู่ 4 อาคาร คือ อาคารไฟฟ้าของโรงแรมพีทีไฮเต็ล อาคารผลิตไฟฟ้าของเอกชน อาคารผลิตน้ำและโรงงานน้ำแข็ง 1 แห่ง นอกจากนี้อาคารผลิตไฟฟ้าของบังกะโลที่พนักงานท่องเที่ยวจะมีอยู่เกือบทุกบังกะโล โดยเฉพาะกิจการที่พนักงานใหญ่ที่มีเงินทุนเอง ซึ่งอาคารอุตสาหกรรมมีจำนวนทั้งสิ้น 15 อาคาร หรือร้อยละ 2 ของอาคารทั้งหมด รูปแบบของอาคารส่วนใหญ่เป็นอาคารที่ก่อด้วยสังกะสี แต่ละอาคารมีแนวของกำแพงกันหรือมีขอบเขตชัดเจน เพื่อไม่ให้คนที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในอาคาร และเพราะอาคารเหล่านี้ตั้งอยู่ในชุมชนมักเกิดเสียงรบกวนชุมชนตลอดเวลา

การใช้อาคารในอ่าวต้นไทร เป็นการใช้อาคารที่มีทั้งการใช้อาคารที่มีทั้งการใช้อาคาร โดยรวมแล้วเป็นการใช้อาคารที่มีการกระจายตัวและไม่เป็นโซน กิจกรรมทางการค้าและที่พักอาศัยตลอดจนอุตสาหกรรมมีการใช้พื้นที่ปนกัน ทำให้มีการรบกวนกันระหว่างกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่เดียวกัน เช่น โรงงานไฟฟ้าที่ตั้งอยู่กลางชุมชนพักอาศัย มีการรบกวนของเสียงต่อชุมชนพักอาศัย การรบกวนกันของกิจกรรมท่องเที่ยวในเวลาากลางคืนต่อชุมชน เช่น บาร์ที่ตั้งอยู่บริเวณเดียวกับบ้านพักอาศัย ซึ่งอ่าวต้นไทรเป็นพื้นที่ที่มีการใช้อาคารจำนวนมากมีกิจกรรมหลากหลาย

2.4.2 พื้นที่กลุ่มอาคารหาดบ่อหิน เป็นกลุ่มอาคารที่ตั้งอยู่บริเวณที่ราบระหว่างชายฝั่งและภูเขา โดยการใช้อาคารในพื้นที่หาดบ่อหิน การใช้ประโยชน์อาคารแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังตารางต่อไปนี้

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

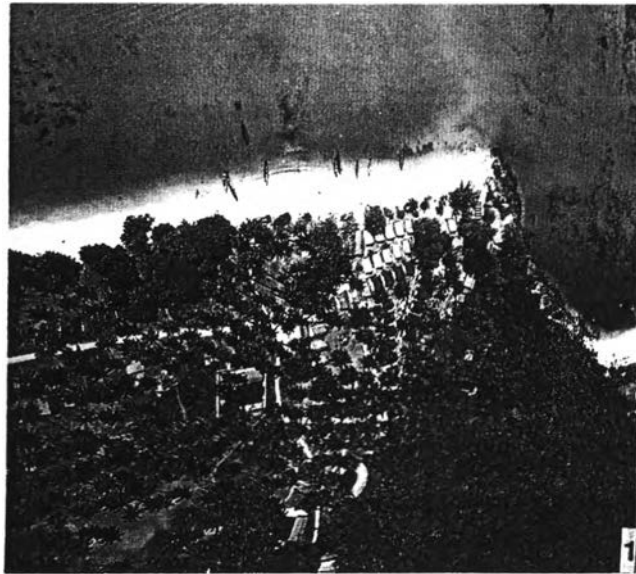
สัญลักษณ์

- ร้านอาหาร   □ ที่พักอาศัย   ■ โรงเรียนสถานที่ราชการ
- บังกะโล   ■ ศาสนา   ● บ่อน้ำ   — ทางเดิน

มาตราส่วน 0 20 50 100 ม.

แผนที่ : แสดงการใช้อาคารบริเวณหาดบ่อหิน 21

ภาพที่ 8

หาดบ่อหิน

เป็นหาดที่วางตัวต่อเนื่องมาจากโค้งอ่าวตัน
ไทร เป็นที่ตั้งของมัสยิดประจำหมู่บ้าน โรงเรียน และ
สุสานประจำเกาะ มีบังกะโลราคาถูก-ราคาปานกลางไว้
บริการนักท่องเที่ยว

1. มุมมองหาดบ่อหินกลางอากาศ
2. บังกะโลมะพร้าว
3. บังกะโลอินดามัน

ตารางที่ 28 แสดงประเภทการใช้อาคารหาดบ่อหิน

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
1. ร้านค้า	15	5.61
2. ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	220	82.39
3. ที่พักอาศัย	26	5.73
4. อื่น ๆ (ราชการ ศาสนสถาน)	6	2.20
รวม	267	100.00

การใช้ประโยชน์อาคารบริเวณหาดบ่อหินส่วนใหญ่เป็นการใช้ประโยชน์เป็นที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว มีสัดส่วนมากที่สุดคือ 82.39% รองลงมาคือที่พักอาศัย 5.73% ร้านค้า 5.61%

โดยอาคารที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นบังกะโลที่มีราคาปานกลาง-ถูก ลักษณะอาคารจะเป็นอาคารเดี่ยวสร้างบนพื้นดิน ชั้นเดียว และวัสดุที่ใช้ก่อสร้างมีทั้งอาคารคอนกรีต อาคารที่มุงด้วยสังกะสี และอาคารที่มุงด้วยวัสดุจากธรรมชาติคือไม้ไผ่ ปัจจุบันมีการเปลี่ยนมาใช้เป็นสังกะสี ส่วนหลังคาของอาคารที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวจะมุงด้วยสังกะสีเนื่องจากมีความสะดวก และทนทานต่อลมมรสุม

การกระจายตัวของอาคารที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะอยู่ตามแนวของชายหาด มีเพียง 1 แห่งเท่านั้นที่ตั้งอยู่เข้าไปด้านในของชายหาด คือบังกะโลยิปซีวิลเลจ ส่วนร้านค้าในพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นร้านอาหารสำหรับบริการนักท่องเที่ยวที่มาพักในบังกะโลของตน จะตั้งอยู่บริเวณริมชายหาด นอกจากนี้ในพื้นที่ยังมีที่พักอาศัยซึ่งกระจายอยู่ทั่วไปเป็นบริเวณที่มีการพักอาศัย โดยกลุ่มคนดั้งเดิมในพื้นที่ และบางส่วนเป็นที่พักของพนักงานบังกะโล นอกจากนี้บริเวณหาดบ่อหินนี้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนบ้านเกาะพีพีซึ่งเป็นโรงเรียนประจำเกาะ มีการสอนทั้งระดับประถม และมัธยม โดยอาคารเรียนจะเป็นอาคาร 2 ชั้น บริเวณหาดบ่อหินเป็นที่ตั้งของมัสยิดและสุสานประจำเกาะ เมื่อมีงานพิธีกรรมทางศาสนา ประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามก็จะมาทำพิธีในมัสยิดบนหาดนี้ นอกจากนี้ยังมีอาคารสอนศาสนาของเกาะในพื้นที่อีกด้วย อาคารมีลักษณะก่ออิฐถือปูนและอาคารที่มุงจากและใช้ฟากเป็นฝาผนังซึ่งเป็นส่วนของบังกะโลที่ฟิลองบิชรูปแบบอาคารส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับสภาพธรรมชาติ และในพื้นที่บริเวณด้านหน้าหาดเป็นแนวปะการังที่สวยงามทำให้มีร้านค้า 1 แห่งบนหาด

2.4.3 พื้นที่ชุมชนแหลมตง ตั้งอยู่ทางเหนือสุดของเกาะเป็นที่ตั้งของบังกะโล ราคาสูง 3 แห่ง มีชุมชนชาวเลดั้งเดิมตั้งอยู่ระหว่างบังกะโล และมีโรงเรียน 1 แห่ง ที่ตั้งของอาคารมีความสัมพันธ์กับพื้นที่ความสูงของเกาะเนื่องจากด้านตะวันตกของแหลมเป็นเนินเขา อาคารต่าง ๆ จึงสร้างบนที่ราบแคบ ๆ ชายฝั่งบริเวณหาดด้านตะวันออก โดยสัดส่วนของประเภทการใช้อาคารของพื้นที่แหลมตงมีดังนี้

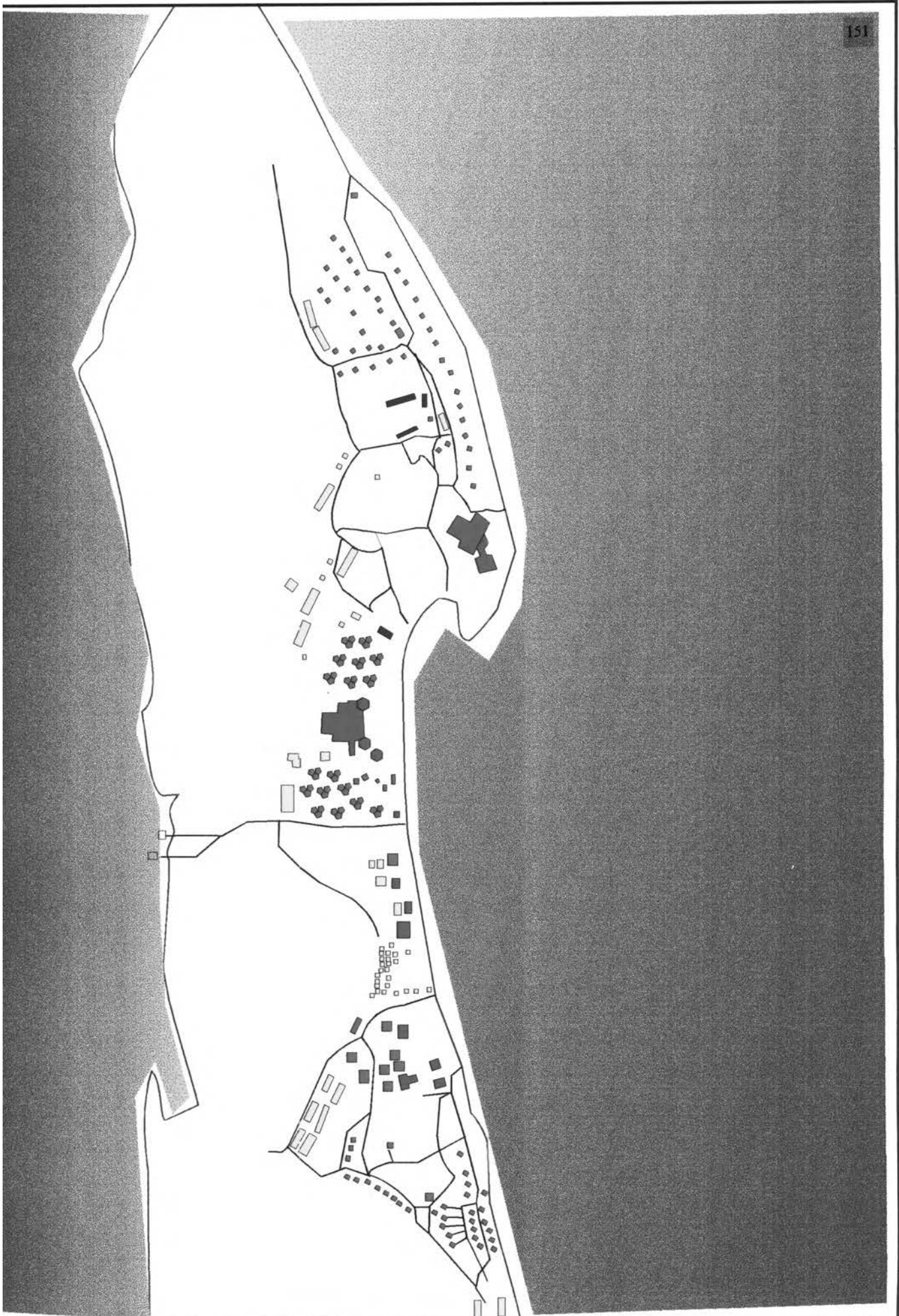
ตารางที่ 29 แสดงประเภทการใช้อาคารแหลมตง

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
1. ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	110	60.4
2. ร้านค้าอาหาร ร้านค่าน้ำ	12	6.59
3. ที่พักอาศัย	56	30.7
4. โรงเรียน สถานที่ราชการ	4	2.10
รวม	182	100.00

ที่พักนักท่องเที่ยวเป็นกลุ่มอาคารที่มีจำนวนมากที่สุดในพื้นที่แหลมตง คิดเป็นร้อยละ 60.4 โดยมีกลุ่มของบังกะโล 3 แห่ง ซึ่งมีลักษณะของอาคารยกพื้นก่อสร้างด้วยวัสดุถาวร รูปแบบมีความเป็นส่วนตัว รูปแบบอาคารของบังกะโล การวางตัวของแนวอาคารที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะวางตัวได้ต้นมะพร้าวตามแนวชายหาด และบางส่วนก็อยู่ลึกเข้ามาจากชายหาดมาก มีทางเดินเล็ก ๆ เชื่อมต่อระหว่างอาคาร

กลุ่มอาคารร้านค้าและบริการค่าน้ำ กลุ่มอาคารร้านค้าส่วนใหญ่เป็นอาคารของบังกะโลที่สร้างเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวภายในบังกะโลค่อนข้างครบวงจร เพราะพื้นที่นี้ อยู่ห่างจากแหล่งบริการหลักของชุมชนดังนั้นทางผู้ประกอบการจึงมีร้านค้าบริการแก่นักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นของที่ระลึกและของใช้ส่วนตัว นอกจากนี้ในพื้นที่ยังมีร้านค้าบริการชาวบ้าน 1 แห่ง ร้านอาหารบริการชาวบ้าน 1 แห่ง และร้านค่าน้ำเพื่อบริการนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการบังกะโลต่าง ๆ

กลุ่มอาคารพักอาศัยในพื้นที่แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มอาคารพักอาศัยของผู้ที่เข้ามาทำงานกับบังกะโลมักเป็นอาคารขนาดใหญ่ที่สร้างขึ้นเป็นสวัสดิการสำหรับพนักงานที่เข้ามาทำงานในบังกะโลกระจายอยู่ทางด้านหลังของบังกะโลต่าง ๆ และอยู่ถัดจากริมหาดเข้ามาต่อจากแนวบังกะโล นอกจากนี้ยังมีกลุ่มอาคารพักอาศัยของชาวเลซึ่งเป็นบ้านขนาดเล็กที่ก่อสร้าง

วิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษา เกาะพีพี จังหวัดกระบี่

- ร้านค้า ร้านอาหาร
- ร้านค้าน้ำ
- ที่พิศอกาศ
- ที่พิกนทอองทือว
- ป้อมยาม โรงเรียน

มาตราส่วน 0 20 100 เมตร 22

แผนที่ แสดงการใช้อาคารแหลมตง

ภาพที่ 9

แหลมตง

แหลมตง เป็นพื้นที่เหนือสุดของเกาะพีพี บริเวณด้านตะวันออกเป็นที่ตั้งของบังกะโลราคาแพง 3 แห่ง และเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านชาวเล ซึ่งเป็นกลุ่มคนกลุ่มแรกที่เข้ามาในพื้นที่

1. แหลมตงมูมองทางอากาศ
2. บังกะโลพีพีอินเตอร์
3. หมู่บ้านชาวเล
- 4-6. อาคารบนหาดแหลมตง

โดยสังกะสี ลักษณะค่อนข้างจะแออัดแต่มีขนาดไม่มาก จำนวนประมาณ 25 หลังคาเรือน ถือได้ว่าเป็นกลุ่มคนที่อาศัยอยู่บนพื้นที่เกาะนี้เป็นกลุ่มแรก ปัจจุบันจะถูกจำกัดบริเวณที่พักอาศัยให้แยกออกจากแนวบังกะโลของผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว โดยทั่วไปอาคารพักอาศัยนี้มักไม่มีการใช้สอยมากนักในแต่ละปี ยกเว้นในช่วงฤดูมรสุมเท่านั้นที่มีการใช้ประโยชน์เนื่องจากปกติชาวเกาะจะอาศัยหลบนอนบนเรือ เร่ร่อนไปตามเกาะต่าง ๆ แต่ในช่วงคลื่นลมแรงพวกเขาก็จะกลับมาใช้ประโยชน์อาคารที่พักอาศัยที่เขาสร้างไว้

2.4.4 การใช้อาคารบริเวณหาดยาว เป็นกลุ่มอาคารที่ต่อเนื่องจากหาดบ่อหิน ตั้งอยู่บนที่ราบชายฝั่งและ ภูเขา การใช้อาคารในพื้นที่หาดยาวแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

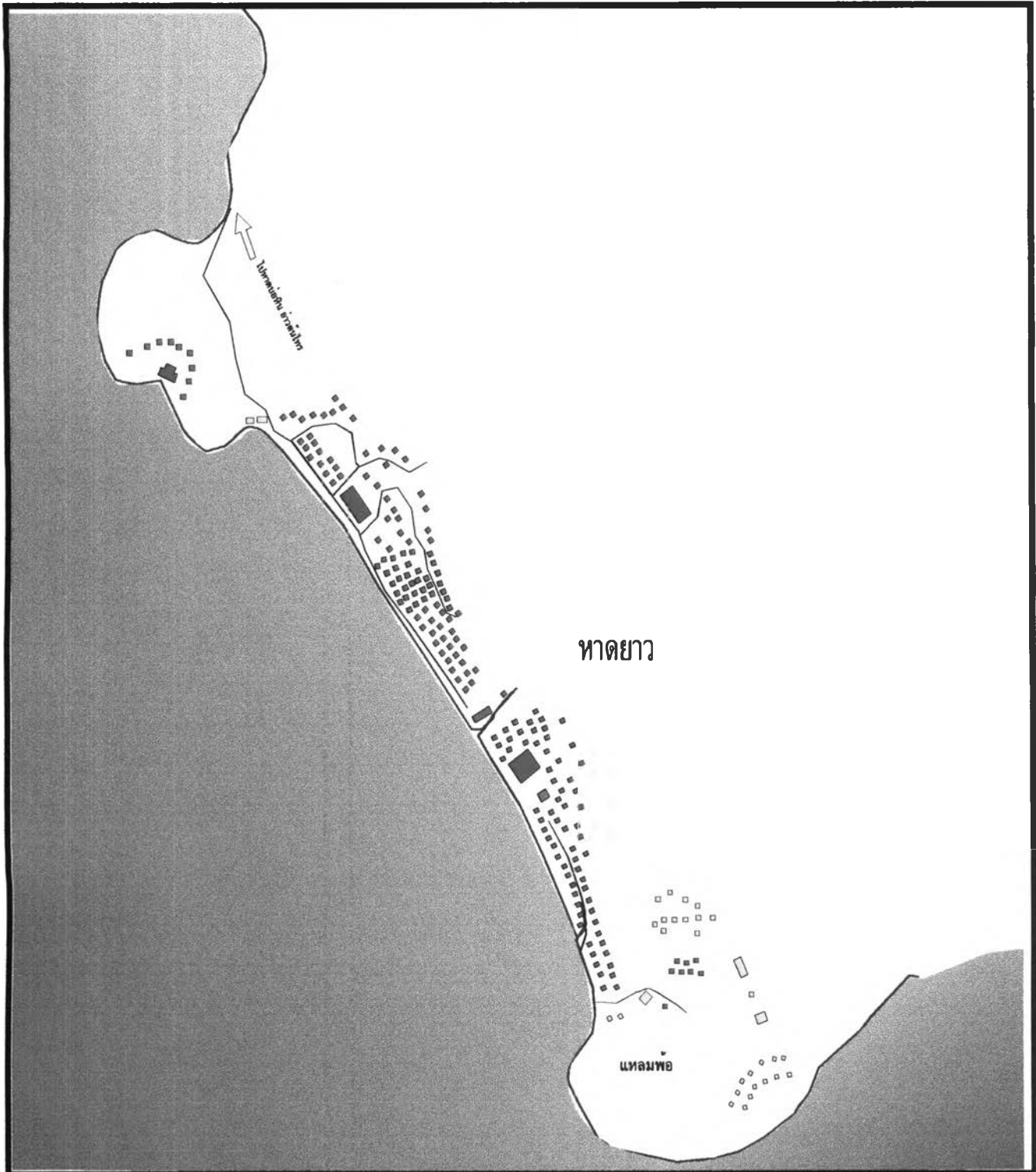
ตารางที่ 30 แสดงประเภทการใช้อาคารหาดยาว

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
1. ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว	186	83.40
2. ร้านค้า (ร้านค้าน้ำ)	4	1.79
3. ที่พักอาศัย	33	14.79
รวม	182	100.00

กลุ่มอาคารที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นกลุ่มอาคารบังกะโลชั้นเดียว พื้นติดดินของพีพีพาราไคส์ และพีพีลอบบิงบังกะโลส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ตลอดแนวชายหาด มีการวางตัวอยู่ไม่หนาแน่นมากนักในพื้นที่ถือว่ามีความเป็นส่วนตัว และมีกลุ่มอาคารบนเนินเขาทางใต้ของหาดซึ่งแต่เดิมก่อสร้างเพื่อเป็นที่พักนักท่องเที่ยว แต่ต่อมาไม่ได้เปิดกิจการจนปัจจุบันเป็นที่พักอาศัยของผู้ที่ทำการเฝ้าบังกะโลแห่งนี้ ในพื้นที่มีร้านอาหารจำนวน 2 แห่งไว้บริการนักท่องเที่ยวที่มาพักยังบังกะโล เนื่องจากอยู่ห่างไกลจากแหล่งชุมชนต้นไทรพอสมควร

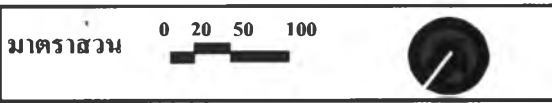
ในส่วนที่พักอาศัยบนพื้นที่หาดนี้ ส่วนใหญ่เป็นที่พักอาศัยของผู้ที่ทำงานให้กับบังกะโลที่อยู่บนหาดทั้ง 2 แห่ง ในส่วนชาวบ้านที่พักอาศัยและทำงานที่อื่นนั้นไม่มีกลุ่มอาคารบนหาดยาวมีความสัมพันธ์กับกลุ่มลูกค้านักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ เนื่องจากบริเวณนี้ของเกาะนับได้ว่าเป็นแหล่งพักผ่อนของนักท่องเที่ยวต่างชาติ บังกะโลจะมีราคาถูก-ปานกลาง รูปแบบของอาคารพักอาศัยจึงมีทั้งอาคารถาวรและที่ก่อสร้างด้วยฟากไม้ไผ่

2.4.5 การใช้พื้นที่อาคารชุมชนอ่าวโลละบาเกา-โลละลานา การใช้พื้นที่บริเวณนี้มีความสัมพันธ์กับพื้นที่และลักษณะกรรมสิทธิ์ในพื้นที่เนื่องจากในพื้นที่ด้านอ่าวโลละลานาเป็น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์		
	ชายฝั่ง	ที่พักนักท่องเที่ยว
	ทางเดิน	ร้านค้า ร้านอาหาร
	ที่พักอาศัย	ร้านค้าน้ำ

ภาพที่ 10

หาดยาว

หาดยาวหรือลองบีช ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เป็นหาดทรายขาวสงบ สวยงาม เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวต่างชาติ บริเวณด้านหน้าของหาดเป็นแนวปะการังที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว บริเวณหาดยาวเป็นที่ตั้งของบังกะโลราคาถูกราคาปานกลาง 2 แห่ง

1. กลุ่มบังกะโลหาดยาว
2. หาดทราย
3. บังกะโลลองบีช
4. บังกะโลพาราไดส์

พื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์ แต่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเป็นที่ตั้งของอาคารพักอาศัยของกลุ่มคนดั้งเดิม ในพื้นที่ที่อพยพมาจากอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา อาคารส่วนใหญ่จะอยู่กระจายได้ริมเงาสวนมะพร้าว เป็นอาคารไม้ รูปแบบอาคารชนบทภาคใต้ที่มีการยกพื้นสูง มุงหลังคาด้วยสังกะสี เป็นกลุ่มบ้านที่มีจำนวนบ้านประมาณ 10 หลังคาเรือน ในอดีตจะมีคนอาศัยอยู่ในพื้นที่มากกว่าปัจจุบัน แต่ปัจจุบันคนในพื้นที่ได้อพยพไปอยู่ที่อื่น ทำให้บ้านบางส่วนเป็นบ้านร้าง นอกจากนี้ยังมีกลุ่มบ้านที่ปลูกสร้างบริเวณใกล้กับบังกะโลฟีวิลเลจ เป็นกลุ่มบ้านที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่ รูปแบบอาคารจะเป็นอาคารก่อด้วยสังกะสีติดพื้น บางหลังเป็นบ้านดั้งเดิมจะก่อด้วยไม้ยกพื้น จำนวนประมาณ 10 หลังคาเรือน ในส่วนกลางของพื้นที่ระหว่างอ่าวละลานาและโละบาเกาเป็นพื้นที่ป่าโกงกางซึ่งปัจจุบันถูกทำลาย มีถนนเชื่อมผ่านป่าโกงกางเหล่านี้ อาคารที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นอาคารของบังกะโลฟีวิลเลจ ซึ่งเป็นบังกะโลที่พักนักท่องเที่ยวเพียงแห่งเดียวที่ตั้งอยู่บนฝั่งโละบาเกา มีจำนวนบ้านพักประมาณ 83 หลัง รูปแบบเป็นอาคารไม้ยกพื้นสูงมุงด้วยสังกะสีและมีจากมุงทับอีกครั้งเพื่อกลมกลืนกับธรรมชาติ วางตัวอย่างเป็นระเบียบได้สวนมะพร้าว มีระหว่างอาคารต่อเนื่องกัน อาคารร้านค้าและบริการท่องเที่ยว

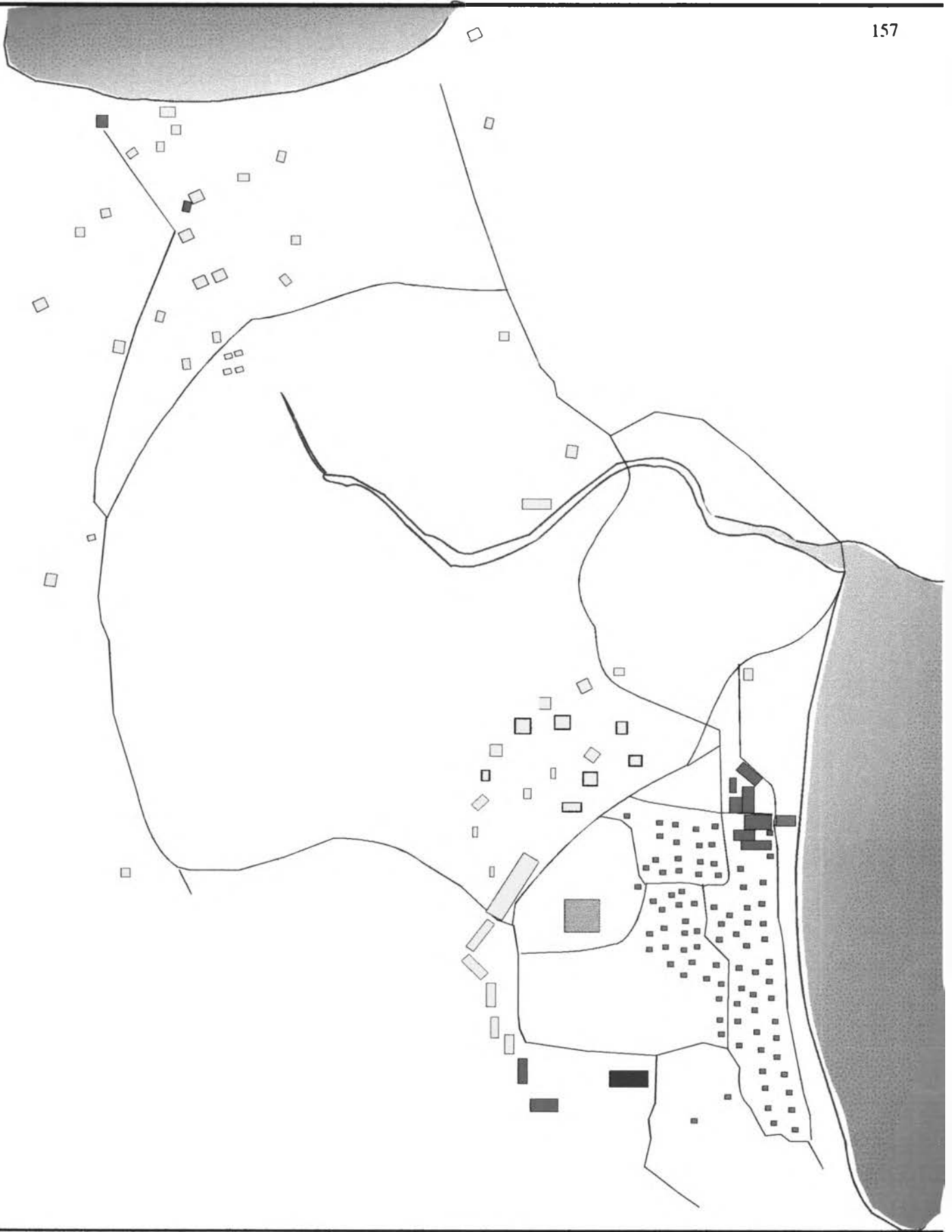
อาคารร้านค้าแบ่งออก 2 แบบ คือ อาคารร้านค้าของบังกะโล ซึ่งมีการบริการด้านต่าง ๆ ทางการท่องเที่ยว เช่น บริการค่าน้ำ บริการเรือ เป็นต้น และมีบริการร้านอาหาร นอกจากอาคารร้านค้าของทางบังกะโลแล้ว อาคารร้านค้าในชุมชนมีเพียง 1-2 ร้าน มีสินค้าที่จำเป็นไว้บริการชาวบ้านที่อยู่ในพื้นที่

ตารางที่ 31 แสดงประเภทการใช้อาคารโละบาเกา

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
ร้านค้าบริการ	9	6.12
ที่พักนักท่องเที่ยว	83	59.29
ที่พักอาศัย	48	34.28
รวม	140	100.00

2.5 ลักษณะอาคารบนพื้นที่เกาะพีพี

อาคารในบริเวณชุมชนอ่าวตันไทรได้แบ่งออกเป็นลักษณะของอาคาร 4 ประเภทด้วยกันคือ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

<p>เขต</p> <table border="0"> <tr> <td></td> <td>ที่พักนักท่องเที่ยว</td> <td></td> <td>ร้านอาหาร</td> <td></td> <td>ร้านค้า</td> </tr> <tr> <td></td> <td>โรงไฟฟ้า</td> <td></td> <td>ที่พักอาศัย</td> <td></td> <td>สนามเทนนิส</td> </tr> </table>		ที่พักนักท่องเที่ยว		ร้านอาหาร		ร้านค้า		โรงไฟฟ้า		ที่พักอาศัย		สนามเทนนิส	<p>มาตราส่วน</p> <p>แผนที่แสดงการใช้อาคารอ่าวละมุนกา โดะมุดี</p> <p>24</p>
	ที่พักนักท่องเที่ยว		ร้านอาหาร		ร้านค้า								
	โรงไฟฟ้า		ที่พักอาศัย		สนามเทนนิส								

ภาพที่ 11

รูปแบบอาคาร

อาคารส่วนใหญ่ในพื้นที่เป็นอาคารชั้นเดียว มีเพียง
แต่บริเวณทางบริเวณเท่านั้นที่เป็นอาคาร 2 ชั้นหรือ
สูงกว่า เช่นบริเวณอำพันไทร และโรงแรม

- 1.อาคารพืคลาเกน้า
- 2.อาคารบริเวณแหลมตง
- 3.อาคารร้านค้า
- 4-5.บ้านชาวเลแหลมตง
- 6.เพิงพักอาศัยของชาวประมง

2.5.1 อาคารประเภทตึก ก่อสร้างด้วยซีเมนต์ มีโครงสร้างที่มั่นคง อาคารประเภทนี้มีไม่มากนักในพื้นที่เกาะ แบ่งย่อยออกเป็นอาคารตึกขนาดใหญ่และอาคารตึกแถว บ้านพัก เป็นซีเมนต์ หากมีบ้านเป็นตึกซึ่งมีกระจายอยู่จำนวนไม่มากนักเป็นครั้งตึกครั้งไม่เสียส่วนใหญ่ ส่วนอาคารประเภทตึกขนาดใหญ่เป็นโรงแรมขนาดใหญ่มีหลายชั้น ใช้ประกอบกิจกรรมขนาดใหญ่ ในพื้นที่อาคารประเภทนี้จะโดดเด่นสูงอยู่เหนือทิวมะพร้าว แตกต่างจากอาคารทั่วไปที่มีคือ พีทคาบาน่า และพีทโฮเต็ล ซึ่งตั้งอยู่พื้นที่ราบกลางเกาะใกล้ท่าเรือและริมทะเล อาคารขนาดใหญ่และในตึกขนาดเล็กก็จะเป็นร้านค้า

2.5.2 อาคารประเภทบ้านยกพื้น ซึ่งเป็นรูปแบบอาคารดั้งเดิมของชาวภาคใต้ โดยจะทำการยกพื้นบ้านได้สูง อาคารประเภทนี้ปัจจุบันมักกระจายให้เห็นทั่วไปในพื้นที่ที่เป็นบ้านเก่าหรือบริเวณที่ชาวบ้านอยู่ โดยวัสดุในการก่อสร้างหากเป็นบ้านดั้งเดิมจะใช้ไม้ในการก่อสร้าง หากเป็นบ้านที่สร้างมาไม่นานเนื่องจากการเข้ามาของคนข้างนอกจะมุงหลังคาบ้านด้วยสังกะสี ซึ่งเป็นวัสดุที่หาได้ง่าย กลุ่มอาคารที่พักอาศัยยกพื้นมุงสังกะสีกลุ่มใหญ่คือบริเวณอ่าวตันไทร ด้านติดกับท่าเรือโดยมีอาคารประเภทนี้ประมาณ 20 หลัง สร้างขึ้นลงไปในพื้นที่ได้สูงสามารถใช้เป็นที่พักเรือได้ในฤดูมรสุมก็ไม่มีผลลักษณะคล้ายกับอาคารที่เกาะปันหยี

2.5.3 อาคาร 1 ชั้น โดยไม่ได้ยกพื้นวัสดุที่สร้างมี 2 ประเภท คือ ไม้และสังกะสี โดยสังกะสีนั้นจะเป็นการก่อสร้างอย่างง่าย ๆ สังกะสีและไม้

แบบสังกะสีส่วนใหญ่จะเป็นบ้านชาวบ้านหรือผู้คนที่เข้าไปประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอาคารนี้มักจะมีสังกะสี ทั้งด้านบนและด้านข้าง เนื่องจากเป็นวัสดุที่สะดวกและสืบเนื่องจากพื้นที่นั้นส่วนใหญ่ไม่ใช่เป็นของตนเอง การเข้ามาในพื้นที่ก็เป็นเพียงช่วงเวลาไม่นานในฤดูท่องเที่ยวเท่านั้น อาคารจึงมีความมั่นคงในระดับหนึ่ง

ในส่วนของอาคารไม้ก็มักจะมีด้วยสังกะสี เป็นบ้านชั้นเดียวไม่ยกพื้น ลักษณะคล้ายบังกะโล แต่บางแห่งมีลักษณะเป็นบ้านพักคนงานหรือใช้เป็นที่ขายของ เช่น ข้าวแกง ขนมและขายของที่ระลึกไว้บริการนักท่องเที่ยว

2.5.4 อาคารบังกะโล

อาคารบังกะโลส่วนใหญ่จะเป็นหลัง ๆ ละ 1 ห้องนอน และห้องน้ำ การปลูกสร้างมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับเงินทุนและรูปแบบการบริการ ระดับราคาของแต่ละพื้นที่ โดยส่วนใหญ่จะกระจายอยู่ตามแนวริมหาด โดยเฉพาะโละดาลัมตลอดแนว มีบังกะโลถึง 4 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นบังกะโลที่มีระดับราคาบริการสูง คือ พาวิลเลียม และการก่อสร้างเป็นอาคารไม้ชั้นเดียวยกพื้นมีระเบียงยื่นออกมา และมุงด้วยจากวัสดุธรรมชาติโดยนำมาคลุมกับกระเบื้องอีกครึ่งมีห้องน้ำภายใน ซึ่งบังกะโลลักษณะนี้ที่พบคือ วิวพอยท์ บังกะโลริมนา

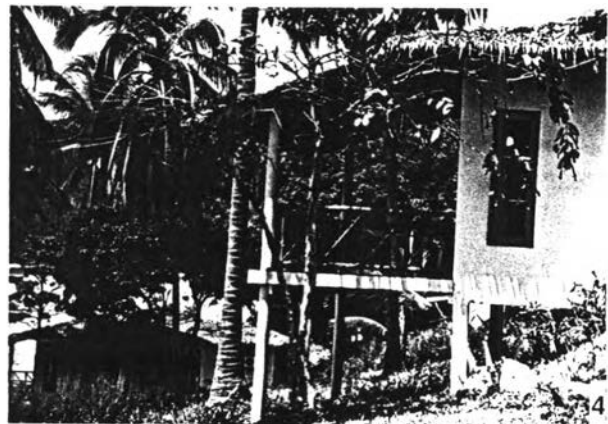

ภาพที่ 12

ที่พักนักท่องเที่ยว

ในพื้นที่มี 3ประเภทคือ อาคารโรงแรม อาคาร
บังกะโล และเกสเฮาส์ท

- 1.พีพีโฮเต็ล
- 2.บังกะโล เบอซ์วิว
- 3.บังกะโลอันคามัน
- 4.บังกะโลหาดขาว
- 5.บังกะโลพาวิลเลี่ยน

ในอีกส่วนคือบังกะโลที่ชั้นเดียวพื้นติดดิน ก่อสร้างด้วยอิฐและผนังไม้ ส่วนใหญ่กระจายอยู่ทางด้านอ่าวตันไทร คือ บังกะโลชาวเกาะและบังกะโลตันไทร นอกจากนี้ยังมีอยู่ทางฝั่งของอ่าวโละดาลัม คือ บังกะโลชาลี ส่วนที่มีบังกะโลขนาดเล็กประเภทนี้คือ วาเลนไทน เป็นบังกะโลราคาดูกไว้บริการนักท่องเที่ยวราคาประหยัด บริเวณใกล้กับบังกะโลริมชายตอกลางของเกาะ

2.5.5 เฝิงขนาดเล็ก มักใช้เป็นที่ขายสินค้าประกอบกิจกรรมเล็ก ๆ ส่วนใหญ่กระจายอยู่ในพื้นที่เส้นทางกลางเกาะ โดยสร้างด้วยไม้มุงด้วยสังกะสีใช้เป็นที่ขายสินค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ สำหรับชาวบ้านหรือเป็นเฝิงขายอาหาร นอกจากนี้บริเวณชายหาด จะมีการสร้างเฝิงในลักษณะนี้เป็นที่หลบนอนของชาวประมงที่มาจากเกาะใกล้เคียง อพยพมาจับสัตว์น้ำไปขายในช่วงฤดูปิดอ่าว (ช่วงที่เรือประมงขนาดใหญ่ห้ามจับสัตว์น้ำ) พวกนี้จะเข้ามาในพื้นที่เป็นกลุ่ม ๆ เล็ก ๆ ประมาณ 20 คน และเดินเรือมายังพื้นที่อพยพกลับเมื่อถึงฤดูมรสุม

2.6 ระบบชุมชนเกาะพีพี ระบบชุมชนเกาะพีพีแบ่งกลุ่มชุมชนออกตามที่ตั้งออกเป็น 5 ชุมชนด้วยกัน โดยมีชุมชนลำดับที่ต่าง ๆ ดังนี้

- ชุมชนลำดับ 1 ตันไทร
- ชุมชนลำดับ 2 หาดขาว
- ชุมชนลำดับ 3 บ่อหิน
- ชุมชนลำดับ 4 แหลมตง
- ชุมชนลำดับ 5 โละลานา โละบาเกา

ชุมชนหาดตันไทรเป็นชุมชนใหญ่ที่สุดในพื้นที่เกาะพีพีตอน เป็นแหล่งการค้า การบริการตลอดจนเป็นพื้นที่เชื่อมต่อการเดินทางระหว่างภายในเกาะและนอกเกาะ ถึงได้ว่าเป็นศูนย์กลางของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหมู่เกาะพีพี ซึ่งประกอบด้วยเกาะพีพีเล เกาะไผ่ เกาะยูง เป็นต้น โดยองค์ประกอบชุมชนตันไทรส่วนใหญ่เป็นทางด้านการบริการทางการค้าและธุรกิจที่พัก สำหรับนักท่องเที่ยวเสียส่วนใหญ่ คือ กิจเป็นร้อยละ 73% รองลงมาคือ เป็นพื้นที่พักอาศัย ประมาณ 25% ชุมชนอ่าวตันไทรเป็นชุมชนการค้าบริการทางการท่องเที่ยวในพื้นที่โดยมีร้านค้าและบริการกว่า 150 แห่ง นอกจากนี้บริเวณชุมชนยังเป็นที่ตั้งของท่าเรือประจำเกาะพีพี ซึ่งถือได้ว่าเป็นประตูติดต่อกับพื้นที่ภายนอก โดยมีการเชื่อมโยงกับพื้นที่ภูเก็ต กระบี่ และอำเภอเกาะลันตา ในส่วนที่เป็นศูนย์กลางของเกาะและการท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง อ่าวตันไทรและโละดาลัมเป็นที่ตั้งของที่จอดเรือหางยาวไว้บริการนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปยังส่วนต่าง ๆ ของเกาะเป็นชุมชนที่เชื่อมต่อจากแนวของชุมชนอ่าวตันไทร องค์ประกอบส่วนใหญ่ของชุมชนเป็น

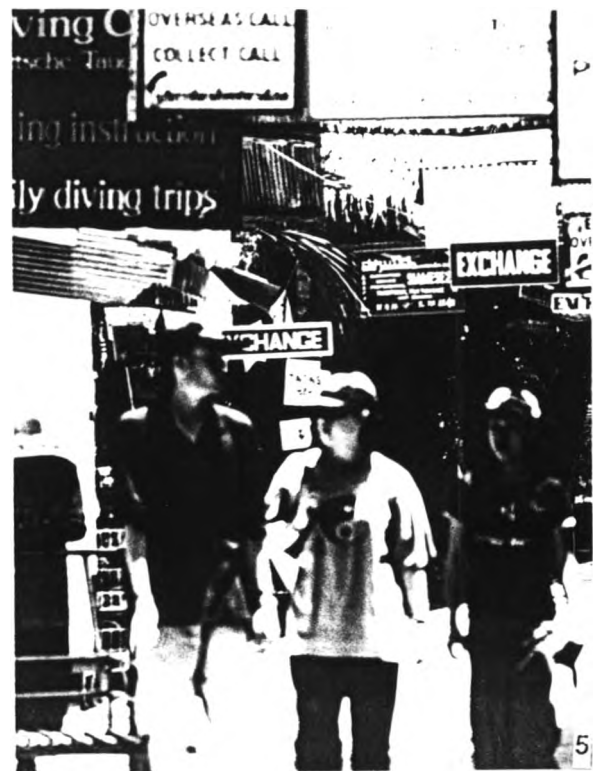

ภาพที่ 13

บริเวณชุมชนอ่าวตันไทร

เป็นแหล่งศูนย์กลางหลักของเกาะพีพี เป็นที่ตั้งของย่านการค้าและบริการ โดยบริการส่วนใหญ่เป็นบริการทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น บริษัททัวร์ ร้านค้า ร้านอาหาร ชายของที่ระลึก เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีบริการสาธารณะอื่นๆ อีกด้วย

1. ร้านขายของบนถนนสายหลัก
2. ร้านวาดแผนโบราณ
3. กิจการบริการนักท่องเที่ยว
- 4-5. ร้านค้า ร้านอาหาร
6. สถานีอนามัย
7. ที่แลกเปลี่ยนเงิน
8. โทรศัพท์สาธารณะแห่งเดียวของเกาะ
9. ร้านค้าบริเวณอ่าวตันไทร

4

5

6

8

7

6

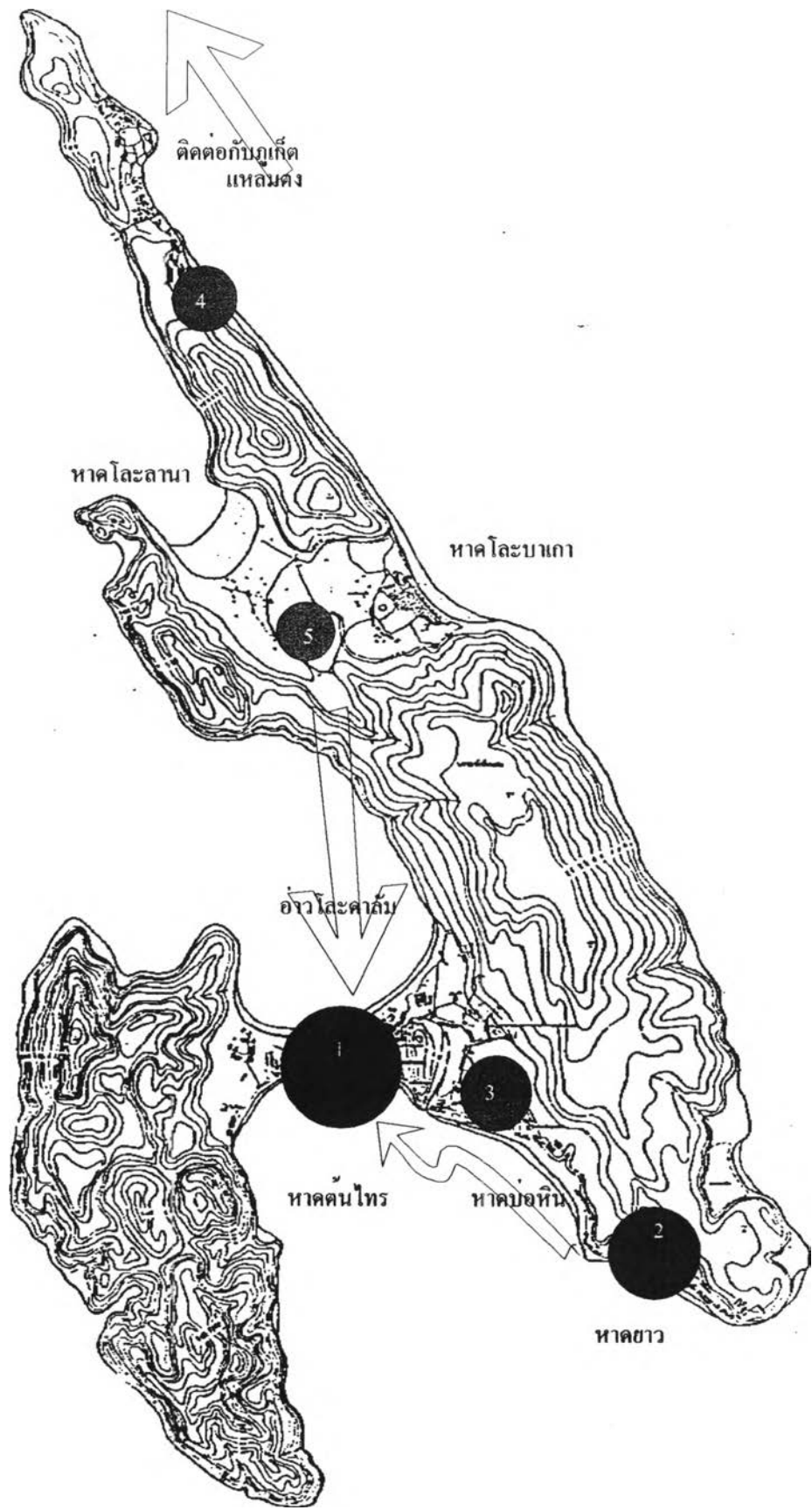
แหล่งที่พักนักท่องเที่ยว แต่ที่สำคัญคือบริเวณหาดบ่อหินนั้นเป็นที่ตั้งของศาสนสถานประจำเกาะ และโรงเรียนประถมประจำเกาะพีพี

ชุมชนแหลมตงและโลละลานา-โลละบาเกา เป็นชุมชนที่มีกลุ่มชาวเลอาศัยในชุมชน แต่องค์ประกอบหลักชุมชนคือ เป็นที่พักของนักท่องเที่ยวราคาสูง ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มของโลละลานา และโลละบาเกาซึ่งตั้งอยู่ในเขตหมู่ที่ 8 ตำบลอ่าวนาง จังหวัดกระบี่ เขตการปกครองของชุมชน 2 แห่งนี้จะมีความแตกต่างจากบริเวณต้นไทร บ่อหิน และหาดยาว ซึ่งอยู่ในหมู่ที่ 7 เกาะพีพี กลุ่มชุมชนโลละลานาและโลละบาเกามีลักษณะพิเศษ คือเป็นชุมชนชาวบ้านที่อพยพมาจากที่อื่นไม่เหมือนกับแหลมตงที่คนในพื้นที่เป็นชาวเลลักษณะการประกอบอาชีพ และลักษณะทางสังคมวัฒนธรรมของชุมชน 2 แห่ง มีความแตกต่างกัน

การเชื่อมโยงกันของกลุ่มชุมชนต่าง ๆ บนเกาะพีพี ระบบความสัมพันธ์ของชุมชนเกาะพีพี แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ความสัมพันธ์ของชุมชนบนเกาะ และความสัมพันธ์ของชุมชนบนเกาะกับพื้นที่ภายนอก จากการศึกษพบว่ากลุ่มชุมชนต่าง ๆ บนเกาะพีพีมีความสัมพันธ์กับชุมชนภายนอกหลัก ๆ คือ กับเมืองกระบี่ และจังหวัดภูเก็ต แต่ส่วนใหญ่กิจการค้าและการซื้อขายของต่าง ๆ พบว่า ชุมชนเกาะพีพีมีการพึ่งพาสินค้าจากเกาะภูเก็ตมากกว่าเมืองกระบี่ ซึ่งเป็นพื้นที่ปกครองเดียวกันเกาะพีพีสืบเนื่องจากเกาะภูเก็ตมีการค้าบริการที่ดีกว่ากระบี่ และกิจการบางอย่างต้องพึ่งพาเทคโนโลยีระดับสูง อุปกรณ์เฉพาะด้าน เช่น กิจการดำน้ำ เป็นต้น

ภายในชุมชนเกาะพีพีจะมีศูนย์กลางการค้าและกระจายสินค้าหลัก คือ บริเวณอ่าวต้นไทร ซึ่งเป็นท่าจอดเรือประจำเกาะ มีสินค้าบริการจากบนฝั่งมาเสนอขายเป็นประจำทุกวัน ผู้คนที่อยู่ส่วนต่าง ๆ ของเกาะมักจะมาอาศัยการค้าบริการจากชุมชนอ่าวต้นไทรเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งชุมชนที่ต้องพึ่งพากับชุมชนอ่าวต้นไทรมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างเด่นชัด คือ ชุมชนหาดยาว และบ่อหิน และบางส่วนของโลละลานา-โลละบาเกา โดยมีความสัมพันธ์กับลักษณะการเดินทาง ซึ่งชุมชนบ่อหินและหาดยาวสามารถเข้าถึงชุมชนต้นไทรได้สะดวกกว่า โลละบาเกาและโลละลานา เพราะนอกจากจะเดินทางโดยทางเรือแล้ว ยังสามารถเดินเลียบชายหาดได้ แม้ว่าหาดมีคลื่นลมก็สามารถเดินทางไปได้ไม่ลำบากนักต่างกับชุมชนโลละบาเกาและ โลละลานาต้องเดินทางโดยทางเรือและบางครั้งหากคลื่นลมแรงก็เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางจึงไม่สะดวกต่อการติดต่อ และเนื่องจากทางเดินบนพื้นดินต้องตัดผ่านป่ารก ทางเดินก็ไม่มีการใช้งานมานานแล้ว

ในส่วนของชุมชนแหลมตง นับได้ว่าเป็นชุมชนที่ไม่ค่อยมีการติดต่อกับชุมชนต้นไทร เนื่องจากกลุ่มคนในพื้นที่เป็นชาวเลที่ดำรงชีพโดยตนเองได้ และเป็นกลุ่มบังกะโลที่มีการให้บริการครบวงจรและสามารถเดินทางติดต่อยังภูเก็ตได้ง่ายกว่าและสะดวกกว่า เนื่องจากที่

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษา เกาะพีพี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์

ชุมชนลำดับที่ 1

มาตราส่วน

25

ลำดับชั้นของชุมชนเกาะพีพี

ตั้งของแหลมตงอยู่ทางด้านเหนือของเกาะดังนั้นหากผู้คนบนแหลมตงต้องการสินค้าและบริการก็จะหาได้จากภูเก็ต ซึ่งจะมีเรือทัวร์จากภูเก็ตมาแวะที่นี้ประจำ การพึ่งพาของชุมชนแหลมตงต่อชุมชนต้นไทรจึงมีน้อยเกือบไม่เกี่ยวข้องกันด้วยซ้ำ

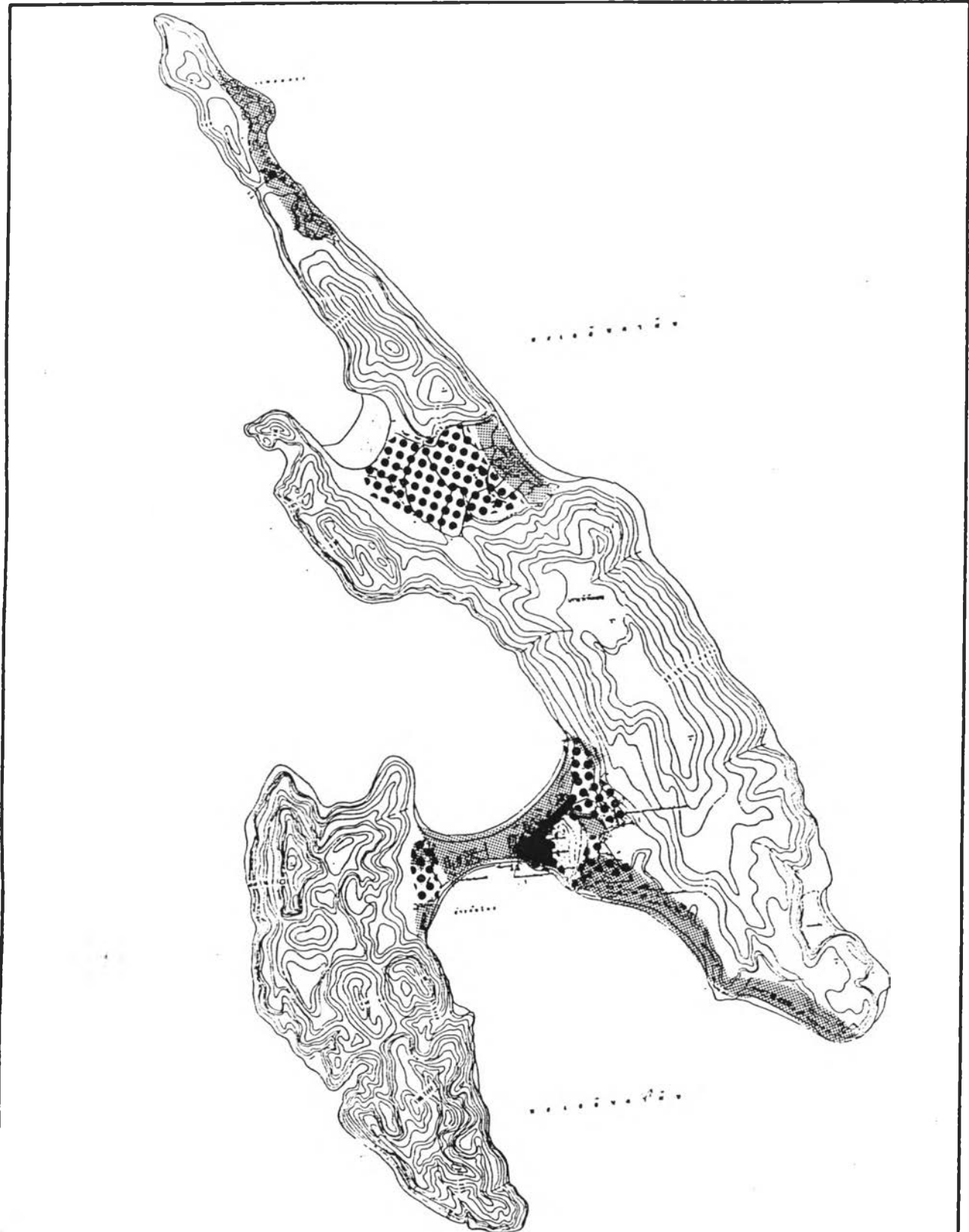
2.7 การกระจายตัวของกลุ่มคนต่าง ๆ จากที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่าการกระจายตัวของกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่เกาะพีพีจะกระจายอยู่บริเวณที่ราบต่าง ๆ ของเกาะพีพี โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวและกลุ่มผู้ประกอบการทางที่พักนักท่องเที่ยวจะเป็นกลุ่มคนที่มีการกระจายตัวในพื้นที่มากที่สุด ทั้งบริเวณแหลมตง โละบาเกาะบริเวณต้นไทรเสียไปจนถึงบริเวณหาดยาว รองลงมาคือกลุ่มของชาวบ้านที่มีการกระจายตัวส่วนใหญ่บริเวณด้านตะวันตกและตะวันออกของอ่าวต้นไทร บริเวณกลางชุมชนต้นไทร หาดโละลานาและบางส่วนของแหลมตง

กลุ่มผู้ประกอบการร้านค้าและบริการส่วนใหญ่กระจุกตัวบริเวณชุมชนอ่าวต้นไทร เป็นกลุ่มที่มีการเกาะตัวในบริเวณร้านค้านับแต่ท่าเรือ ซึ่งมีการเข้าถึงพื้นที่สะดวก

การกระจายตัวของกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่เกาะพีพีนับว่าในพื้นที่ชุมชนอ่าวต้นไทรบริเวณนับจากท่าเรือไปทางทิศตะวันออกเป็นพื้นที่ที่มีการซ้อนทับของกลุ่มคน มีการใช้พื้นที่กิจกรรมหนาแน่นหลากหลาย เป็นพื้นที่ที่ก่อเกิดปัญหาความขัดแย้งของกิจกรรมในพื้นที่เกาะมากที่สุด และเป็นพื้นที่ที่เกิดปัญหาทัศนียภาพ การก่อสร้างไม่เป็นระเบียบมีความแออัดคับคั่งของกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะเห็นได้จากแนวโน้มของทัศนคติของกลุ่มคนต่าง ๆ ต่อพื้นที่ พบว่าจากการศึกษาโดยแบบสอบถามสอดคล้องกับการปรากฏปัญหาทางกายภาพคือ พื้นที่บริเวณอ่าวต้นไทรเป็นพื้นที่ที่มีการบ่งชี้จากกลุ่มคนต่าง ๆ ว่าเป็นพื้นที่ที่มีปัญหามากที่สุด ทั้งปัญหาทางกายภาพ ความขัดแย้งทางกิจกรรม และปัญหาทางสังคมบางอย่าง เช่น ปัญหาของเสียงที่เกิดจากโรงงานไฟฟ้าที่ตั้งอยู่กลางชุมชน ปัญหาการขาดแคลนน้ำ ปัญหาสิ่งก่อสร้างรุกล้ำพื้นที่สาธารณะ ปัญหาของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่รบกวนการพักผ่อนของชาวบ้าน เนื่องจากตั้งอยู่กลางชุมชน เช่น บาร์ เป็นต้น

จากการกระจายตัวของกลุ่มคนต่าง ๆ ข้างต้น เมื่อเราพิจารณาพบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการเกี่ยวกับที่พักเป็นกลุ่มคนที่ใช้พื้นที่เกาะมากที่สุด และเมื่อมาพิจารณาถึงกิจกรรมในพื้นที่เกาะพบว่า กิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมหลักของเกาะที่มีการกระจายตัวอยู่ทั่วไปทั้งบนพื้นที่เกาะ (บนบก) และในทะเล

เมื่อพิจารณาพบว่าพื้นที่เกือบทั่วไปของเกาะพีพีจะถูกใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ครบถ้วน

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาเกาะทิดี จังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์	 ชาวบ้าน	มาตราส่วน
	 นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ	แผนที่ 27 แผนที่แสดง
	 ผู้ประกอบการร้านค้า	การกระจายตัวของกลุ่มคน

ผลจากการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อชุมชนเกาะพีพี

เมื่อก้าวถึงสภาพแวดล้อมของชุมชน การท่องเที่ยวที่เข้ามาส่งผลถึงสภาพสังคม ชุมชนเกาะพีพีด้านต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เมื่อมองพัฒนาการข้างต้นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่บ่งบอกถึงสภาพปัจจุบันของสังคมได้ โดยลักษณะการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของชุมชนเมื่อพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ พบว่า

1. ผลกระทบต่อประชากรในพื้นที่ เห็นได้ว่านับแต่อดีตพื้นที่เกาะพีพีได้มีกลุ่มคนต่าง ๆ เข้ามาในพื้นที่หลากหลาย โดยช่วงแรกเป็นกลุ่มชาวบ้านที่อพยพเข้ามาทำกินในพื้นที่ ซึ่งเป็นชาวบ้านในพื้นที่ใกล้เคียงแต่เมื่อมีการท่องเที่ยวเข้ามาส่งผลให้พื้นที่เกาะมีกลุ่มคนเพิ่มเข้ามาในชุมชนเป็นกลุ่มที่สำคัญคือ

1.1 กลุ่มคนจากต่างถิ่นเข้ามาขายแรงงานและลงทุนธุรกิจเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว กลุ่มคนกลุ่มนี้อพยพเข้ามาทำงานในพื้นที่ เป็นกลุ่มคนต่างถิ่นที่เข้ามาทำให้คนในท้องถิ่นไม่ได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ตามที่คาดไว้ เพราะมีการส่งเงินออกนอกพื้นที่ท่องเที่ยวกับไปอยู่ที่พักอาศัยเดิม นอกจากนี้กลุ่มคนกลุ่มนี้มักจะเป็นกลุ่มหนุ่มสาว ทำให้ในพื้นที่โครงสร้างของอายุประชากรเปลี่ยนเป็นกลุ่มหนุ่มสาวมาก และเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากส่งผลให้มีการเกิดแหล่งตั้งถิ่นฐานแห่งใหม่ในพื้นที่เกาะ ประกอบกับกลุ่มผู้คนเหล่านี้จะอพยพเข้าออกนอกพื้นที่ตามฤดูกาลการท่องเที่ยว ทำให้ความรู้สึกผูกพันในพื้นที่มีน้อย จิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่จึงน้อยลง กลุ่มคนเหล่านี้ที่เข้ามาจะมีการรวมกลุ่มในกลุ่มผู้ประกอบการ และมีอำนาจในการต่อรองต่อพื้นที่ แต่เป็นกลุ่มที่ไม่มีจากจิตสำนึกพื้นฐานต่อชุมชนอย่างแท้จริงส่งผลให้เกิดปัญหาพรรคพวกกลุ่มต่าง ๆ ที่พยายามรักษาผลประโยชน์ของตนเป็นหลัก โดยไม่คำนึงถึงชุมชนและอนาคตของชุมชนมากนัก ประกอบกับการเข้าออกของผู้เข้ามาทำกินในพื้นที่ไม่มีการควบคุมระบบการเข้าออกทำให้เกิดปัญหาตามมาในด้านต่าง ๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้แก่ ปัญหาเสพติด ปัญหาลักขโมย และส่งผลถึงปัญหาอื่น ๆ ด้วย

1.2 กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาแม้จะเป็นกลุ่มที่เข้ามาในพื้นที่เป็นเวลานาน แต่ได้ส่งผลมีอิทธิพลต่อชุมชนในเรื่องการเปลี่ยนแปลงของประชากรในพื้นที่ที่มีผลต่อทรัพยากรที่ใช้ในพื้นที่

นอกจากนี้ผลจากการพัฒนาการท่องเที่ยวส่งผลให้กลุ่มคนสูงอายุมักจะอพยพไปอยู่ที่อื่น เมื่อทำการขายที่หรือให้กลุ่มคนข้างนอกเช่าที่และตนเองย้ายไปอยู่ที่อื่น เช่นเดียวกับเด็กวัยเรียนที่เมื่อการท่องเที่ยวเข้ามาคนในพื้นที่มีฐานะดีขึ้นก็จะส่งลูกหลานไปเรียนนอกพื้นที่ กลุ่มเด็กในพื้นที่จะกลับบ้านเฉพาะช่วงปิดเทอมเท่านั้น

2. **อาชีพ** การเปลี่ยนแปลงอาชีพของคนในพื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดคือ ในพื้นที่เกาะนั้นอดีตกลุ่มคนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรและการประมง เมื่อมีการท่องเที่ยวเข้ามาสัดส่วนของอาชีพกลับเป็นการบริการทางการท่องเที่ยวเสียส่วนใหญ่ การท่องเที่ยวส่งผลต่ออาชีพดั้งเดิมของคนในพื้นที่ลดน้อยลง รายได้เมื่อเพิ่มขึ้นส่งผลต่อด้านทุนในการผลิตด้านอื่น ๆ ซึ่งบางสิ่งในอดีตสามารถหาได้โดยไม่จำเป็นต้องซื้อหาค่ามาเมื่อแบบแผนอาชีพเปลี่ยนไปชาวบ้านแทนที่จะออกเรือหาปลาเมื่อเปลี่ยนอาชีพมาเป็นบริการการท่องเที่ยว เขาก็ต้องซื้อหาอาหารทะเลมารับประทาน นอกจากนี้กลุ่มคนที่เข้ามาจะมีการแข่งขันในการประกอบอาชีพทำให้เกิดความขัดแย้งในพื้นที่ได้ การพัฒนาการท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อวัฒนธรรมในพื้นที่ จาก การเข้ามาของนักท่องเที่ยวและกลุ่มคนที่เข้ามาเพื่อประกอบธุรกิจนั้นส่งผลให้วัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ของชุมชนมีการเปลี่ยนแปลง พื้นที่เกาะพีพีในอดีตเป็นชุมชนมุสลิมและชาวเลมีการดำรงชีพตามคำสั่งสอนสืบเนื่องมาแต่อดีต มุสลิมในช่วงแรกที่มีการท่องเที่ยวเข้ามายังมีข้อห้ามต่าง ๆ ในการปฏิบัติ เช่น ในอดีตจะมีป้ายว่า “เราไม่มีแม่โจงที่นี่ เพราะเราเป็นมุสลิม” มีข้อกำหนดต่าง ๆ ในการเข้ามาในพื้นที่ให้ผู้คนที่เข้ามาประพฤติปฏิบัติ เช่น การห้ามนำหมูเข้ามาในพื้นที่ปัจจุบันความเชื่อประเพณีดั้งเดิมในพื้นที่จะลดบทบาทความสำคัญลง แทนที่พื้นที่เกาะพีพีมีการรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิมกลุ่มคนในพื้นที่กลับพยายามเอาใจนักท่องเที่ยวที่เป็นลูกค้าของตน ซึ่งเป็นอิทธิพลของการตลาดที่มีต่อวัฒนธรรมท้องถิ่น

3. **สังคม** การท่องเที่ยวส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานทางสังคมของชุมชนนักท่องเที่ยวและกลุ่มผู้ประกอบการที่เข้ามาในพื้นที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางสังคมและคุณค่าทางศิลปกรรม โดยผลที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงมีได้ 2 ระดับ คือ

3.1 **ระดับชุมชนโดยทั่วไป** คือ ส่งผลให้เกิดปัญหาอาชญากรรมการลักขโมย โสเภณี ยาเสพติดในพื้นที่ อำนาจบทบาทของผู้อาวุโสในชุมชนลดบทบาทลงกลายเป็นกลุ่ม อิทธิพลทางเศรษฐกิจ

3.2 ในระดับบุคคลหรือครอบครัว การท่องเที่ยวส่งผลให้รูปแบบลำดับความสำคัญในครัวเรือนที่อดีตผู้เฒ่าผู้โง่มีบทบาทสามารถดักเตือนลูกหลาน แต่เมื่อมีการท่องเที่ยวส่งผลให้บทบาททางสังคมของคนในพื้นที่วัยต่าง ๆ เปลี่ยนไป

ค่านิยมใหม่ ๆ เกิดขึ้นในพื้นที่ การเปลี่ยนแปลงศีลธรรมในเรื่องเกี่ยวกับเพศของกลุ่มคนในพื้นที่ที่เลียนแบบนักท่องเที่ยวยุโรป ส่งผลให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา

ผลต่อการเปลี่ยนแปลงแผนการบริโภคในชุมชน จากการท่องเที่ยวเข้ามาส่งผลให้พื้นที่มีรายได้มากขึ้นมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงแบบแผนการบริโภคการซื้อสินค้าการท่องเที่ยวทำให้ราคาของค่าครองชีพสูงขึ้นในขณะเดียวกัน การท่องเที่ยวก็เป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความเจริญหรือความสะดวกสบาย มีสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่มากขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลต่อค่านิยมในการใช้ชีวิต ในอดีตคนเกาะใช้ชีวิตเรียบง่าย ทำอาชีพเพื่อการประมง แต่เมื่อมีการเข้ามาท่องเที่ยวรายได้ของผู้คนมากขึ้น กลุ่มหนุ่มสาวที่มาทำงานมีรายได้มาก ส่วนใหญ่เมื่อได้เงินมาก็จะนำมาเที่ยวมั่วสุมตามชายหาดต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นเลียนแบบนักท่องเที่ยวที่เข้ามาทำให้ออกปัญหาอื่นตามมา เช่น การยกพวกตีกันของวัยรุ่น ยาเสพติดในพื้นที่ วัยรุ่นในพื้นที่เกาะกลายเป็นพวกวัตถุนิยม หากใครมีเรือเร็วก็เปรียบได้กับรถเก๋งเลยทีเดียว เห็นได้ว่าการท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่นั้นได้ช่วยพยายามยกมาตรฐานการครองชีพของคนในพื้นที่ให้สูงขึ้นได้เฉพาะในแง่วัตถุเท่านั้น แต่ในด้านจิตใจอาจไม่ดีขึ้นก็ได้

4. ภายนอก การท่องเที่ยวที่มีผลต่อสิ่งต่าง ๆ ข้างต้น ซึ่งนับได้ว่าเป็นผลของการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งที่ได้เห็นได้ชัดคือ การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพในพื้นที่ การท่องเที่ยวมีผลต่อการพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ เช่น ไฟฟ้า ทำเรือ เรือโดยสาร เป็นต้น นอกจากนี้การท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้

4.1 เกิดการเสียหายของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีมาแต่เดิมรวมทั้งคุณภาพของทรัพยากร เช่น ปะการังในพื้นที่ พื้นที่หาดทราย วิถีทัศน์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดขายของเกาะพีพี

4.2 มลพิษต่าง ๆ เกิดจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญที่เกิดขึ้นในปัจจุบันของเกาะพีพีที่เด่นชัดคือ ปัญหาขยะ มลพิษของเสียงจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้า เรือหางยาว น้ำเสีย ตลอดจนทัศนียภาพจากสิ่งก่อสร้างในพื้นที่เกาะ

4.3 ผลต่อระบบนิเวศน์วิทยาในพื้นที่ การพัฒนาการท่องเที่ยวมีผลโดยตรงต่อระบบน้ำจืดในพื้นที่ในช่วงฤดูแล้ง ซึ่งเป็นช่วงฤดูการท่องเที่ยว ระบบน้ำจืดในพื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงจากอดีต น้ำเป็นน้ำกร่อย ส่งผลต่อชุมชนชาวบ้านที่ต้องการพึ่งพาน้ำอุปโภคบริโภค ทำให้ต้องซื้อน้ำจากแหล่งอื่น

4.4 ความแออัด ทั้งของยานพาหนะ และผู้คนที่สัญจรไปมาบนชายหาด โดยเฉพาะในช่วงที่มีทัวร์วันเดียวไปกลับมาลงบนพื้นที่ชายหาด โดยเฉพาะหาดโล๊ะดาลัยและหาดตันไทร ทำให้เกิดความคับคั่งของผู้คนส่งเสียงรบกวนความสงบในพื้นที่

4.5 เมื่อการท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่กลุ่มคนนอกเข้ามาลงทุน การเปลี่ยนมือของกรรมสิทธิ์ที่ดินเกิดขึ้นโดยจากการสำรวจของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พบว่าพื้นที่เกาะที่มีกรรมสิทธิ์ 34.6% มีการเปลี่ยนมือจากเจ้าของเดิม

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผลของการพัฒนาการท่องเที่ยวมีต่อพื้นที่เกาะพีพีนั้นมีความสัมพันธ์กับ

- กิจกรรมของนักท่องเที่ยว เกาะพีพีนั้นกิจกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ ดังนั้นผลของการท่องเที่ยวที่มีสภาพแวดล้อมธรรมชาติจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเห็นได้ชัดเจนในพื้นที่

- พื้นฐานของชุมชนเกาะ และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเยือนทั้งทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ซึ่งจากการเข้ามาในพื้นที่ส่วนใหญ่ของนักท่องเที่ยวจะเป็นไปในแนวมีอำนาจทางเศรษฐกิจที่เหนือกว่าคนในพื้นที่ ทำให้ชุมชนต้องพึ่งพาทางเศรษฐกิจต่อกลุ่มนักท่องเที่ยวส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนระบบวัฒนธรรมความเป็นอยู่ เพื่อตอบสนองตลาดหรือนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ โดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่วัยรุ่นจะนิยมทำตามเลียนแบบพฤติกรรมหลายอย่างของนักท่องเที่ยว และกลุ่มผู้มาลงทุน ซึ่งถือได้ว่าเป็นคนมาจากในเมือง

- ความสามารถของแหล่งท่องเที่ยวและคนท้องถิ่น พบว่าพื้นฐานความสามารถของเกาะและกลุ่มคนในพื้นที่มีอยู่จำกัด เนื่องจากข้อกำหนดของลักษณะภูมิประเทศลักษณะองค์ประกอบพื้นฐานของสังคม ซึ่งไม่มีฐานเดียวกัน กลุ่มคนมาจากหลากหลายพื้นที่โดยไม่มีจิตสำนึกร่วมกันในการอนุรักษ์ในพื้นที่ ทำให้เมื่อเกิดปัญหาแล้วการบริหารจัดการกับปัญหามีความเป็นไปได้น้อย และการช่วยเหลือของภาครัฐต่อพื้นที่ในการจัดการกับปัญหายังคงเป็นปัญหาอยู่

- ขนาดของการพัฒนาและความรวดเร็วของการพัฒนาพื้นที่เกาะพีพี นับได้ว่าเป็นการพัฒนาพื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากจากกลุ่มหมู่บ้านชาวประมงกลายเป็นเมืองที่มี กิจกรรมการท่องเที่ยว นำรายได้สู่พื้นที่ปีละหลายสิบล้านใช้เวลาเพียง 10 ปี ขนาดการพัฒนาที่มีมากจนเกินการรองรับของระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ ที่จะปรับตัวได้ทัน การลงทุนในพื้นที่ใช้เงินทุนจำนวนมากไม่มีกฎเกณฑ์ โดยทางภาครัฐไม่สามารถควบคุมการพัฒนาได้ทัน จนปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ อย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการขาดแคลนน้ำ ปัญหาการจัดการควบคุมกิจกรรมที่มีอันตรายและรบกวนต่อชุมชน และสภาพแวดล้อม

การศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มคนต่าง ๆ ต่อสภาพแวดล้อมเกาะพีพี

1. กลุ่มคนในพื้นที่

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มคนต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมในแต่ละเรื่องมีความแตกต่างและสอดคล้องขึ้นอยู่กับสภาพการได้สัมผัสถึงปัญหาของเกาะหรือสิ่งแวดล้อมแต่ละด้าน ตลอดจนขึ้นกับมุมมองและกลุ่มของการใช้ประโยชน์บทบาทของตนเองในพื้นที่เกาะ โดยจากการศึกษาได้ทำการศึกษาจากแบบสอบถามทั้งสิ้น 150 ชุด แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกันในการวิเคราะห์เปรียบเทียบคือ

1. กลุ่มนักท่องเที่ยว
2. กลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่
3. กลุ่มชาวบ้านในพื้นที่

1. กลุ่มนักท่องเที่ยว ในที่นี้หมายถึง นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่เข้ามาค้างคืนในพื้นที่ และนักทัศนจรที่เข้ามาในพื้นที่น้อยกว่า 24 ชั่วโมง ซึ่งเป็นบุคคลที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่ไม่ใช่เพื่อวัตถุประสงค์ในการหางานทำหรือหารายได้

2. ผู้ประกอบการในพื้นที่ ในที่นี้หมายถึง เจ้าของกิจการร้านค้า กิจการธุรกิจในพื้นที่ และกลุ่มบุคคลภายนอกพื้นที่ที่เข้ามาประกอบกิจการอาชีพในพื้นที่ โดยเป็นลูกจ้างร้านค้า และลูกจ้างบังกะโลต่าง ๆ

3. กลุ่มชาวบ้านในพื้นที่ ในที่นี้หมายถึง กลุ่มชาวบ้านที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการจับเรือหางยาว ซึ่งเป็นกลุ่มชาวบ้านที่เปลี่ยนอาชีพจากการประมง และกลุ่มชาวบ้านในพื้นที่อาศัยในพื้นที่มานานกว่า 5 ปี

ในการศึกษาครั้งนี้ทำการเก็บข้อมูล โดยใช้ระบบโคว์ตัวในการเก็บข้อมูลในแต่ละกลุ่ม กลุ่มละ 50 คน โดยในแบบสอบถามมีประเด็นต่าง ๆ ประเด็นที่สำคัญ คือ

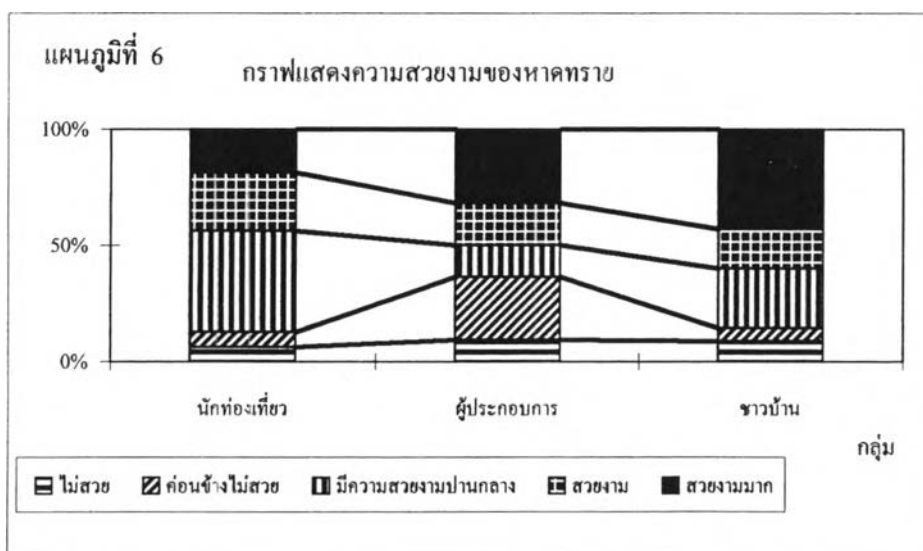
- ความคิดเห็นของกลุ่มคนต่าง ๆ ต่อสภาพแวดล้อมของชุมชน
- ความคิดเห็นต่อสภาพการบริการพื้นฐานการพัฒนาปัญหาและแนวทางการ

ตลอดจนบทบาทของชุมชน

ในทั้ง 3 กลุ่มได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมชุมชนในความคิดเห็นของกลุ่มต่าง ๆ ตลอดจนความคิดเห็นเฉพาะด้าน บทบาทของคนในพื้นที่และทัศนคติที่มีต่อกลุ่มคน ตลอดจนการพัฒนาและปัญหาแนวทางการแก้ปัญหาของเกาะพีพี

1.1 ความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมทั่วไป

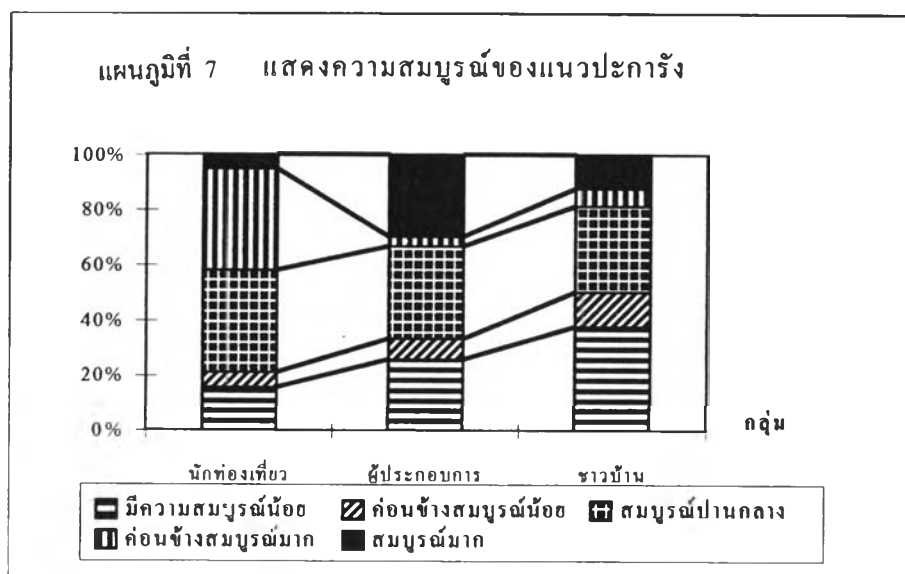
จากการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมปัจจุบันด้านต่าง ๆ ของเกาะพบว่า ในเรื่องสภาพแวดล้อมของเกาะพีพี ในเรื่องของความสวยงามของหาดทรายบนเกาะพีพี ชาวบ้านและผู้ประกอบการเห็นว่าพื้นที่หาดทรายของเกาะพีพียังคงมีความสวยงามอยู่มากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 42.9 และ 31.1 ในขณะที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าพื้นที่เกาะพีพีมีความสวยงามของหาดทรายปานกลางมากที่สุด คิดเห็นร้อยละ 43.8

ส่วนเรื่องของความสะอาดของน้ำทะเล พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าน้ำทะเลของเกาะพีพียังคงมีความสะอาดอยู่ ซึ่งเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันทั้ง 3 กลุ่ม พบว่านักท่องเที่ยวเป็นกลุ่มที่คิดว่าน้ำทะเลเกาะพีพีนั้นค่อนข้างสะอาด 40% ขณะที่ผู้ประกอบการและชาวบ้านมีความคิดเห็นว่าพื้นที่เกาะพีพีมีน้ำทะเลที่สะอาดมากอยู่ถึงร้อยละ 50 และ 42.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 32 แสดงความคิดเห็นต่อ ความสมบูรณ์ของแนวปะการัง

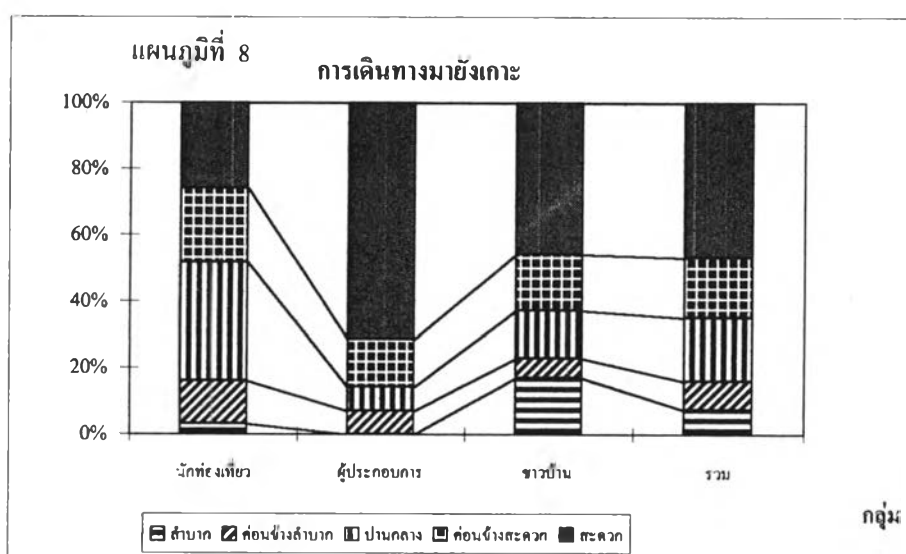
ความสมบูรณ์ของแนวปะการัง	นักท่องเที่ยว	ผู้ประกอบการ	ชาวบ้าน
มีความสมบูรณ์น้อย	15.8	25.0	17.4
ค่อนข้างสมบูรณ์น้อย	5.3	7.1	5.7
สมบูรณ์ปานกลาง	36.8	32.1	14.3
ค่อนข้างสมบูรณ์มาก	36.8	3.6	2.9
สมบูรณ์มาก	5.3	28.6	5.7
รวม	100.00	100.00	100.00

ในเรื่องของสภาพปะการังในแหล่งท่องเที่ยวแยกตามกลุ่มของคนในพื้นที่พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวเห็นว่าปะการังในพื้นที่ที่มีความสมบูรณ์ปานกลางและค่อนข้างสมบูรณ์มากเป็นสัดส่วนสูงสุดร้อยละ 36.8% ขณะที่ผู้ประกอบการเห็นว่าปะการังมีความสมบูรณ์ปานกลางเป็นสัดส่วนสูงสุดคือ 32.1% แต่ชาวบ้านที่อยู่อาศัยในพื้นที่เห็นว่าความสมบูรณ์ของปะการังในพื้นที่ที่มีน้อยคิดเป็นสัดส่วน 17.4%

ตารางที่ 33 แสดงความคิดเห็นต่อ การเดินทางมายังเกาะ

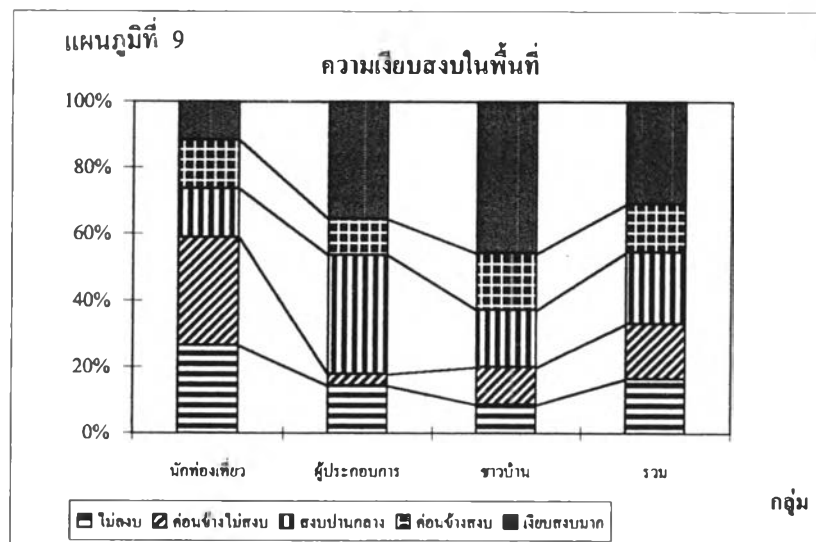
การเดินทางมายังเกาะ	นักท่องเที่ยว	ผู้ประกอบการ	ชาวบ้าน
ลำบากมาก	3.2	-	17.1
ค่อนข้างลำบาก	12.9	7.1	5.7
ปานกลาง	35.5	7.1	14.3
ค่อนข้างสะดวก	22.6	14.3	17.1
สะดวกมาก	25.8	71.4	45.7
รวม	100.00	100.00	100.00

ตารางที่ 34 แสดงความคิดเห็นต่อ การเดินทางภายในเกาะ

การเดินทางภายในเกาะ	นักท่องเที่ยว	ผู้ประกอบการ	ชาวบ้าน
ลำบากมาก	25.0	14.3	11.4
ค่อนข้างลำบาก	6.3	-	2.9
ปานกลาง	50.0	17.9	20.0
ค่อนข้างสะดวก	12.5	7.1	14.3
สะดวกมาก	6.3	60.7	51.4
รวม	100.00	100.00	100.00

การเดินทางมายังพื้นที่เกาะ พบว่า ในกลุ่มของผู้ประกอบการมองว่าการเดินทางมายังเกาะพีพีมีความสะดวกมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 71.4% ในขณะที่ชาวบ้านก็เห็นเช่นเดียวกับผู้ประกอบการ โดยมีความคิดเห็นว่าการเดินทางมายังพื้นที่เกาะมีความสะดวกคิดเป็นร้อยละ 45.7 แต่กลุ่มของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่กลับมองว่าการเดินทางมายังพื้นที่เกาะมีความสะดวกอยู่ระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 35.5 ซึ่งจะมีความแตกต่างจากกลุ่มของชาวบ้านและผู้ประกอบการ ส่วนการเดินทางภายในเกาะมีลักษณะเช่นเดียวกับการเดินทางมายังพื้นที่เกาะ โดยที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเดินทางภายในเกาะมีความสะดวกปานกลางคิดเป็น 50% ของความคิดเห็นทั้งหมดในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการ และชาวบ้านเห็นว่าการเดินทางภายในเกาะมีความสะดวกมากร้อยละ 60.4 และ 51.4 ตามลำดับ

ความเจียบสงบในพื้นที่ พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวมีความเห็นแตกต่างกับกลุ่มของผู้ประกอบการ และชาวบ้าน ซึ่งกลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มองว่าในพื้นที่เกาะพีพีไม่ค่อยเจียบสงบ คิดเป็นร้อยละ 32.34 ในขณะที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าพื้นที่เกาะพีพีมีความเจียบสงบปานกลางและมีความเจียบสงบมากเท่ากันคือเท่ากับ 35.7% ในส่วนของชาวบ้านส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่พื้นที่เกาะพีพีมีความเจียบสงบมาก 45.7%

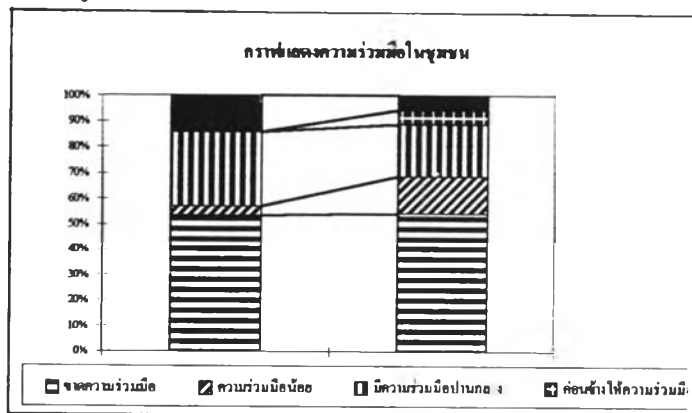
เมื่อมาพิจารณาในแง่มุมมองของคนที่อยู่ในพื้นที่ พบว่า ในเรื่องของความร่วมมือ ความขัดแย้ง และความภูมิใจในพื้นที่ของกลุ่มคน 2 กลุ่ม มีลักษณะดังต่อไปนี้

ตารางที่ 35 แสดงความคิดเห็นต่อ ความร่วมมือในชุมชน

ความร่วมมือในชุมชน	ผู้ประกอบการ	ชาวบ้าน
ขาดความร่วมมือ	53.6	54.3
ความร่วมมือน้อย	3.6	14.3
มีความร่วมมือปานกลาง	28.6	20.0
ค่อนข้างให้ความร่วมมือ	-	5.7
ให้ความร่วมมือสูง	14.3	5.7
รวม	100.00	100.00

แผนภูมิที่ 10

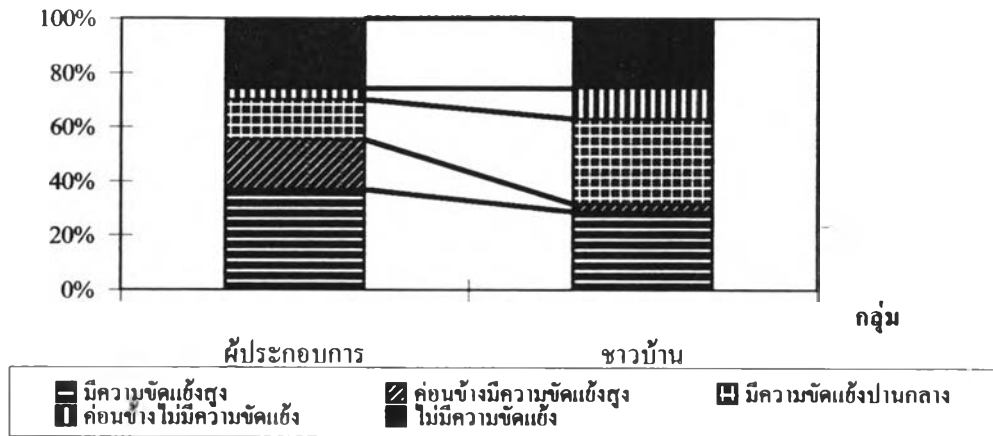

ในเรื่องความร่วมมือภายในชุมชนทั้ง 2 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการและชาวบ้านมีความเห็นว่าพื้นที่เกาะพิทักษ์กลุ่มคนในพื้นที่ขาดความร่วมมือมากที่สุด โดยคิดเป็น 53.6 และ 54.3% ตามลำดับ รองลงมาคือ มีความร่วมมือปานกลางเป็น 28.6 และ 20 % ตามลำดับ

นอกจากนี้ในเรื่องความขัดแย้งในชุมชน พบว่า ในกลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความขัดแย้งในชุมชนสูง 35.7% รองลงมาคือมีความขัดแย้งปานกลาง 14.3% ในขณะที่กลุ่มชาวบ้านนั้นมองว่าในพื้นที่ที่มีความขัดแย้งปานกลาง ส่วนใหญ่ 31.4% รองลงมา มองว่าในพื้นที่ที่มีความขัดแย้งสูง 28.6%

ในเรื่องความขัดแย้งและความร่วมมือในชุมชน พบว่า ในพื้นที่ที่มีความขัดแย้งสูง และมีความร่วมมือในชุมชนน้อย เมื่อมาพิจารณาถึงแต่ละกลุ่มพบว่าในกลุ่มผู้ประกอบการมีความขัดแย้งในชุมชนสูงในขณะที่เดียวกัน ความร่วมมือในชุมชนมีน้อย เนื่องจากในพื้นที่ที่มีการแข่งขันกันในการประกอบอาชีพ แต่ในกลุ่มชาวบ้านความร่วมมือในชุมชนน้อยแต่ ความขัดแย้งในชุมชนน้อยกว่าของผู้ประกอบการที่มีการแข่งขัน

แผนภูมิที่ 11 แสดงความขัดแย้งในชุมชน

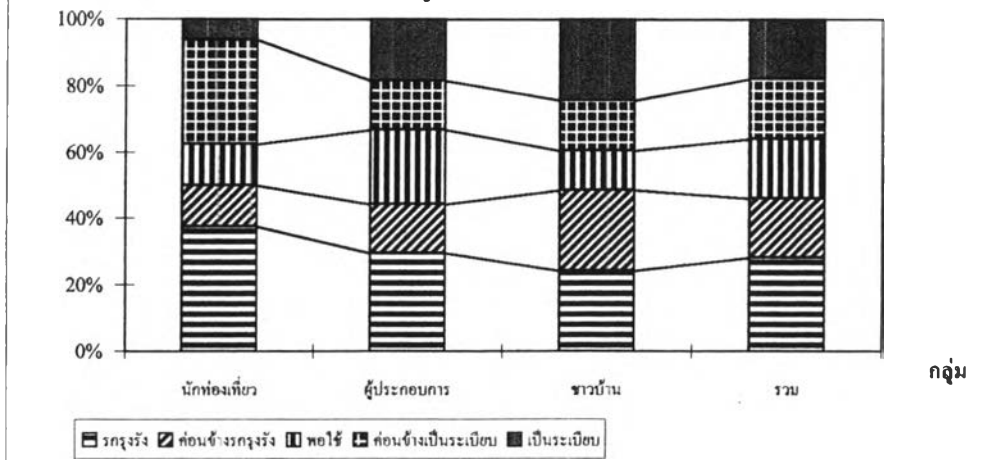

ตารางที่ 36 แสดงความคิดเห็นต่อ ความขัดแย้งในชุมชน

ความขัดแย้ง ในชุมชน	ผู้ประกอบการ	ชาวบ้าน
มีความขัดแย้งสูง	35.7	28.6
ค่อนข้างมีความขัดแย้งสูง	17.9	2.9
มีความขัดแย้งปานกลาง	14.3	31.4
ค่อนข้างไม่มีความขัดแย้ง	7.1	11.4
ไม่มีความขัดแย้ง	25.0	25.7
รวม	100.00	100.00

แผนภูมิที่ 12

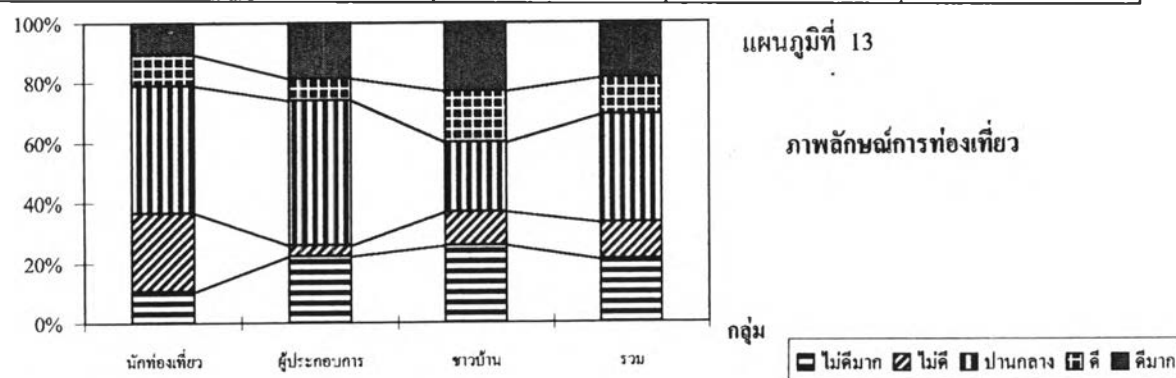
รูปแบบสิ่งก่อสร้าง

รูปแบบการก่อสร้างในชุมชนในทัศนคติของแต่ละกลุ่ม พบว่า ทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันคือ เห็นว่ารูปแบบสิ่งก่อสร้างบนเกาะพีพีมีความรกรุงรังไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย โดยมีสัดส่วนดังนี้ นักท่องเที่ยว 37% ผู้ประกอบการ 29.6% ชาวบ้าน 22.9 % เห็นได้ถึงความแตกต่างของสัดส่วนความคิดเห็นจะแปรผันตามกลุ่มคนที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่ คนในพื้นที่อยู่อาศัยในพื้นที่มานาน รูปแบบการก่อสร้างในชุมชนเป็นสิ่งที่คุ้นเคย ซึ่งต่างกับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเพื่อท่องเที่ยว รูปแบบสิ่งก่อสร้างเป็นหนึ่งของจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามา

ตารางที่ 37 แสดงความคิดเห็นต่อ ภาพลักษณ์การท่องเที่ยว

ภาพลักษณ์การท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยว	ผู้ประกอบการ	ชาวบ้าน
อยู่ในแฉลบ	10.5	22.22	25.7
ค่อนข้างเป็นแฉลบ	26.3	3.7	11.4
เป็นภาพลักษณ์ในลักษณะกลาง	42.1	48.1	22.9
ค่อนข้างเป็นแฉวก	10.5	7.4	17.1
เป็นแฉวก	10.5	18.5	22.9
รวม	100.00	100.00	100.00

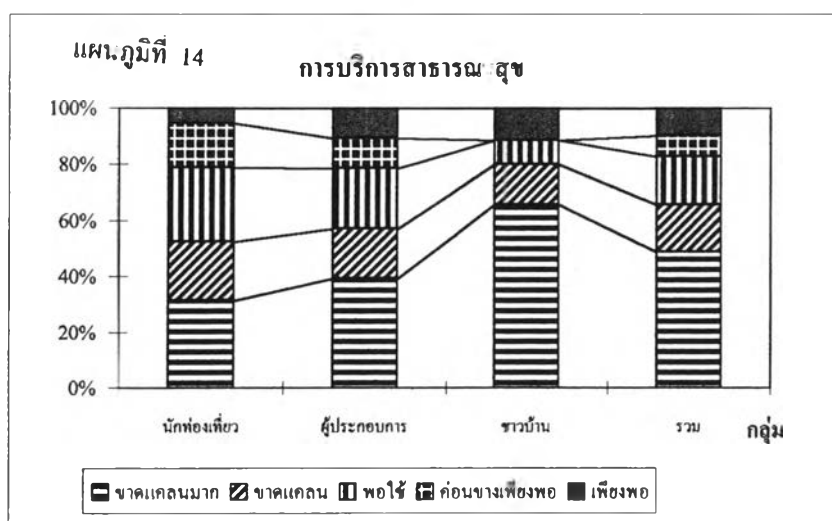
ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวปัจจุบัน ในกลุ่มของนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวเกาะพีพีนั้นยังคงมีภาพลักษณ์ดีปานกลางโดยคิดเป็นร้อยละ 42.1 และ 48.1 ในขณะที่ชาวบ้านมองว่าภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวปัจจุบันเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นแฉลบเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต โดยมีสัดส่วนสูง 25.7 ของความคิดเห็น เป็นการเปรียบเทียบในมุมมองในการมองถึงระดับการท่องเที่ยวกลุ่มคนในพื้นที่มองในแง่มุมมองเปรียบเทียบกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ในอดีตที่มีการพัฒนาในแง่ของคนในชุมชนมองสภาพของเกาะ

เรื่องของการบริการชุมชนและอื่น ๆ ในพื้นที่เกาะกลุ่มคนต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมเกาะดังนี้

ตารางที่ 38 แสดงความคิดเห็นต่อ การบริการสาธารณสุข

การบริการสาธารณสุข	นักท่องเที่ยว	ผู้ประกอบการ	ชาวบ้าน
ขาดแคลนมาก	31.6	39.3	65.7
ค่อนข้างขาดแคลน	21.1	17.9	14.9
ปานกลาง	26.3	21.4	8.6
ค่อนข้างทั่วถึง	15.8	10.7	-
ทั่วถึง	5.3	10.7	11.4
รวม	100.00	100.00	100.00

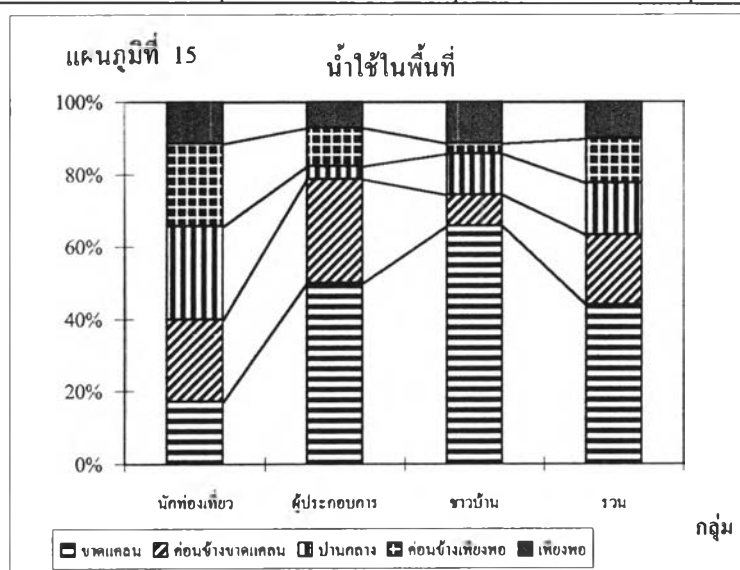
ด้านการบริการสาธารณสุข พบว่า ทั้ง 3 กลุ่มส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเช่นเดียวกันคือ การบริการสาธารณสุขในพื้นที่ที่มีความขาดแคลนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของชาวบ้านซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ มีสัดส่วนสูงถึง 65.7 รองลงมาคือผู้ประกอบการ 39.31 และนักท่องเที่ยว 31.6 ซึ่งในกลุ่มผู้ประกอบการบางแห่งอาจมีการบริการสาธารณสุขไว้บริการสำหรับพนักงานของตน ปัญหาในเรื่องการบริการสาธารณสุขจึงไม่รุนแรงเท่าปัญหาชาวบ้านที่ไม่มีบริการต่าง ๆ ของชุมชนไว้รองรับ

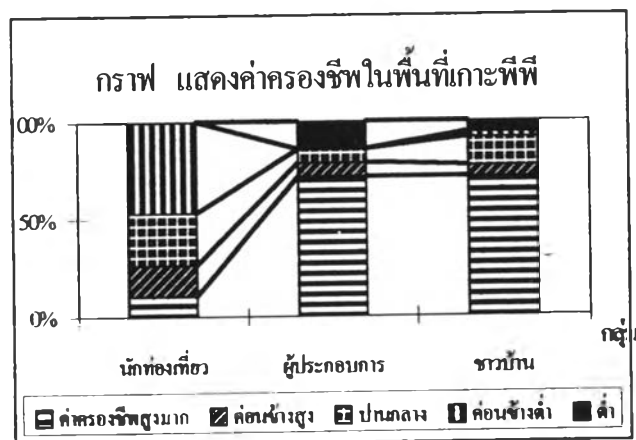
น้ำใช้ในพื้นที่พบว่ามิลักษณะดังนี้คือ

ตารางที่ 39 แสดงความคิดเห็นต่อ น้ำใช้ในพื้นที่

น้ำใช้ในพื้นที่	นักท่องเที่ยว	ผู้ประกอบการ	ชาวบ้าน
ขาดแคลนมาก	17.1	50.0	65.7
ค่อนข้างขาดแคลน	22.9	28.6	8.6
ปริมาณพอใช้	25.7	3.6	11.4
ค่อนข้างสมบูรณ์	22.9	10.7	2.9
สมบูรณ์มาก	11.4	7.1	11.4
รวม	100.00	100.00	100.00

จากการศึกษาพบว่า น้ำที่ใช้ในพื้นที่ความคิดเห็นของกลุ่มต่าง ๆ พบว่าในกลุ่มชาวบ้านและกลุ่มผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า น้ำใช้ในพื้นที่ที่มีการขาดแคลนมาก โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 65.7 และ 50 ตามลำดับ ในขณะที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าปริมาณของน้ำใช้ในพื้นที่ที่มีปริมาณเพียงพอใช้สัดส่วนสูงสุด = 25.7 แต่เมื่อพิจารณากลุ่มของนักท่องเที่ยวที่เห็นว่าในพื้นที่มีความขาดแคลนเพียง 17.1% จากการสำรวจพบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวได้รับการปฏิบัติแตกต่างกับชาวบ้านและผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยวนั้นเมื่อเข้าไปพื้นที่จะได้รับการบริการดีกว่าในเรื่องการใช้น้ำทำให้ทัศนคติเกี่ยวกับการขาดแคลนมากเพียง 17.1% เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มชาวบ้านมีความแตกต่างของความคิดเห็นถึงกว่า 40% ซึ่งมีลักษณะเดียวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ

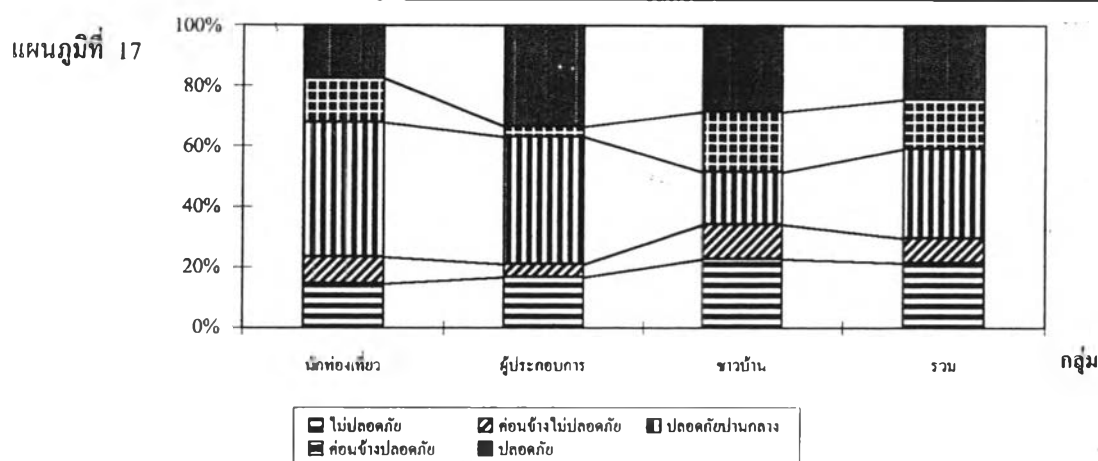
ตารางที่ 40 แสดงความคิดเห็นต่อค่าครองชีพ

ค่าครองชีพ	นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	ผู้ประกอบการผู้ประกอบการ	ชาวบ้านชาวบ้าน
ค่าครองชีพสูงมาก	10.5	71.4	71.4
ค่าครองชีพสูง	15.8	7.1	5.7
ปานกลาง	26.8	7.1	14.3
ค่าครองชีพต่ำ	47.4	-	2.9
ต่ำ	-	14.3	5.7
รวม	100.00	100.00	100.00

เมื่อพิจารณาเรื่องค่าครองชีพพบว่า ในกลุ่มคนที่อยู่ในพื้นที่คือผู้ประกอบการและชาวบ้านส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ค่าครองชีพในพื้นที่สูงมีสัดส่วนสูงคิดเป็นร้อยละ 71.4 ในขณะที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าค่าครองชีพในท้องถิ่นที่ค่อนข้างจะต่ำคิดเป็นสัดส่วน 47.4% สืบเนื่องจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มาจากต่างประเทศที่มีค่าครองชีพสูงกว่าในพื้นที่ ทำให้เห็นว่าในพื้นที่ที่มีค่าครองชีพค่อนข้างต่ำ ขณะที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่และชาวบ้านเป็นคนในพื้นที่หรือจากพื้นที่ใกล้เคียง เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าครองชีพของเกาะและค่าครองชีพในพื้นที่ใกล้เคียงกัน พบว่า ค่าครองชีพเกาะพีพีสูงกว่าพื้นที่รอบข้าง

ตารางที่ 41 แสดงความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน	นักท่องเที่ยว	ผู้ประกอบการ	ชาวบ้าน
ไม่ปลอดภัย	14.7	14.3	22.9
ค่อนข้างไม่ปลอดภัย	8.8	3.6	11.4
ปลอดภัยพอควร	44.1	35.7	17.1
ค่อนข้างปลอดภัยมาก	14.7	10.7	20.0
ปลอดภัยมาก	17.6	28.6	28.6
รวม	100.00	100.00	100.00

ในเรื่องของความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน พบว่า นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการส่วนใหญ่มองว่าในพื้นที่เกาะพีพีมีความปลอดภัยพอควร คิดเป็นสัดส่วน 44.1 และ 35.7% ตามลำดับ ในขณะที่ชาวบ้านส่วนใหญ่มองว่าพื้นที่เกาะพีพีมีความปลอดภัยมากคิดเป็น 28.6%

1.2 มุมมองปัญหาของผู้ประกอบการ

ในกลุ่มผู้ประกอบการมีความคิดเห็น สิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวมาในพื้นที่ คือ สิ่งผู้ประกอบการเห็นว่าวิวทิวทัศน์เป็นสิ่งที่ดึงดูดให้คนเข้ามาท่องเที่ยวเกาะพีพีมากที่สุด รองลงมาคือ ปะการังในพื้นที่รอบ ๆ เกาะ หาดและความสงบในพื้นที่ กลุ่มผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อกลุ่มคนต่าง ๆ ในพื้นที่ดังนี้ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความพอใจกับนักท่องเที่ยวยุโรปมากที่สุด และในกลุ่มของนักท่องเที่ยวเอเชียมีความพอใจรองลงมาจากนักท่องเที่ยวยุโรป ส่วนผู้ประกอบการรายย่อย รายใหญ่ ชาวบ้านกลุ่มผู้ประกอบการมีทัศนคติค่อนข้างชอบจนถึง

ปานกลาง ในขณะที่กลุ่มของเจ้าหน้าที่ของรัฐค่อนข้างจะมีความคิดเห็นว่ามี ความพอใจต่อคนกลุ่มนี้ปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นมีลักษณะเป็นไปในทางลบ

ในส่วนปัญหาในพื้นที่ พบว่า ปัญหาในพื้นที่ 3 ลำดับแรกที่กลุ่มผู้ประกอบการเห็นว่ามีความสำคัญ ชะนะ น้ำขาดแคลน และน้ำเสีย ส่วนปัญหาลำดับที่ 4 คือ ปัญหาทัศนอุจาด / ปะการัง / เสียง ปัญหาที่ว่ามี ความสำคัญลำดับสุดท้ายในพื้นที่คือปัญหาขโมยและยาเสพติด

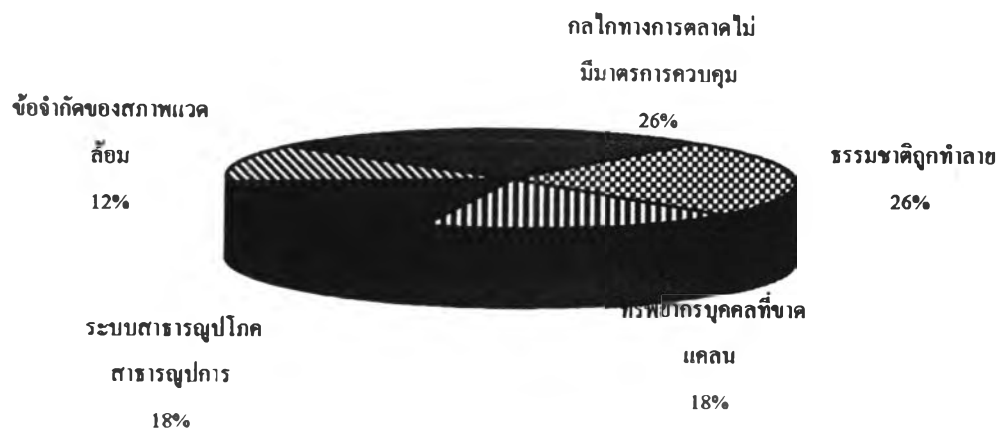
พื้นที่ที่มีปัญหาในบริเวณเกาะส่วนใหญ่คือ ตลาดตันไทร ปัญหาที่เกิดขึ้นกว่า 56% อยู่บริเวณอ่าวตันไทร รองลงมาคือ พื้นที่แนวปะการัง

ในพื้นที่เกาะพีพีกลุ่มผู้ประกอบการมีปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากด้านต่าง ๆ คือ

ตารางที่ 42 แสดงความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในพื้นที่ของผู้ประกอบการ

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในพื้นที่	ร้อยละ
- ธรรมชาติถูกทำลาย	25
- ทรัพยากรบุคคลที่ขาดแคลน	18
- ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ	18
- ข้อจำกัดของสภาพแวดล้อม	12
- กลไกทางการตลาดไม่มีมาตรการควบคุม	25
รวม	100.00

แผนภูมิที่ 18 แสดงปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินกิจการ

ในส่วนของปัญหาเฉพาะกลุ่มของผู้ประกอบการพบว่า ปัญหาที่ก่อให้เกิดต่อกิจการธุรกิจของผู้ประกอบการคือ

ลำดับที่ 1 ปัญหาของธรรมชาติในพื้นที่ถูกทำลายทำให้มีปัญหาต่อต้านทุนในการท่องเที่ยวของพื้นที่ และปัญหาเรื่องกลไกทางการตลาดในที่นี้ระบบธุรกิจบนพื้นที่ที่ไม่มีมาตรการที่เป็นมาตรฐานในการควบคุม ราคาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนการผลิตมาตรฐานการบริการทำให้มีปัญหาที่มีการแข่งขันกันสูง เนื่องจากปัญหา 2 ตัวข้างต้นเป็นปัญหาที่มีผลโดยตรงต่อระบบการท่องเที่ยวของเกาะพีพีของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะ

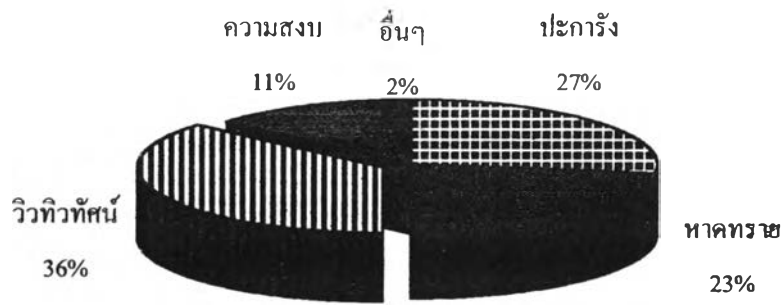
ลำดับที่ 2 คือ ปัญหาข้อจำกัดในเรื่องทรัพยากรบุคคลในพื้นที่ ทรัพยากรบุคคลที่จะทำงานในพื้นที่ขาดความรู้ความชำนาญเฉพาะสาขาโดยเฉพาะ ในเรื่องของการบริการท่องเที่ยวมักจะมีปัญหามากเนื่องจากพนักงานขาดความรู้ และปัญหาเรื่องของการบริการสาธารณสุข โภค สาธารณูปการขั้นพื้นฐานที่ขาดแคลน ในพื้นที่เป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพกิจการและการอยู่อาศัยในพื้นที่ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงการบริการราคาแพง และเป็นผลให้ขาดแคลนพนักงานที่จะมาทำงานในพื้นที่ เพราะค่าครองชีพและระบบสาธารณสุข โภค สาธารณูปการไม่เพียงพอ

ส่วนปัญหาลำดับที่ 3 คือ ปัญหาข้อจำกัดของสภาพแวดล้อม ฤดูมรสุมทำให้ในพื้นที่ไม่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวในช่วงปีมีเพียงไม่กี่เดือนเท่านั้นที่สามารถประกอบธุรกิจได้เต็มที่

1.3 มุมมองชาวบ้านต่อปัญหา ในกลุ่มของชาวบ้านมองว่าเกาะพีพีมีจุดขายส่วนใหญ่เป็นเรื่องของธรรมชาติ โดยมีลักษณะดังนี้

ตารางที่ 43 แสดงความคิดเห็นต่อจุดขายเกาะพีพี

จุดขายเกาะพีพี	จำนวน	ร้อยละ
ปะการัง	1	27.27
หาดทราย	10	22.72
วิวทิวทัศน์	16	36.36
ความสงบ	5	11.36
อื่น ๆ	1	2.27
รวม	44	100.00

กลุ่มของชาวบ้านมองว่าในพื้นที่เกาะพีพี สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวมากที่สุดคือ วิวทิวทัศน์คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาคือปะการังในพื้นที่และหาดทรายของเกาะ โดยมีร้อยละ 27.27 และ 22.72 ซึ่งจากข้อมูลข้างต้นสอดคล้องกับความภูมิใจในพื้นที่ที่ชาวบ้านมีต่อพื้นที่เกาะ ซึ่งจากการสำรวจพบว่า ชาวเกาะพีพีมีความภูมิใจกับทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่มากที่สุดคือ คิดเป็นร้อยละ 76% หรือมีลักษณะดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 44 แสดงความคิดเห็นต่อความภูมิใจ

ความภูมิใจ	%
ทรัพยากรธรรมชาติของเกาะ	76.17
สภาพสังคมชุมชน	11.76
อื่น ๆ	11.76
รวม	100.00

ในเรื่องทัศนคติต่อกลุ่มคนต่าง ๆ ของชาวบ้านพบว่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ชอบนักท่องเที่ยวชาวยุโรปมากที่สุด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวชาวเอเชียและชาวบ้าน ส่วนในกลุ่มผู้ประกอบการทั้งรายย่อยและรายใหญ่นั้นมีความรู้สึกชอบปานกลางกับผู้ประกอบการรายย่อยและรายใหญ่ ในขณะที่ในกลุ่มของเจ้าหน้าที่ชาวบ้านมีทัศนคติด้านลบต่อเจ้าหน้าที่

จากผลข้างต้นกลุ่มชาวบ้านได้ให้เหตุผลต่อทัศนคติข้างต้น ดังต่อไปนี้ ชาวบ้านในท้องถิ่นส่วนใหญ่มีอาชีพเกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว ดังนั้นจึงมีทัศนคติที่ดีต่อนักท่องเที่ยวและกลุ่มชาวบ้านกันเอง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวยุโรปซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่เข้ามาพักค้างคืนในพื้นที่เป็นกลุ่มที่นำรายได้หลักเข้ามาในพื้นที่ ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นกลุ่มที่เข้ามาเฉพาะช่วงกลางวันทำให้ไม่สามารถกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวมาให้ชาวบ้านได้อย่างทั่วถึง ประกอบกับในพื้นที่นักท่องเที่ยวเอเชียเวลาเข้ามาท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดปัญหา ส่งเสียงรบกวนความสงบของชุมชน

ส่วนความคิดเห็นของชาวบ้านต่อผู้ประกอบการที่มีผลออกมาในลักษณะข้างต้น เนื่องจากชาวบ้านส่วนใหญ่จะต้องพึ่งพาผู้ประกอบการบางส่วนในการประกอบอาชีพ ทำให้มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลไกทางสังคม

ในความคิดเห็นเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ พบว่า เป็นไปในแง่ลบเนื่องจากเหตุผลที่ชาวบ้านให้มาคือ เจ้าหน้าที่ไม่เป็นมิตร ไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตน ทำตัวไม่ดีและบางหน่วยงานก็ไม่ได้จัดสำนักงานดูแลพื้นที่เกาะเป็นต้น

ในเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งมี 2 ระดับคือ

1. ปัญหาของกลุ่มคน การดำรงชีพในพื้นที่
2. ปัญหาของเกาะพีพี

ในกลุ่มของปัญหาในด้านการดำรงชีพ ในพื้นที่ของชาวบ้านพบว่าปัญหาลำดับ 1-5 ของปัญหาทั้งหมดคือ

ตารางที่ 45 แสดงความคิดเห็นต่อลำดับปัญหาในการดำรงชีพ

ลำดับปัญหา	ปัญหา	%
1	การใช้น้ำ (น้ำใช้ในพื้นที่)	23.33
2	ค่าครองชีพ	16.66
3	ที่จอดรถ	13.33
4	การใช้พื้นที่สัญจร	11.66
5	เส้นทางในการทำมาหากิน	8.3
6	ความสงบในชุมชน	5
	ความสัมพันธ์ในชุมชน	5
7	การมีส่วนร่วมในชุมชน	3.3
	การใช้พื้นที่ทำกิจกรรมในชุมชน	3.3

ปัญหาในการดำรงชีพในชุมชน พบว่าลำดับ 1-5 คือ ปัญหาร้ายแรงที่สุดในพื้นที่ในการดำรงชีพคือ การใช้น้ำ การขาดแคลนน้ำใช้ในพื้นที่ ปัญหารองลงมาคือค่าครองชีพในพื้นที่ ปัญหาที่จืดจางโดยเฉพาเรือหางยาวซึ่งเป็นพาหนะหลักในพื้นที่การใช้พื้นที่สัญจรในพื้นที่เกาะของพีพีและลู่วางท่ามาหากินในพื้นที่ที่มีความเกี่ยวเนื่องกับโอกาสในการประกอบอาชีพ แนวทางตลอดจนความรู้ของคนในพื้นที่

ในส่วนของปัญหาของพื้นที่เกาะพีพีพบว่า ปัญหาที่มีทั้งหมดมีดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ 46 แสดงความคิดเห็นต่อลำดับปัญหาของพื้นที่

ลำดับ	ปัญหา	ร้อยละ
1	ขยะ	15.1
	น้ำเสีย	15.21
2	น้ำขาดแคลน	13.04
	ปะการังในพื้นที่	13.04
	ยาเสพติด	13.04
	ลักขโมย	13.04
3	เสียงรบกวน	10.06
4	ทัศนอุจาด	6.52

จะเห็นได้ว่าปัญหาของเกาะพีพีอันดับ 1 คือ ปัญหาขยะและปัญหาน้ำเสียในพื้นที่ ส่วนปัญหาซึ่งส่วนใหญ่ของขยะเกิดจากปัญหาที่ทิ้งไม่เพียงพอ และเรือที่จะขนขยะไปทิ้งไม่เพียงพอ ในส่วนของปัญหาน้ำเสียนั้นส่วนใหญ่เกิดจากการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ นอกจากนี้ยังมีบรรดาเรือต่าง ๆ ที่ถ่ายน้ำมันทิ้งลงทะเล ส่วนปัญหารองลงมาคือปัญหาขาดแคลนน้ำซึ่งมีผลมาจากลักษณะภูมิประเทศที่ไม่อำนวยและไม่มีแหล่งน้ำจืดในพื้นที่ และปัญหาปะการังซึ่งชาวบ้านมีความรู้สึกว่าการรังเสียหายกว่าในอดีต ในส่วนของปัญหายาเสพติดและปัญหาขโมยที่ชาวบ้านมองว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญลำดับสองสืบเนื่องจากปัจจุบัน กลุ่มวัยรุ่นในหมู่บ้านปัจจุบันมีแนวโน้มติดยาเสพติดเพิ่มขึ้นทำให้เป็นปัญหาที่สำคัญของเกาะในสายตาชาวบ้าน ในขณะที่ในกลุ่มอื่นปัญหานี้ไม่มีความสำคัญมากนัก

1.4 มุมมองนักท่องเที่ยวต่อปัญหาทัศนคติ ในกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ พบว่า ในกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวมีค่อนข้างชอบ กลุ่มชาวบ้านและมีทัศนคติเฉย ๆ กับกลุ่มคนต่อไปนี้ คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวยุโรปและเอเชีย กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้

ประกอบการรายย่อย ในขณะที่มีทัศนคติต่อกลุ่มผู้ประกอบการรายใหญ่ในทางค่อนข้างลบ และเมื่อพิจารณาถึงทัศนคติเฉพาะด้าน โดยเฉพาะเรื่องบริการในการท่องเที่ยว โดยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบริการห้องพักที่พักในพื้นที่ที่มีการบริการดีพอควร และราคาที่พักและราคาอาหาร ค่าเดินทางในการท่องเที่ยวค่อนข้างจะถูก และการบริการท่องเที่ยวทางด้านอื่นมีราคาค่อนข้างสูง และเมื่อมาพิจารณาถึง กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวนิยมทำมากที่สุดในพื้นที่ 3 อันดับแรกคือ

ลำดับที่ 1 การพักผ่อนชายหาดและการว่ายน้ำในบริเวณชายหาด ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักของผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพี

ลำดับที่ 2 คือ การเดินชมชุมชนและการดำน้ำตื้นบริเวณชายฝั่งชมปะการัง

ลำดับที่ 3 เป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมในหมู่นักท่องเที่ยวต่างชาติ คือ การอาบแดดชายหาด

ส่วนกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวไม่เป็นที่นิยม คือ การซื้อของที่ระลึก และการนั่งเรือท่องเที่ยวกระจุกูปะการังซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นการทำลายปะการัง ส่วนกลุ่มที่ยังเลือกทำกิจกรรมนั่งเรือท่องเที่ยวกระจุกูปะการังสืบเนื่องจากกลุ่มนี้ชอบความสะดวกสบาย และว่ายน้ำไม่เป็นหรือไม่แข็งแรงที่จะดำลงดูปะการังด้วยตนเอง

ในการมองถึงปัญหาในพื้นที่ พบว่า ในกลุ่มนักท่องเที่ยวมองว่าปัญหาที่สำคัญของพื้นที่ลำดับ 1-5 คือ

1. ปัญหาขยะ ในพื้นที่นักท่องเที่ยวมองว่าในพื้นที่ไม่มีพื้นที่กำจัดขยะ และมองว่าทุกคนมีบทบาทในการรับผิดชอบต่อขยะที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มของผู้ประกอบการที่ได้ผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวที่เห็นได้อย่างเด่นชัด กลุ่มนักท่องเที่ยวมองว่าควรมีการนำขยะที่มีมาผลิตกระแสไฟฟ้า

2. ปัญหาน้ำขาดแคลนนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มองเห็นว่าพื้นที่เกาะมีปัญหาการขาดน้ำ เนื่องจากลักษณะธรรมชาติของพื้นที่ การเข้ามาของคนเกินกว่าปริมาณน้ำที่มีในธรรมชาติสามารถรองรับได้ และการใช้น้ำโดยไม่สนใจถึงสภาพแวดล้อมของเกาะ นักท่องเที่ยวเองได้มีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับผลที่จะเกิดต่อธรรมชาติและส่วนหนึ่งเกิดจากการเกิดขึ้นของโรงแรมที่พักและการท่องเที่ยวที่ไม่มีการวางแผน

3. ปัญหาลำดับที่ 3 คือ ปัญหาน้ำเสียและทัศนียภาพ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มองว่าปัญหามาจากผู้ประกอบการการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในเรื่องน้ำเสียเกิดจากกลุ่มเรือท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดปัญหาน้ำทะเล และการไม่มีการบำบัดน้ำเสียของกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีในพื้นที่ ส่วนปัญหาทัศนียภาพมักมองกันว่าเกิดจากนายทุน หรือผู้ประกอบการที่เข้ามาลงทุนในพื้นที่เป็นกลุ่มคนที่ก่อให้เกิดปัญหาและควรจะได้รับผิดชอบ ทางภาครัฐควรเข้ามาควบคุม

4. ปัญหาลำดับ 4 คือ ปัญหาปะการัง ซึ่งไม่ร้ายแรงมากนักแต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มองว่านักท่องเที่ยวและเรือที่เข้ามาชมปะการังเป็นต้นเหตุหลัก ในการทำลายปะการัง ควรมีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในการเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่แนวปะการังมีข้อห้ามและข้อควรปฏิบัติแนะนำ

ในส่วนของปัญหาสาเหตุดึกและปัญหาเรื่องเสียงจะมีส่วนรบกวนนักท่องเที่ยวอย่างมาก เนื่องจากปัญหาเรื่องเสียงนั้นต้นเหตุของเสียงจะอยู่ห่างไกลจากที่พักนักท่องเที่ยว แต่จะอยู่ในชุมชน ปัญหาเรื่องเสียงจึงมีผลต่อชาวบ้านและผู้ประกอบการมากกว่านักท่องเที่ยว

กิจกรรมที่ควรจำกัดในพื้นที่ กลุ่มนักท่องเที่ยวเห็นว่า สถานะโรงแรมชั้นหนึ่งไม่ควรมีจำนวนมากและร้านค้าต่าง ๆ โดยเฉพาะสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่ไม่ควรมีการก่อสร้างมากเกินไป เพราะทำให้วิวของเกาะพีพีเปลี่ยนไป นอกจากนี้กิจกรรมในทะเลควรจำกัดคือ เรือเร็วควรมีจำนวนจำกัด และบางกลุ่มมองว่ากิจกรรมที่ควรจำกัดมากที่สุดในพื้นที่คือ กิจกรรมการท่องเที่ยวซึ่งเป็นบ่อเกิดแห่งปัญหาทั้งปวงในพื้นที่ หากมีการเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่น้อยลงหรือไม่เพิ่มมากอาจทำให้ปัญหาเกาะพีพีลดลง และบรรยากาศการท่องเที่ยวดีขึ้น เพราะมีนักท่องเที่ยวส่วนมากมองว่ามีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่มากเกินไป

1.5 สรุปความคิดเห็นของคนในพื้นที่ จากผลการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่าทัศนคติของกลุ่มคนต่าง ๆ ข้างต้นจะมีความแตกต่างกันไป สืบเนื่องจากมุมมองและการได้สัมผัสถึงประสบการณ์ในพื้นที่ชุมชนที่แตกต่างกัน ซึ่งในบางกรณีจะมีความสอดคล้องกันเมื่อปัญหานั้นเป็นปัญหาหรือสภาพที่ปรากฏให้เห็นจริงได้ในทุกกลุ่ม เช่น ปัญหาที่ถือว่าเป็นปัญหาของเกาะ เช่น ปัญหาขยะ ปัญหาการขาดแคลนน้ำ ปัญหาทัศนอุจาด ซึ่งเป็นลักษณะปัญหาที่เห็นได้ในทางกายภาพแต่เมื่อมาพิจารณาถึงปัญหาด้านอื่นซึ่งไม่ใช่ปัญหาที่บ่งชี้ได้ชัดเจนขึ้นอยู่กับสภาพด้านทุนทางเศรษฐกิจ สังคมของกลุ่มคนนั้น ๆ จะเห็นได้ว่าผลกระทบของปัญหาที่กระทบกลุ่มคนต่าง ๆ กันจะมีลำดับความเข้มข้นของปัญหาแตกต่างกันซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นจากทัศนคติที่มีต่อปัญหาและสภาพแวดล้อมของชุมชนข้างต้น และเมื่อเราเอาปัญหาของกลุ่มคนมาทำการเปรียบเทียบลำดับความสำคัญได้ลักษณะดังนี้

ตารางที่ 47 แสดงความคิดเห็นต่อลำดับปัญหารอบของพื้นที่ในกลุ่มคนต่าง ๆ

ลำดับ	นักท่องเที่ยว	ผู้ประกอบการ	ชาวบ้าน
1	ขยะ	ขยะ	ขยะ / น้ำเสีย
2	น้ำขาดแคลน	น้ำขาดแคลน	น้ำขาดแคลน / ประการัง
3	น้ำเสีย	น้ำเสีย	ยาเสพติด
4	ทัศนอุจาด	ทัศนอุจาด / ประการัง	ขโมย
5	ประการัง	เสียง	เสียงรบกวน
6	ยาเสพติด	ขโมย	ทัศนอุจาด

จะเห็นได้ว่าปัญหาลำดับ 1 และ 2 จะมีลักษณะเหมือนกันเกือบทุกกลุ่ม ซึ่งปัญหาข้างต้นเป็นปัญหาที่ปรากฏอย่างเด่นชัดในขณะที่ในกลุ่มของชาวบ้าน ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดมีความโดดเด่นขึ้นมาสืบเนื่องจากปัจจุบันมีการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ ทำให้มีการเข้ามาของกลุ่มคนต่าง ๆ นอกพื้นที่และมีการแพร่หลายของยาเสพติด ในกลุ่มวัยรุ่นรุ่นลูกหลานชาวบ้านมากขึ้นกว่าในอดีต ทำให้กลุ่มชาวบ้านมองว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญต่อกลุ่มคน ในขณะที่ทัศนอุจาดซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาพื้นที่นั้น ชาวบ้านมักมองรูปแบบของการก่อสร้างสิ่งก่อสร้างในพื้นที่ในแง่ของการพัฒนาและความเจริญของพื้นที่ซึ่งทำให้ชุมชนหรือหมู่บ้านมีการพัฒนา จึงทำให้ปัญหาทัศนอุจาดไม่มีความสำคัญเท่ากับของในกลุ่มของผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวต้องการความสวยงามของพื้นที่

ในกลุ่มของผู้ประกอบการนั้นเป็นกลุ่มที่ยอมรับว่าทรัพยากรทางธรรมชาติ ทิวทัศน์งดงามของเกาะพีพีเป็นตัวดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่เกาะพีพีในขณะที่ทัศนอุจาดเป็นสิ่งที่ส่งผลโดยตรงต่อจุดขายหรือต้นทุนในการท่องเที่ยวจึงทำให้ปัญหานี้มีความสำคัญ ซึ่งเช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ท่องเที่ยวที่ต้องการเห็นความสวยงาม สัญลักษณ์ของพื้นที่ทัศนอุจาดโดยเฉพาะตึกสูงกลางเกาะเป็นสิ่งที่ลดความดึงดูดหรือเสน่ห์ของเกาะ จากเหตุผลการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวบางคนกล่าวว่า “การเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพีเพราะต้องการเข้ามาท่องเที่ยวก่อนที่จะมีการพัฒนาในพื้นที่จนก่อให้เกิดปัญหาและทำลายความสวยงามของพื้นที่มากกว่าที่เป็นอยู่”

และจากปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมื่อมาพิจารณาถึงบ่อเกิดและแนวทางการแก้ปัญหาว่ากลุ่มใดควรรับผิดชอบปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุด พบว่าในความคิดของกลุ่มคนต่าง ๆ กลุ่มคนที่ควรรับผิดชอบปัญหาคือ ทุกคนในพื้นที่และภาครัฐ ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เกิดจาก

กิจกรรมการท่องเที่ยว สาเหตุส่วนใหญ่มาจากผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวผลของการพัฒนาพื้นที่ที่ไม่มีกฎเกณฑ์ และข้อบังคับไม่มีการในการพัฒนาให้ไปในแนวทางเดียวกันซึ่งเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับกลุ่มที่จะเข้ามาช่วยเหลือแก้ไขปัญหาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ที่ได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยว โดยมักจะมีแนวทางเสนอให้ภาครัฐเข้ามาเป็นผู้ควบคุมบทบาทการพัฒนาและการแก้ปัญหาในพื้นที่มากที่สุดและเมื่อมองถึงบทบาทของการแก้ไขพัฒนาพื้นที่เกาะพบว่า บทบาทของกลุ่มคน ต่าง ๆ ในมุมมองของคนในพื้นที่มองว่า

ตาราง 48 บทบาทของกลุ่มคนในพื้นที่ในการพัฒนา

บทบาทของ	มุมมองนักท่องเที่ยว	มุมมองผู้ประกอบการ	มุมมองชาวบ้าน
นักท่องเที่ยว	กลุ่มนักท่องเที่ยวควรคำนึงถึงสภาพแวดล้อม มีจิตสำนึกไม่ทำลายธรรมชาติ รักษาความสะอาด เคารพสถานที่	ควรมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับสภาพเกาะ รับผิดชอบต่อธรรมชาติ รักษาความสะอาด ไม่ทำลายธรรมชาติ	ควรระวังขยะให้เป็นที่เรียบร้อย และไม่ควรถังเสียดังรบกวนคนอื่น ควรควบคุมรับผิดชอบกับขยะที่นำมาให้นำกลับไปด้วย
ผู้ประกอบการ	<ul style="list-style-type: none"> - ควรจัดการก่อสร้างในพื้นที่ ที่จะเพิ่มขึ้น หากผู้ประกอบการมีการพัฒนามากจะทำลายทรัพยากรดินและน้ำ - ควรดูแลเรื่องความสะอาดรับผิดชอบในกิจกรรมของตนที่ก่อเกิดผลต่อสภาพแวดล้อม - ไม่ควรหวังผลทางธุรกิจเพียงอย่างเดียว ควรคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม และควรให้ความ 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรช่วยกันรับผิดชอบต่อธรรมชาติ รักษาความสะอาดไม่เห็นแก่ตัว - ช่วยกันดูแลพื้นที่ เพราะเป็นผู้กอบโกยผลประโยชน์จากธรรมชาติโดยตรง 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรให้ความร่วมมือในการพัฒนามากกว่านี้ - ขาดความรับผิดชอบเพียงพอ

	ร่วมมือในการพัฒนา มากกว่านี้		
ชาวบ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - ควรเอาใจใส่ต่อพื้นที่ ที่ตนเองอยู่อาศัย คำนึง ถึงอนาคตของตนเอง มากขึ้น - ควรมีจิตสำนึกในการ รักษาพื้นที่ ไม่ใช่ขาย บริการอย่างเดียว - ควรมีความเป็นมิตร ต่อนักท่องเที่ยว 	<ul style="list-style-type: none"> - ดิ้นตัวและหวงแหนพื้นที่ ที่ให้มากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรให้ความร่วมมือใน การพัฒนามากขึ้น ดิ้น ตัวมากขึ้น
ภาครัฐ	<ul style="list-style-type: none"> - อย่าสร้างปัญหาให้ ชาวบ้าน ควรสอดคล้อง ให้คำแนะนำแก่นักท่อง เที่ยว - ไม่ให้ความสนใจต่อ สภาพแวดล้อมเท่าที่ ควร - ควรมีบทบาทในการ แก้ปัญหามากกว่านี้ - ดูแลเข้มงวดกวดขันผู้ ประพฤติดุค - รู้จักหน้าที่ตน 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เห็นแก่อามิสสิน จ้าง - เอาจริงเอาจังในการ เข้มงวดต่อกฎเกณฑ์ที่ ตั้งขึ้น - ควรมีการต่อเนื่องใน การทำงานไม่ใช่โครง งานหนึ่งเปลี่ยนผู้ว่า หลายคนแล้วยังไม่เสร็จ - ควรมีกำลังเจ้าหน้าที่ มาดูแลไม่ใช่ลงมาใน พื้นที่เดือนละ 1 ครั้ง หรือปีละ 1 ครั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรเข้ามาดูแลพื้นที่ เป็นประจำ - ควรให้คำแนะนำผู้ คนในพื้นที่ ในการ ปฏิบัติ ตามกฎข้อ กำหนด - ผู้ใหญ่บ้านควรอยู่บน เกาะให้ลูกบ้านปรึกษา แก้ไขปัญหาได้ - ควรมีสำนักงานดูแล พื้นที่ตลอดปี - บางหน่วยงานส่งเจ้า หน้าที่ มาแต่ไม่มีงบ ประมาณสนับสนุนทำ ให้ไม่สามารถพัฒนาได้ - ไม่มีความต่อเนื่องใน การพัฒนา - ภาครัฐควรให้ความรู้ ชี้แนะแก่ผู้ประกอบการ

			และชาวบ้านถึงผลเสียของการทำลายสภาพแวดล้อม และอนาคตของเกาะที่จะอย่างก้าวเข้ามาในแต่ละปีที่ผ่านมา
--	--	--	---

จากปัญหาและบทบาทแนวทางข้างต้น ได้มีคำแนะนำในการแก้ปัญหาแต่ละประเภทจากกลุ่มคนต่าง ๆ ออกมาใน 3 รูปแบบคือ

- การแก้ปัญหาโดยให้คนที่ก่อให้เกิดปัญหา และได้ผลประโยชน์จากกิจกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหารับผิดชอบกับปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น นักท่องเที่ยวจนขยะมาให้ขนกลับด้วย

- การแก้ปัญหาโดยกลุ่มองค์กรในท้องถิ่น ซึ่งความร่วมมือในแต่ละเรื่องจะมีความแตกต่างกันกับผลประโยชน์ที่ได้รับ

- ความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจากปัญหาบางอย่างท้องถิ่นกลุ่มคนในพื้นที่ไม่สามารถจัดการได้เองก็ต้องอาศัยรัฐในการจัดการแก้ไขปัญหา

2. ความคิดเห็นของคนในพื้นที่ ความคิดเห็นของกลุ่มคนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเกาะพีพี มีกลุ่มคนใหญ่ๆต่อไปนี้ คือ

1. ข้าราชการ ในที่นี้ได้แก่ ผังเมืองจังหวัดกระบี่ ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับจังหวัดที่มีส่วนในการพัฒนาพื้นที่

- ปลัดอำเภอเมืองกระบี่เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงต่อพื้นที่เกาะพีพี

- เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยประจำจังหวัดกระบี่

2. ภาคเอกชน ในที่นี้ได้แก่ นักลงทุนกลุ่มแรกจากจังหวัดกระบี่ที่เข้าไปทำธุรกิจบนพื้นที่เกาะพีพี

โดยความคิดเห็นส่วนใหญ่ได้สอบถามถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ที่หน่วยงานต่างๆมีความเกี่ยวข้องและรับรู้ถึงผล และมีส่วนรับผิดชอบปัญหานั้นๆ

2.1 หน่วยงานของภาครัฐ

2.1.1 มุมมองของนักผังเมือง โดยผังเมืองจังหวัดกระบี่ (สัมภาษณ์ นิชัย อุทัยเชษฐ : มกราคม 2537) ให้ความเห็นว่าปัญหาของเกาะพีพีมีอยู่ด้วยกัน 2 ประเด็นคือ

2.1.1.1 ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในพื้นที่เกาะของภาครัฐที่สำคัญคือ

- ปัญหาที่ว่าในพื้นที่เกาะมีโครงการแผนงานต่าง ๆ มากมายในการปฏิบัติแก้ไขหรือป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น แต่ไม่มีหน่วยงานใดที่รับผิดชอบ เป็นเจ้าของเรื่องในการดำเนินการนำแผนงานเหล่านั้นไปปฏิบัติ ในพื้นที่เกาะได้มีการศึกษาแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ไว้มาก แต่ไม่มีการนำแผนงานเหล่านั้นไปปฏิบัติ จึงทำให้ปัญหาเกาะพีพีส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการแก้ไข

2.1.1.2 ปัญหาการประสานงานระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ที่มีหลายหน่วยงาน ในทางปฏิบัติแล้วพื้นที่เกาะพีพีมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแก้ไขปัญหามากมาย แต่มักไม่มีการประสานงานกัน

2.1.2 ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่เกาะ ได้แก่

2.1.2.1 ปัญหาสิ่งก่อสร้างผิดกฎหมาย มีการรुकกล้าที่สาธารณะในบริเวณชายหาดของอ่าวตันไทร

2.1.2.2 ปัญหาการเกี่ยวกับทัศนอุจาด เช่น สิ่งก่อสร้างที่สูงเกินขอบมะพร้าว อาคารที่ก่อสร้างโดยเศษวัสดุ

2.1.2.3 ปัญหาไฟฟ้า ในพื้นที่มีราคาแพง และมีการขาดแคลน

2.1.2.4 ปัญหาการใช้ที่ดิน โดยแบ่งเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้คือ

- ปัญหาการรุกกล้าเขตอุทยานของชาวบ้าน ที่มีที่ดินทำกินในเขตอุทยานและมีเอกสารสิทธิ

- ปัญหาการเพิกถอนพื้นที่เขตอุทยานที่ชาวบ้านอาศัยในพื้นที่ก่อนมีการประกาศพื้นที่เขตอุทยาน

- การใช้ที่ดินปนกันทำให้เกิดความขัดแย้งในการใช้พื้นที่ มีการรบกวนกันระหว่างกิจกรรมต่าง ๆ

2.1.2.5 ปัญหาขยะ ในพื้นที่เตาเผาขยะไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ขยะล้นเกาะ

2.1.2.6 ปัญหาน้ำใช้ในพื้นที่ขาดแคลน แม้จะมีการสร้างเขื่อนกักเก็บน้ำแก้ไข้ปัญหา แต่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้

2.1.3 มุมมองของฝ่ายปกครองปลัดอำเภอเมือง กระบี่ (สัมภาษณ์ เสวตฉัตร สุวรรณรัตน์ : เมษายน 2539) ในพื้นที่เกาะ คือส่วนของอำเภอเมืองกระบี่ มีความคิดเห็นว่า

พื้นที่เกาะพีพี เป็นพื้นที่ ที่มีกลุ่มคนต่าง ๆ เข้าไปหาผลประโยชน์จำนวนมาก ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นผลสืบเนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยเฉพาะในเรื่องการขาดแคลนน้ำจืด และปัญหาขยะในพื้นที่

2.1.3.1 บทบาทของทางภาครัฐในพื้นที่เกาะคือ

- ควบคุมการเจริญเติบโตของพื้นที่
- พัฒนาพื้นที่โดยเน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- แก้ไขภาพพจน์ที่ไม่ดีของพื้นที่
- สร้างกิจกรรมร่วมให้คนในพื้นที่มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- ควรมีมาตรฐานจำแนกนักท่องเที่ยวเพื่อคัดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

อย่างไรก็ตามการปฏิบัติงานตามบทบาทของภาครัฐข้างต้นมีข้อจำกัดคือ

- โครงการพัฒนาของภาครัฐในพื้นที่มักไม่มีการต่อเนื่อง นอกจากนี้การปฏิบัติงานมักไม่ได้รับความร่วมมือจากรายธุรกิจในพื้นที่เท่าที่ควร

- ปัญหาเรื่องการประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐเอง เช่นเรื่องเขื่อนที่สร้างขึ้นแล้วไม่สามารถใช้งานได้ ทางองค์การบริหารตำบล จะทำการปรับปรุง แต่ติดขัดที่กรมชลประทานไม่ได้ส่งมอบเขื่อนให้อยู่ในความรับผิดชอบ

- ข้อจำกัดเรื่องงบประมาณในการพัฒนาพื้นที่เกาะ เช่นปัญหาเรื่องที่ตั้งโรงไฟฟ้าของการไฟฟ้า ที่ไม่สามารถหาที่ตั้งได้เนื่องจากที่ดินราคาแพงเกินกว่างบที่วางไว้

มุมมองของเจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประจำจังหวัดกระบี่ พบว่า ในปัจจุบันพื้นที่เกาะพีพี คนในพื้นที่เริ่มให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมมากขึ้น ในส่วนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีบทบาทในการประชาสัมพันธ์ ให้ชาวบ้านในพื้นที่เข้าใจ และรักษาทรัพยากรทางการท่องเที่ยว โดยมีการรวมกลุ่มและปลูกจิตสำนึกแก่คนในพื้นที่ โดยเริ่มที่โครงการอนุรักษ์ปูลม และโครงการต่อไปคือโครงการอนุรักษ์ปลา

ในส่วนของปัญหาในพื้นที่ มีความเห็นว่าปัญหาส่วนใหญ่เป็นปัญหาสภาพแวดล้อมที่ต้องอาศัยเวลาในการแก้ไข นี่เป็นปัญหาที่สะสมมานาน โดยกลุ่มคนที่ก่อให้เกิดปัญหามากที่สุดคือ

- ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการรายย่อยที่เข้าไปกอบโกยผลประโยชน์จากในพื้นที่เป็นช่วงเวลาอันสั้น โดยไม่ให้ความสนใจพื้นที่ สภาพแวดล้อม และการแก้ไขปัญหามานานในพื้นที่ นอกจากนี้บางกลุ่มเอาใจ ตามใจนักท่องเที่ยวเกินไปจนเกิดปัญหาเกี่ยวกับภาพพจน์การท่องเที่ยวในพื้นที่

- นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะ โดยเฉพาะพวก one day tourที่ทำให้ระบบการท่องเที่ยวในพื้นที่เสียไป เพราะผลตอบแทนการท่องเที่ยวแบบนี้ไม่ได้ตกกับคนในพื้นที่มากเท่าที่ควร ในส่วนของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ที่เป็นนักท่องเที่ยวรายได้น้อยที่เข้ามาโดยการเดินทางมาเองหิวเป้มา มักไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมเท่าไร เพราะส่วนใหญ่จะเป็นพวกอนุรักษ์ธรรมชาติ แต่มักมีปัญหาเรื่องยาเสพติดตามมา

- กลุ่มชาวบ้านในพื้นที่ ที่มองเฉพาะผลประโยชน์ในปัจจุบัน มักไม่มองอนาคตข้างหน้า เนื่องจากไม่มีความรู้ ความสามารถพอ ที่จะมองไปได้ว่าการกระทำกิจกรรมที่ตนเองทำในปัจจุบัน ส่งผลอย่างไรต่อเขาบ้างในอนาคต

ในประเด็นเรื่องความร่วมมือของกลุ่มต่างๆในพื้นที่ คาดว่าในอนาคตจะมีการร่วมมือกันดีขึ้น เนื่องจากการปรากฏขึ้นของปัญหาที่ต้องร่วมกันแก้ไขและปัญหาต่าง ๆ ก็กระทบถึงทรัพยากรหลักในการทำมาหากินของเขา ในอดีตที่ผ่านมากลุ่มคนในพื้นที่เกาะจะเห็นพ้องในเรื่องนโยบายที่ทางภาครัฐเสนอไป เช่น ในช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยวไม่ควรมีการลดราคาห้องพักรถยนต์เกินไปจะส่งผลต่อระบบ และสภาพงานการท่องเที่ยวได้ แต่ในทางปฏิบัติไม่สามารถทำได้ก็ตาม

2.2 ในส่วนของภาคเอกชนที่เข้าไปลงทุนในพื้นที่เป็นรายแรกมองว่า (สัมภาษณ์ สฤณพงษ์ เกี่ยวข้อง : เมษายน 2539)

พื้นที่เกาะพีพีมีการพัฒนาโดยไม่ได้ได้รับความสนใจดูแลจากภาครัฐตั้งแต่เริ่มทำให้การพัฒนาที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดปัญหาตามมา และจากการพัฒนาพื้นที่เกิดจากคนนอกพื้นที่ที่เข้าไปกอบโกยผลประโยชน์ในช่วงเวลาสั้น เมื่อเกิดปัญหานั้นเขาก็ไม่สนใจที่จะแก้ปัญหา ในขณะที่มีนักลงทุนรายใหญ่ที่เข้าไปในพื้นที่ มองว่าภาครัฐไม่ได้ช่วยเหลือแนะนำ และหวังความร่วมมือจากนักลงทุนรายย่อยได้ไม่เต็มที่ จึงทำให้ต้องหาทางแก้ปัญหาโดยใช้ทุนของตนเองในพื้นที่ของตน ในแนวทางที่เห็นว่าถูกต้องเหมาะสม

ปัญหาหลักที่สำคัญในพื้นที่เกาะพีพีในสายตานักลงทุนมองว่า พื้นที่เกาะพีพีมีปัญหาในเรื่องระบบการจัดการบริหารพื้นที่ ทั้งในแง่ของระบบของหน่วยงานราชการ และระบบของชุมชนในพื้นที่ที่ขาดความร่วมมือกันอย่างเพียงพอ ทำให้การแก้ปัญหา หรือการดำเนินการต่างในพื้นที่เกิดวาทะกรรมเกิดขึ้น ปัญหาที่เกิดส่งผลต่อซึ่งกันและกันจนเป็นลูกโซ่ มีการคอร์รัปชันในพื้นที่เช่น เมื่อทางภาคเอกชนต้องการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับพื้นที่ ทางภาครัฐบอกว่าไม่สามารถทำได้ผิดกฎข้อบังคับ แต่ไม่ได้บอกแนวทางการปฏิบัติพัฒนาที่ถูกต้องไว้ให้ จึงก่อให้เกิดการติดสินบน ทำให้เกิดช่องว่างให้มีการกอบโกยผลประโยชน์ เมื่อมีการกระทำผิด

ด้านต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดปัญหาอื่นตามมา เมื่อมีการตรวจพบก็จะมีการให้สินบน และปัญหาเหล่านั้นก็ไม่ได้ถูกแก้ไขยังคงอยู่ ซึ่งกลุ่มที่มักจะติดสินบนเจ้าหน้าที่คือกลุ่มคนที่เข้ามาในพื้นที่ โดยเข้ามาชั่วคราวการลงทุนในพื้นที่ใช้ต้นทุนน้อย จึงเอาส่วนกำไรที่เหลือมากมาเป็นใช้ในการแก้ปัญหาที่ตนเองมีอยู่ และเมื่อพิจารณาถึงตัวปัญหามีความคิดเห็นว่า

ปัญหาที่เกิดขึ้นที่สำคัญคือ

- ภาครัฐไม่เข้าใจพื้นที่เกาะแหล่งที่ก่อให้เกิดปัญหา การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ ทำให้การแก้ปัญหาไม่ได้แก่จากสภาพแท้จริง ภาครัฐต้องให้ความช่วยเหลือแนะนำแนวทางแก้ไขไม่ให้นำเสนอเฉพาะปัญหาจนก่อให้เกิดภาพจน์ที่ไม่ดีแก่ท้องถิ่น

- ความขัดแย้งของความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ท้องถิ่นไม่สามารถตอบสนองได้ หรือในบางกลุ่มของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาและเรียกร้อง มากเกินไปเมื่อไม่ได้ดังที่หวังก็จะมีการบอกต่อกันถึงความไม่ดีขึ้นของเกาะ มีผลโดยตรงต่อภาพจน์การท่องเที่ยว โดยจริงแล้วปัญหาต่าง ๆ สามารถแก้ไขได้

- ปัญหาสภาพแวดล้อม ส่วนใหญ่เกิดจากความไม่เข้าใจของทางเอกชน ที่ว่าทำไมภาครัฐถึงได้ออกกฎข้อบังคับเอกชนมากมายแต่ภาครัฐไม่ได้ให้ความรู้ความเข้าใจว่าเพราะเหตุใดถึงทำการห้ามกิจกรรมนั้น ๆ หรือการพัฒนาในรูปแบบนั้น ไม่ได้ให้นำนักวิชาการมาบอกกล่าวถึงผลเสียของการพัฒนาพื้นที่ ก่อให้เกิดปัญหาและผลกระทบที่จะเกิดในอนาคตต่อพื้นที่

- ปัญหาเกี่ยวกับระบบจัดการของภาครัฐและเอกชน จิตสำนึกในบทบาทหน้าที่ของตนเอง

- ความร่วมมือของกลุ่มคนที่เข้ามาประกอบผลประโยชน์ ในพื้นที่อย่างฉาบฉวย ไม่มองถึงการป้องกัน แก้ไขปัญหาก่อเกิดปัญหาคอร์รัปชัน ขาดความร่วมมือ และมีการแข่งขันกันในพื้นที่

ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นผู้ควรรับผิดชอบ คือ

- เจ้าของกิจการ ภาคเอกชนในพื้นที่

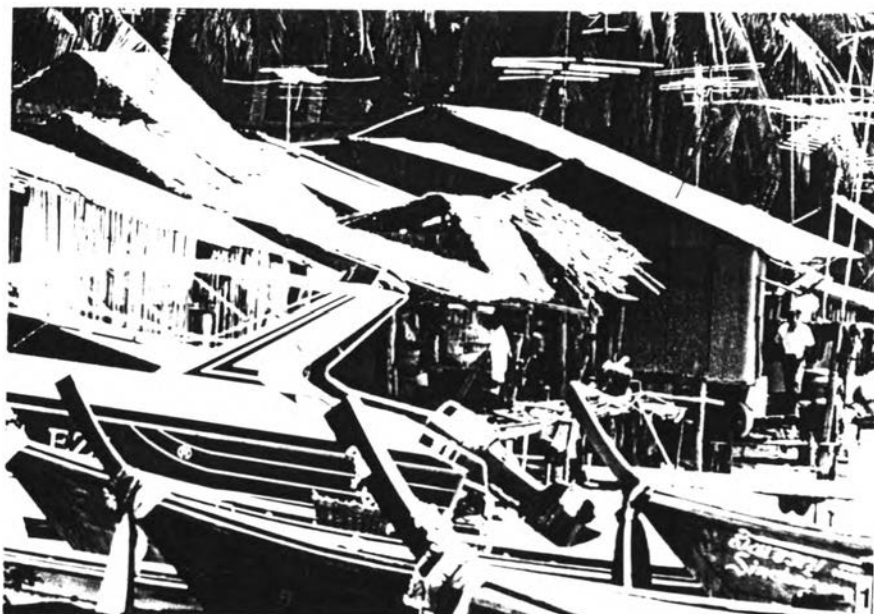
- ภาครัฐ

สรุป

จากการสอบถามและวิเคราะห์ถึงสภาพแวดล้อมชุมชนเกาะพีพีพบว่า ชุมชนเกาะพีพี เป็นชุมชนที่มีการพัฒนาชุมชนที่สำคัญเป็นการพัฒนาที่สืบเนื่องมาจากธุรกิจการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยทรัพยากรธรรมชาติเป็นจุดขายหลักของพื้นที่ การที่เกาะพีพีกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาลงทุนในพื้นที่จำนวนมากกว่าร้อยละ 60 ที่เป็นนักลงทุนนอกพื้นที่ พื้นที่เกาะมีกลุ่มคนต่าง ๆ มากมาย นับแต่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ คนท้องถิ่นเป็นต้น ทำให้พื้นที่เกาะที่มีขนาดเล็กมีข้อจำกัดในเรื่องของพื้นที่ ทรัพยากร และไม่มีพื้นฐานความเข้มแข็งของชุมชนเกิดปัญหาที่ สืบเนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยวขึ้น โดยปัญหาต่าง ๆ บางส่วนได้รับการแก้ไขให้บรรเทาลง แต่ปัญหาส่วนใหญ่ยังคงอยู่ เนื่องจากระบบจัดการบริหารปัญหาเอง ก็มีปัญหายอยู่เมื่อพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ในปัจจุบันสามารถแยกประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสภาพกายภาพในพื้นที่ รวมทั้งปัญหามลพิษ
2. ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม
3. ปัญหาเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
4. ปัญหาการจัดการ การบริหารในพื้นที่

ปัญหาข้างต้นมีความเกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกัน ในกลุ่มคนต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับพื้นที่ มองว่า ปัญหาทางสภาพทางกายภาพเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน โดยเฉพาะในเรื่องมลพิษ เช่น ขยะ น้ำเสีย เสียง ทัศนอุจาด และปัญหาการขาดแคลนสาธารณสุขปโภค เมื่อพิจารณาปัญหาโดยรวมแล้วพบว่าสิ่งที่สำคัญคือปัญหาการบริหารจัดการพื้นที่ ในที่นี้หมายถึงชุมชนเองไม่มีความเข้มแข็งพอ ขณะเดียวกันการบริหารงานของภาครัฐขาดประสิทธิภาพ ขาดการเข้าใจสภาพพื้นที่อย่างแท้จริง การทำงานในพื้นที่ไม่ต่อเนื่อง มีข้อจำกัดมากมาย โดยเมื่อพิจารณาปัญหาและลักษณะการเกิดปัญหา ตลอดจนแนวโน้มของปัญหาในอนาคตมีลักษณะดังนี้

ภาพที่ 14

ปัญหาอาคารอ่าวคันไทร

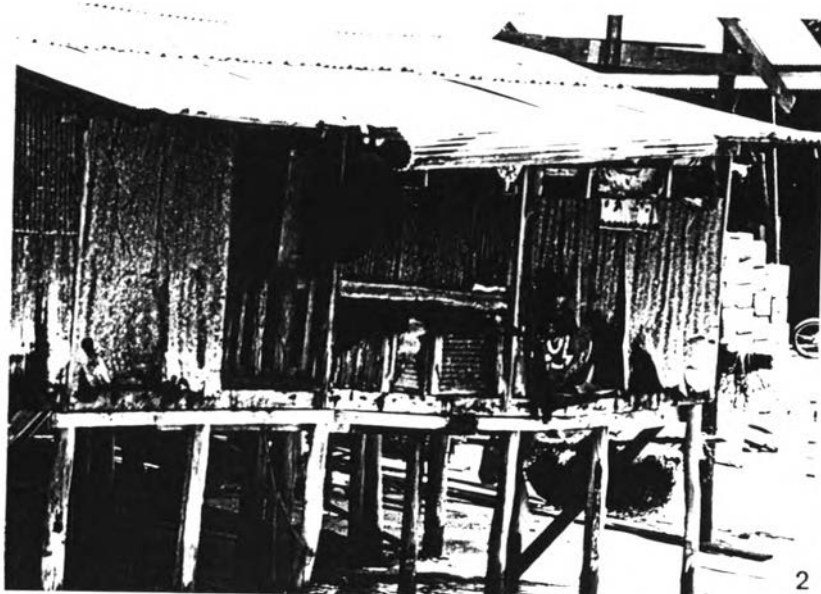
ปัญหาอาคารอ่าวคันไทรเป็นปัญหาที่สำคัญของพื้นที่เกาะ เป็นปัญหาที่มีแง่มุม ทั้งเป็นการบุกกรุกพื้นที่สาธารณะ ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาทัศนียภาพ มีความพยายามจากภาครัฐในการปรับปรุงพื้นที่บริเวณอ่าวคันไทรแต่ติดขัดที่ความร่วมมือของชาวบ้านและ แหล่งอาศัยแห่งใหม่ของชาวบ้าน

1-2.อาคารบริเวณอ่าวคันไทร

3.อาคารบนเนินเขา

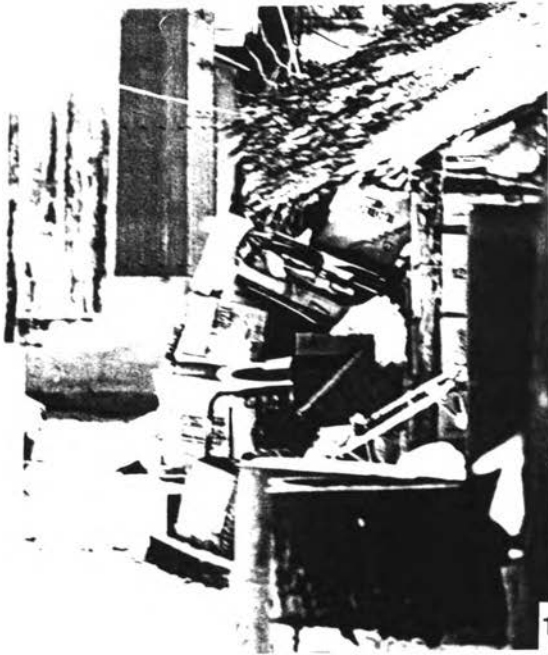

3

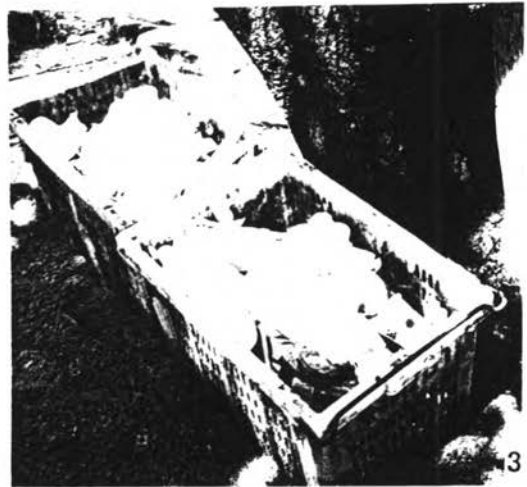

2

2

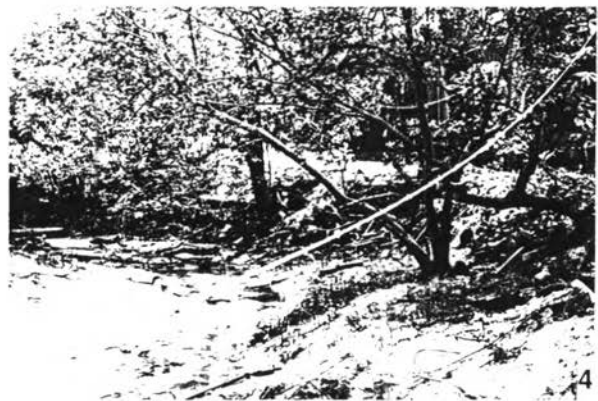
3

ภาพที่ 15

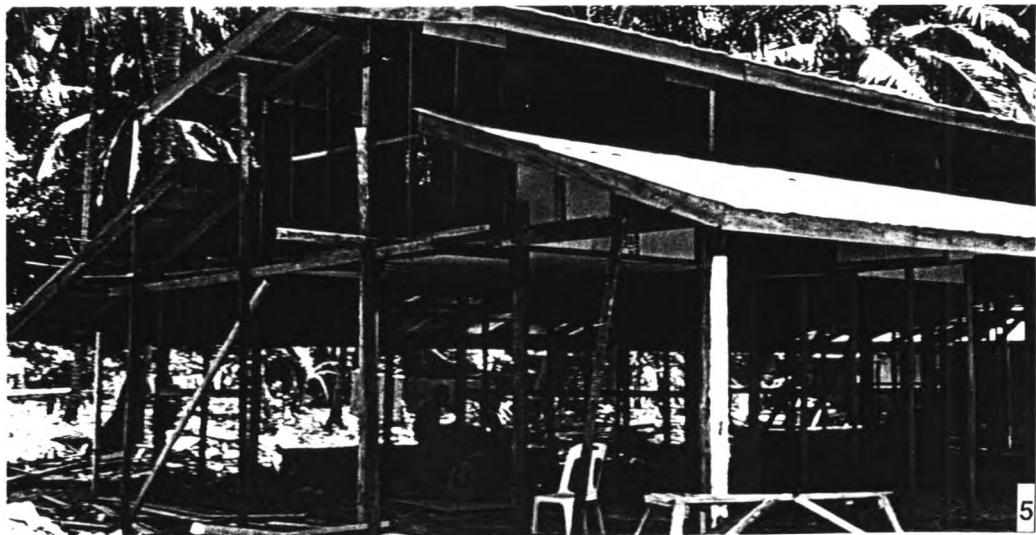
ปัญหาเกาะพีพี

จากการพัฒนาเกาะพีพีที่ไม่หยุดยั้ง ส่งผลให้พื้นที่เกาะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆ บางสิ่งก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น ปัญหาสภาพแวดล้อม ปัญหาสาธารณสุข โรค สาธารณสุขการขาดแคลน

1. สิ่งก่อสร้างไม่เป็นระเบียบ
2. การรื้อร้างอาคารเดิมเพื่อสร้างใหม่
3. ขยะ
4. ป่าโกงกางถูกทำลาย
5. อาคารสร้างใหม่บนเกาะ

4

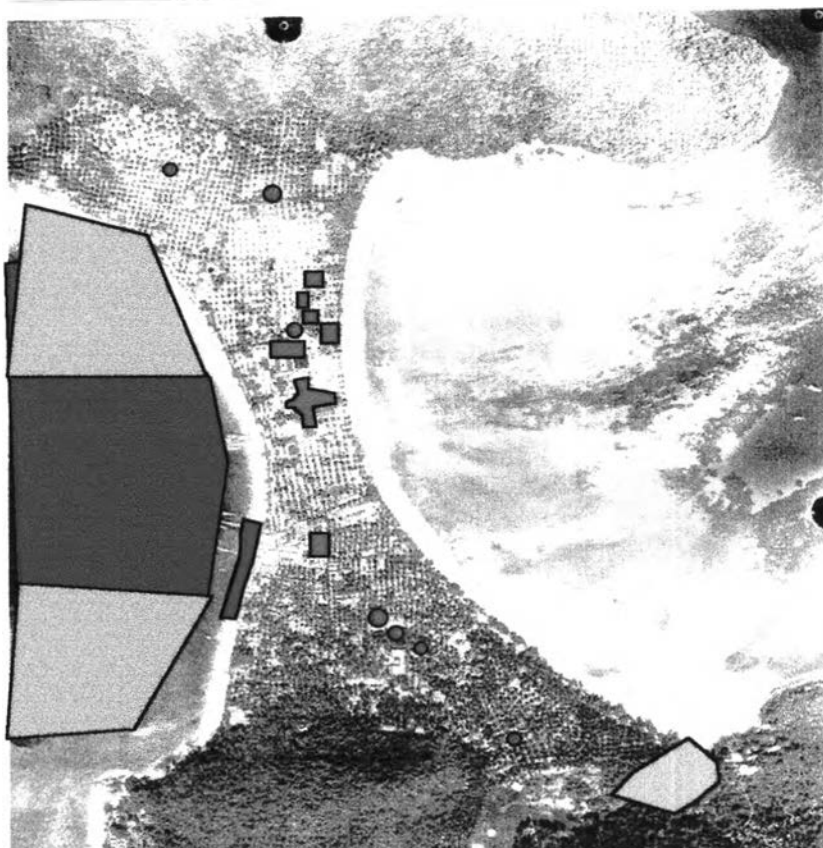

5

ตารางที่ 49 แนวโน้มและลักษณะปัญหาในอนาคต

ประเภทปัญหา	ลักษณะการเกิด			แนวโน้ม		
	ทั้งปี	เฉพาะฤดู ท่องเที่ยว	เฉพาะ กรณี	รุนแรงขึ้น	คงอยู่	บรรเทาลง
น้ำขาดแคลน		x		x		
ขยะมูลฝอย	x			x		
น้ำเสีย	x			x		
มลภาวะทางเสียง		x		x		
ทัศนอุจาด	x			x		
ชุมชนแออัด(การบุกรุกที่ สาธารณะ)	x					x
ปะการังเสื่อมโทรม	x			x		
การถือครองที่ดิน	x					x
ค่าครองชีพ	x				x	
สาธารณสุขปภค สาธารณสุขการ	x			x		
ต้นทุนในการผลิต	x			x		
ยาเสพติด	x				x	
การลักขโมย			x		x	
การแข่งขันในการ ประกอบธุรกิจ		x			x	
ภาพพจน์การท่องเที่ยว			x		x	

จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ในอนาคต ส่งผลโดยตรงต่อการบริโภคทรัพยากร และการก่อให้เกิดมลพิษความเสื่อมโทรมในพื้นที่ จากการศึกษาของสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม พบว่า ในปี พ.ศ. 2550 นักท่องเที่ยวบนเกาะพีพีจะมีจำนวนเกิน 1 ล้านคน

พื้นที่ชุมชน จากแบบสอบถามระบุว่าพื้นที่ อำเภอใดมีปัญหามากที่สุด

1. ปัญหาที่สนใจจุดแบ่งออกเป็น ชุมชนแออัด
รูปแบบการก่อสร้างที่ไม่เป็นระเบียบกลมกลืนกับธรรมชาติ
การก่อสร้างอาคารที่มีความสูงเกินที่วมะพร้าว ทำลายภาพลักษณ์ของพื้นที่
  2. ปัญหาการรบกวนกันของกิจกรรม มลพิษทางเสียง เป็นต้น
  3. ปัญหาการขาดสาธารณูปโภคสาธารณูปการ
  4. ปัญหาการเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม ปะการัง ป่าชายเลน
- สัญลักษณ์ปัญหา

ปัญหาอาคารสูง

ปัญหาเสียง

ปัญหาปะการัง

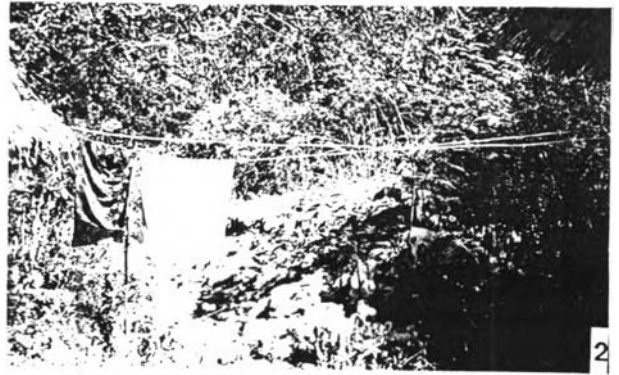
ปัญหาน้ำเสีย

ปัญหาป่าชายเลน

ปัญหาชุมชนแออัดรูปแบบอาคาร

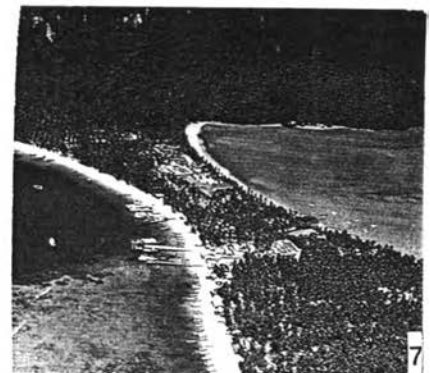

ภาพที่ 16

การพัฒนาการท่องเที่ยว

ก่อให้เกิดปัญหาตามมามากมาย คือชุมชนและระบบนิเวศน์ ในขณะที่เดียวกับการนำมาซึ่งผลตอบแทนทางเศรษฐกิจมากมายมหาศาล ระบบชุมชนสังคมและสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ปัญหาที่สำคัญคือขยะและน้ำเสีย

1. ลูกลาจลามาตายเกลยดิน
2. เขาชยะหลังรังกะไล
3. หลุมขยะบนเขา
4. าริการอาบนน้ำ
5. บ่อน้ำชาวบ้าน
6. ชุมชนแออัดบุกรุกที่สาธารณะ
7. ตึกสูงโผล่กลางเกาะ

เมื่อพิจารณาสภาพของปัญหาในพื้นที่เกาะส่วนใหญ่ความรุนแรงของปัญหามีความสัมพันธ์กับแนวโน้มของปริมาณนักท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะพีพี ที่เกาะพีพีมีความสามารถในการรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวได้เท่าไร โดยพิจารณาจาก

ปริมาณปัญหาและสภาพแนวโน้มของปัญหาในพื้นที่

1. ปัญหาขยะ

ขยะในพื้นที่เกาะพีพี จากการสำรวจของกรมควบคุมมลพิษกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม พบว่า ปริมาณขยะในพื้นที่เกาะพีพี มีดังนี้

ตารางที่ 50 ปริมาณขยะในพื้นที่เกาะพีพี

ประเภทสถานประกอบการ	ปริมาณขยะ(กิโลกรัม)
โรงแรม	1,340
บังกะโล	132
เกสเฮาส์	62
ร้านอาหาร	1,013
รวม	2,547

ที่มา: ฝ่ายจัดการมลพิษทางทะเล กองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ

ข้อมูลข้างต้นเป็นเพียงข้อมูลของแหล่งผลิตขยะหลักของพื้นที่เกาะพีพี ซึ่งเป็นกิจกรรมด้านธุรกิจ ซึ่งหากรวมกับขยะที่เกิดจากชุมชน ทำให้พื้นที่เกาะมีขยะมากกว่า 2,547 กิโลกรัม จากการสำรวจวิธีกำจัดขยะในพื้นที่เกาะพบว่า

ตารางที่ 51 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ในขนาดของเกาะพีพี

พ.ศ.	รวม	
	จำนวน	อัตราเพิ่ม
2534	333,181	-
2535	376,448	12.99
2536	419,722	11.5
2537	462,992	10.31
2538	506,274	9.35
2539	549,558	8.55
2540	592,832	7.87
2541	636,131	7.3
2542	679,404	6.8
2543	722,691	6.37
2544	765,944	5.99
2545	809,211	5.65
2546	852,486	5.35
2547	895,761	5.08
2548	939,028	4.83
2549	982,135	4.59
2550	1,025,382	4.4
2551	1,068,629	4.22
2552	1,111,877	4.05
2553	1,155,141	3.89
2554	1,198,412	3.75

ที่มา : การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยว

หมายเหตุ : พยากรณ์โดยวิธีสร้างสมการ Regression

ตารางที่ 52 ลักษณะการกำจัดขยะ

ลักษณะการกำจัดขยะ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
กองบนพื้นที่จัดเตรียมไว้	1	2
กองบนพื้นและเผา	9	14
ฝังกลบ	6	9
ทำปุ๋ยหมัก	-	-
เผาในเตา	14	22
จัดจ้างกำจัดโดยคณะกรรมการหมู่บ้าน	32	51
ไม่มีข้อมูล	1	2

ที่มา : ฝ่ายจัดการมลพิษทางทะเล กองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ

จากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ส่งผลให้ แนวโน้มของปริมาณขยะในพื้นที่เพิ่มมากขึ้นตาม การกำจัดขยะส่วนใหญ่ในพื้นที่ปัจจุบันทำโดยการจ้างคณะกรรมการหมู่บ้าน ในการจัดเก็บและนำไปทิ้งบนฝั่ง ตำบลอ่าวนาง โดยเสียค่าใช้จ่ายประมาณเดือนละ 100,000 บาท ซึ่งเป็นการก่อให้เกิดมลพิษในแหล่งอื่นต่อไป เมื่อพิจารณาถึงสภาพของกิจกรรมทุกประเภทบน เกาะพบว่าใน ถูตท่องเที่ยว ปริมาณขยะในพื้นที่เกาะพีพีมีจำนวนเพิ่มมากถึง 5 -6 ตันต่อวัน

2. น้ำเสีย

บริเวณอ่าวตันไทรและอ่าวโละดาลัมมีปริมาณน้ำเสียที่มีในแต่ละวัน มีปริมาณกว่า 400 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ปริมาณน้ำเสียดังกล่าวในปัจจุบันบางส่วนได้รับการบำบัดจากผู้ประกอบการบางราย แต่ส่วนใหญ่ยังคงปล่อยให้น้ำเสียซึมสู่ทะเลโดยไม่ผ่านการบำบัดและจากการสำรวจของ ฝ่ายจัดการมลพิษทางทะเล กองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ พบว่า ปริมาณน้ำเสียในพื้นที่มีดังนี้

ตารางที่ 53 แสดงปริมาณน้ำเสียในพื้นที่เกาะ

ประเภทกิจกรรม	ปริมาณน้ำ (ลิตร)
โรงแรม	544.0
บังกะโล	25.6
เกสเฮาส์	15.2
ร้านอาหาร	61.1
รวม	645.9

ที่มา : ฝ่ายจัดการมลพิษทางทะเล กองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ

จากตารางข้างต้นเป็นการสำรวจกิจกรรมหลักของพื้นที่เกาะ ซึ่งไม่นับรวมกับน้ำเสียจากชุมชน ในกลุ่มกิจกรรมหลักนี้มีการจัดการเกี่ยวกับน้ำเสียดังต่อไปนี้

ตารางที่ 54 แสดงระบบบำบัดในพื้นที่

ระบบบำบัด	จำนวน	ร้อยละ
ระบบบ่อฝัง	3	5.0
ระบบคูวนเวียน	4	7.0
ระบบถังเซีท	4	7.0
ระบบบ่อเติมอากาศกลางแจ้ง	3	5.0
ระบบเลี้ยงตะกอน	2	3.0
ระบบดักไขมัน	3	5.0
ระบบบ่อเกรอะ บ่อซึม	29	49.0
ระบบไปรยกรอง	1	2.0
ไม่มีข้อมูล	3	5.0
ไม่มีระบบบำบัด	7	12.0
รวม	59	100.00

ที่มา : ฝ่ายจัดการมลพิษทางทะเล กองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ

3. ปริมาณน้ำขาดแคลน

ปริมาณน้ำใช้ในพื้นที่เกาะ จากการสำรวจความต้องการน้ำ ในกิจกรรมการท่องเที่ยว ของกรมควบคุมมลพิษ พบว่าปริมาณน้ำต่ำสุดที่เกาะต้องการใช้น้ำคือ 645 ลูกบาศก์เมตร ต่อวัน และจากการคาดการณ์การใช้น้ำโดย สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยพบว่าเกาะพีพีมีความต้องการน้ำประมาณ 142,000 ลูกบาศก์เมตรต่อปี หรือเฉลี่ย 676 ลูกบาศก์เมตร ต่อวัน ปริมาณน้ำบางส่วนได้นำมาจากจังหวัดภูเก็ต ทำให้น้ำใช้ในพื้นที่เพิ่มขึ้นประมาณ 800 ลูกบาศก์เมตร ต่อวัน ปริมาณความต้องการน้ำมีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ แนวโน้มของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ แนวโน้มของปัญหาการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ที่มีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นหากไม่มีการแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน

4. มลภาวะทางเสียง

มลภาวะทางเสียงของเกาะพีพี มีการระบุจากการศึกษาพบว่า ปัญหามลภาวะทางเสียงมีสาเหตุหลักมาจากแหล่งกำเนิด 3 แหล่งด้วยกันคือ

4.1 เรือหางยาว ที่มีการปรับแต่งเสียงโดยมีเสียงดังระดับ 80-95 dB(A)

4.2 เสียงจากโรงกำเนิดไฟฟ้า ที่กระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่เกาะ โดยโรงไฟฟ้าหลักของชุมชนตันไทร ในระยะ 7.5 เมตร มีความดัง 90 dB(A) ซึ่งมีความดังอยู่ตลอดเวลา

4.3 เสียงจากดนตรีสถานเริงรมย์ ที่มีเสียงดังรบกวนนักท่องเที่ยวและชาวบ้าน จากการสำรวจของ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยพบว่า เสียงในชุมชนและบังกะโล่อ่าตันไทรในเวลากลางคืน มีเสียงดังในช่วง 50-60 dB(A) ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่ามาตรฐาน 55 dB(A)

5. ทิศนอูจาด

ทัศนียภาพเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการท่องเที่ยวของเกาะพีพี ปัญหาทัศนียภาพที่เกิดขึ้นกับพื้นที่ แบ่งออกเป็น

5.1 รูปแบบของอาคารที่แออัดบริเวณท่าเรืออ่าตันไทร ที่มีอยู่หนาแน่นไม่เป็นระเบียบ มีการรุกร้าพื้นที่ชายหาดสาธารณะ

5.2 ลักษณะอาคารในพื้นที่มีการปลูกสร้างไม่เป็นระเบียบ และสร้างโดยเศษวัสดุเกิดความไม่เรียบร้อยไม่สวยงาม

5.3 ลักษณะของอาคารที่ก่อสร้างโดยไม่กลมกลืนกับธรรมชาติ ทั้งสีและรูปแบบ โดยเฉพาะอาคารที่มีความสูงเกินขอบมะพร้าว ทำให้ภาพลักษณ์ของพื้นที่เกาะมีการเปลี่ยนแปลง

5.4 ทัศนียภาพของกองขยะที่ตักค้าง ซึ่งเป็นขยะที่เกิดจากการก่อสร้าง และขยะที่ตักค้างจากการจัดเก็บ

แนวโน้มของปัญหาทัศนียภาพปัจจุบันทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น สืบเนื่องจากการพัฒนาอาคารบนพื้นที่ไม่มีการควบคุมในเรื่องรูปแบบของอาคาร

6. ปัญหาการเสื่อมโทรมของทรัพยากรสัตว์น้ำ และแนวปะการัง

ปัญหาปะการังถูกทำลายส่วนใหญ่ มีความเกี่ยวเนื่องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวเหนือแนวปะการัง และการพัฒนาการขนส่งในพื้นที่ ที่ทำให้กระแสน้ำเปลี่ยนทิศทาง ในอดีตมีการเล่นกีฬาและกิจกรรมที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อแนวปะการังอย่างมาก แต่ปัจจุบัน มีการออกข้อห้ามกิจกรรมเหล่านั้นเช่น การชั่งสากเตเตอร์ การนำเครื่องบินน้ำลงจอดในบริเวณแนวปะการัง แต่ยังคงมีการหลงเหลือกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อแนวปะการังที่สำคัญ คือ การเล่นเรือลากกล้วย และการชมปะการังโดยเรือท่องเที่ยวกระจก ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวแบบ one day tour ในพื้นที่ การชมปะการังโดยเรือท่องเที่ยวกระจกเป็นรายการการท่องเที่ยวที่ขาดไม่ได้ในการท่องเที่ยวเกาะพีพี ดังนั้นความเสื่อมโทรมของแนวปะการังมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว one day tour

7. ปัญหาการขาดแคลนสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

จากข้อจำกัดของสภาพพื้นที่ และลักษณะทางกายภาพ ที่ทรัพยากรในพื้นที่ไม่เอื้อต่อการเข้ามาของกลุ่มคนจำนวนมาก ในฤดูการท่องเที่ยว ทำให้พื้นที่เกาะมีปัญหาเรื่องการขาดน้ำจืดในการอุปโภคบริโภค ไฟฟ้าในพื้นที่มีราคาสูงและการบริการไม่ทั่วถึง นอกจากนี้พื้นที่เกาะยังขาดแคลนทางด้านสาธารณสุข ในพื้นที่ที่มีการเข้ามาของผู้คนวันละประมาณ 3,000 คน แต่ไม่มีการบริการสาธารณสุขที่เพียงพอ เมื่อมีการเจ็บไข้ได้ป่วย อาการหนักมีการว่าจ้างเรือส่งไปยังพื้นที่ตัวจังหวัดซึ่งอยู่ห่างจากเกาะถึง 45 กิโลเมตร

8. ปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน

ปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน เป็นปัญหาที่ค้างมานานนับแต่มีการประกาศพื้นที่เขตอุทยานทับที่ทำกินของชาวบ้าน โดยเฉพาะภายหลังเมื่อมีการพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ความต้องการพื้นที่ในการใช้ประโยชน์ทางการท่องเที่ยวมาก ประกอบกับข้อจำกัดเรื่องสภาพภูมิประเทศ ทำให้พื้นที่เกาะมีความขัดแย้งรุนแรงในเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินมากขึ้น

9. ปัญหาค่าครองชีพในพื้นที่

ค่าครองชีพในพื้นที่สูงขึ้น สืบเนื่องจากปัจจัยในการผลิตในพื้นที่มีราคาสูง สินค้าส่วนใหญ่ชุมชนไม่สามารถผลิตได้เอง และต้องนำเข้าจากจังหวัดกระบี่ และภูเก็ต ซึ่งอยู่ห่างไกลจากพื้นที่เกาะมาก นอกจากนี้ปัจจัยการผลิตทางด้านอื่นมีราคาสูงทำให้ค่าครองชีพสูงตาม คือ ด้านไฟฟ้า และน้ำในการอุปโภคบริโภค

10. ปัญหาด้านทุนในการลงทุนในพื้นที่

ราคาค่าครองชีพในพื้นที่ และราคาที่ดินที่เป็นต้นทุนในการผลิตมีราคาสูงส่งผลให้มีข้อจำกัดในการลงทุน และส่งผลต่อระบบการท่องเที่ยวในพื้นที่ มีราคาแพง แต่การบริการไม่ดีเท่าที่ควรเมื่อเปรียบเทียบกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยวอื่น และส่งผลให้กลุ่มคนท้องถิ่นดั้งเดิมของพื้นที่อพยพออกนอกพื้นที่

11. ปัญหาการแข่งขันในการประกอบอาชีพ

การแข่งขันในการประกอบอาชีพในพื้นที่ ปัญหาที่สำคัญเกิดกับกิจการที่พักนักท่องเที่ยวนอกฤดูการท่องเที่ยว มีการตัดราคาเรือที่พัก ส่งผลต่อระบบการท่องเที่ยว ไม่มีมาตรฐานในการท่องเที่ยว

12. ปัญหายาเสพติด

ปัญหายาเสพติดปัจจุบันเกิดจากกลุ่มใหญ่ 2 กลุ่มคือ

12.1 กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ โดยสิ่งเสพติดที่นิยมคือกัญชา

12.2 กลุ่มวัยรุ่นในพื้นที่ เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ทำงาน ในพื้นที่มีรายได้มากขึ้น เกิดการอยากลอง เลียนแบบนักท่องเที่ยว มีการมั่วสุมกัน โดยการนำของคนนอกพื้นที่ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ในอดีตไม่มีในพื้นที่ เพราะคนในพื้นที่เกาะส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม มีการยึดถือตามคำสอนรูปแบบของมุสลิมอย่างเคร่งครัด ซึ่งปัญหายาเสพติดเป็นต้นเหตุก่อให้เกิดปัญหาด้านสังคมในเรื่องอื่นๆในพื้นที่ตามมา

13. ปัญหาลักขโมย

เป็นปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในทุกแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะเกาะพีพี ปัญหาส่วนใหญ่เกิดทั้งในฤดูกาลท่องเที่ยวและนอกฤดู ในช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยว เศรษฐกิจในพื้นที่ค่อนข้างฝืดเคืองปัญหาลักขโมยจึงปรากฏให้เห็นโดยทั่วไป

14. ปัญหาการมีส่วนร่วมของวัยรุ่นในพื้นที่

ภายหลังพื้นที่ที่มีการสร้างแหล่งบันเทิงขึ้น วัยรุ่นในพื้นที่มักเข้าไปเที่ยวและไปมั่วสุมกัน จนบางครั้งมีการชกพวกตีกัน บางครั้งมีปัญหาเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวที่เข้าไปเที่ยว ซึ่งนำมาซึ่งปัญหาสังคม และภาพพจน์การท่องเที่ยวในพื้นที่ตามมา

15. ปัญหาภาพพจน์ทางการท่องเที่ยว

ปัญหาของเกาะปัจจุบัน ในเรื่องภาพพจน์ของการท่องเที่ยวเกิดจาก ปัญหาสภาพแวดล้อม และปัญหาการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว โดยปัญหาที่สำคัญคือการขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี พื้นที่เกาะมักถูกมองเป็นพื้นที่ที่มีปัญหา มีการกล่าวถึงปัญหามากเกินกว่าการแก้ไขที่ปฏิบัติจริง สิ่งที่ปรากฏส่งผลกระทบต่อตรงต่อความต้องการเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในพื้นที่

16. ปัญหาการบริหารการจัดการความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ

ปัญหานี้จัดได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญของพื้นที่เกาะพีพี เป็นหัวใจสำคัญก็ว่าได้ สิ่งที่ทำให้เกิดปัญหา คือการขาดจิตสำนึกร่วมกัน เพราะพื้นฐานของกลุ่มคนในพื้นที่ไม่ได้มาจากเกาะพีพี และมีความประสงค์ที่จะอยู่ในพื้นที่ตลอดไป การเข้ามาในพื้นที่เข้ามาเพื่อกอบโกยผลประโยชน์จากพื้นที่เป็นหลัก โดยปัญหาเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกับกลุ่มคนต่าง ๆ คือ

16.1 ภาครัฐ ที่มีข้อจำกัดในการปฏิบัติงาน การคอร์รัปชัน การขาดความเข้าใจในพื้นที่ ตลอดจนขาดการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจกับกลุ่มคนและสภาพพื้นที่

16.2 ผู้ประกอบการ ที่เข้ามาตัดคงมุงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจนไม่คำนึงถึงกฎระเบียบที่ตั้งไว้เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา และเมื่อมีปัญหาที่แก้ไขโดยการตัดสินใจหน้าทีกลุ่มชาวบ้านขาดความรู้ ทำให้เกิดปัญหาและไม่รู้วิธีถูกต้องในการปฏิบัติ

16.3 นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่ขาดความเคารพในพื้นที่ ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้ และขาดความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความอ่อนไหว ทำให้เกิดปัญหาต่อสภาพแวดล้อมของเกาะได้

ปัญหาการร่วมมือในการบริหารงานของเกาะ จากการสำรวจแบบสอบถามพบว่า ความคิดเห็นต่อกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่ซึ่งกันและกันในบางกลุ่มมีความขัดแย้งกันอยู่ ปัญหาบางอย่างโยนให้ภาครัฐรับผิดชอบ ในขณะที่ผลประโยชน์ในกิจกรรมที่ก่อปัญหาเกิดจากกลุ่มคนอีกกลุ่ม ในการรวมกลุ่มของคนในพื้นที่มีการจัดตั้งชมรมต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาที่ตนเองประสบ โดยเฉพาะปัญหาทางด้านการปกป้องผลประโยชน์เศรษฐกิจ ในขณะความร่วมมือกัน

เพื่อส่วนรวม เพื่อพื้นที่อย่างแท้จริงมีเพียงส่วนน้อย การรวมกลุ่มทำกิจกรรมเป็นเพียงขั้นเริ่ม เช่น กลุ่มพิทักษ์เกาะพีพี

นอกจากความร่วมมือของกลุ่มคนในพื้นที่แล้วปัญหาการบริหารจัดการพื้นที่ที่มีรูปแบบดั้งเดิมไม่ทัน ไม่เหมาะสมต่อการเติบโตของพื้นที่ก่อให้เกิดข้อจำกัดในการบริหารงานด้านต่าง ๆ แม้ในปัจจุบันเกาะพีพีมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริหาร ให้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานของสภาตำบลอ่าวนางก็ตาม ปัญหาที่สำคัญในการบริหารคือ การตระหนักถึงการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และการกระจายของงบประมาณในการแก้ปัญหา เนื่องจากเกาะพีพี เป็นเพียง 2 หมู่บ้านใน 8 หมู่บ้านของตำบลอ่าวนาง มีผู้แทนเข้าไปในสภาแค่ 4 คน ในขณะที่ปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่เกาะมีความแตกต่างทั้งรูปแบบและความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นกับอีก 6 หมู่บ้านของตำบลอ่าวนาง

ส่วนการบริหารงานของภาครัฐ ซึ่งเป็นส่วนที่ได้รับการกล่าวถึงของกลุ่มคนต่างๆมากที่สุด ปัญหาเนื่องจากการปฏิบัติงานของภาครัฐในพื้นที่คือ

1. ในพื้นที่เกาะพีพี ที่มีหน่วยงานรับผิดชอบมากมาย และไม่มีการประสานการพัฒนาในพื้นที่ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น การสร้างสถานีไฟฟ้าในพื้นที่ ที่มีปัญหาเรื่องพื้นที่ตั้ง สถานี ซึ่งต้องประสานงานกับอุทยานขั้นตอนในการดำเนินการใช้เวลานาน ทั้งที่ทางการไฟฟ้ามีงบประมาณ และพร้อมที่จะดำเนินการ

2. ภาครัฐไม่มีหน่วยงานโดยตรงที่จะรับผิดชอบการพัฒนาในพื้นที่ มีการศึกษาการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และมีโครงการมากมายที่เป็นโครงการป้องกันปัญหา แต่โครงการเหล่านี้ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบ ประกอบกับในพื้นที่ไม่มีที่ทำการของหน่วยงานที่จำเป็นเมื่อเกิดปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขป้องกันได้ทัน เช่นที่ทำการของอุทยาน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีพื้นที่รับผิดชอบพื้นที่เกาะมากที่สุด

3. ปัญหาเรื่องการปฏิบัติงานของภาครัฐในการตรวจสอบ กวดขันกิจกรรมที่ก่อเกิดปัญหาในพื้นที่ หน่วยงานของทางภาครัฐขาดกำลังคนที่เพียงพอ และบางส่วนก็เป็นหน่วยงานจากส่วนกลาง ทำให้การตรวจสอบแก้ไขปัญหาไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร

4. ปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ขาดการเข้าใจพื้นที่ ขาดการประชาสัมพันธ์ กลุ่มคนทั่วไปในพื้นที่บอกว่า รัฐบาลการประชาสัมพันธ์ให้ท้องถิ่นเข้าใจถึงกฎข้อบังคับที่มีไว้เพราะเหตุใดจึงมีกฎข้อบังคับนั้น ๆ นอกจากนี้พื้นที่ขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาเนื่องจากคนที่ทำงานโยกย้ายไปทำงานยังพื้นที่อื่น

5. ปัญหางบประมาณของภาครัฐ ในการจัดการพัฒนาพื้นที่ ตลอดจนงบประมาณในการบริหารจัดการปัญหาของเกาะ ซึ่งต้องมีการจัดสรรงบประมาณจากหน่วยงานต่าง ๆ อาจเกิดความซ้ำซ้อนได้

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีผลกระทบต่อ อุปทานการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะโดยตรง เมื่อพิจารณาอุปทานที่จำเป็นสำหรับการท่องเที่ยว พบว่าหลายส่วนกำลังมีปัญหาสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อระบบการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่อไป และส่งผลโดยตรงต่อระบบเศรษฐกิจของชุมชนที่พึ่งพาการท่องเที่ยว

ตารางที่ 55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและอุปทานการท่องเที่ยว

อุปทานการท่องเที่ยว	ปัญหา	แนวโน้มสภาพ
1. สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ - ภูมิอากาศ - ภูมิประเทศ - ทิวทัศน์ชายหาด - แนวปะการัง	x x	ทัศนอุจาด ชุมชนแออัด อาคารมีความสูง เกินขอบมะพร้าว มีคนมาก ปะการังเสื่อมโทรม
2. สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น 2.1 ปัจจัยพื้นฐาน - การบริการสาธารณะ ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ การจัดเก็บขยะ การสื่อสารโทร คมนาคม	x	ขาดน้ำจืดในฤดูท่องเที่ยว น้ำเสีย ขยะตก ค้าง
2.2 ความต้องการของชีวิต - โรงพยาบาล	x	การบริการสาธารณะสุขไม่เพียงพอแก่ผู้คนที่ ในพื้นที่
- ค้ารวจ - ร้านค้า - ธนาคาร	x	ขายของแพง ไม่มีธนาคาร
2.3 ปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว - ที่พักนักท่องเที่ยว - บริการนำเที่ยว - ข่าวสารการประชาสัมพันธ์ - ที่พักผ่อน กีฬาทางน้ำ	x	ขาดการประชาสัมพันธ์ ขัดห้ามข้อควร ปฏิบัติในการท่องเที่ยว กีฬาบางอย่างทำลายปะการัง
3. สิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเข้าถึง - ระบบขนส่ง	x x	ในพื้นที่เส้นทางติดต่อไม่สะดวก
4. ปัจจัยเสริม - คลับบาร์	x	ส่งเสียงรบกวนชุมชน
5. วิถีผู้คน ความเป็นผู้มีน้ำใจอบอุ่นเป็นมิตร	x	วิถีเรียบง่ายมีชีวิตแบบเดิม หายไป มีการมุ่ง ประโยชน์ทางเศรษฐกิจเป็นหลัก